ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ένα Βροχερό Απόγευμα Και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες

Εγγραφείτε στην Ενημερωτική Λίστα των Βιβλίων του Γιώργου Ντόβα και Κερδίστε Δωρεάν eBooks!!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Ντόβας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: https://www.pexels.com/
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Ντόβας
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γιώργος Ντόβας
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Λυδία Γερμανού

Δεν ενδείκνυται για ανηλίκους

Έκδοση: Αθήνα, Γενάρης 2018

author@homoastralis.org
https://homoastralis.org/yorgosbooks.htm
https://www.facebook.com/YorgosBooks/

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο Γιώργος Ντόβας, γεννήθηκε στο Βόλο.

Έχει σπουδάσει Ηλεκτρονική και Επιστήμη Υπολογιστών.

Είναι Σύμβουλος Πληροφορικής και Επικοινωνιών, Συγγραφέας Βιβλίων και Θεατρικών Κειμένων, Σεναριογράφος και Ερευνητής Παράξενων Φαινόμενων.

Δημιουργεί Ψηφιακά Έργα Τέχνης και γράφει διάφορα Παράξενα και μη, Βιβλία.

Έχει γράψει τα βιβλία, Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ (Τριλογία), Ελένη & Μενέλαος, Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, Ο Εκδότης, Απόπειρα Βιασμού, 4 Ερωτικές Ιστορίες, Αναγέννηση, Η Πολιτικός, Χέρμα, Η Νύφη.

Το πρώτο βιβλίο της τριλογίας Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ, καθώς και το Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, έχουν μεταφρασθεί στα Αγγλικά και κυκλοφορούν παγκόσμια.

Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Web: https://homoastralis.org
email: author@homoastralis.org

Περιεχόμενα

1. Ένα Βροχερό Απόγευμα!

Ήταν ένα βροχερό απόγευμα.

Είχε ξεκινήσει με το αυτοκίνητο του, για άλλη μία "αγγαρεία" της γυναίκας του.

«Πήγαινε στην μαμά. Έχει μαγειρέψει ντολμαδάκια. Και στο γυρισμό πέρνα από το Σουπερμάρκετ, να πάρεις τυρί και ζαμπόν για κανένα τοστάκι» Του είπε στο τηλέφωνο.

Και αυτός όπως πάντα χωρίς αντίρρηση, σηκώθηκε να πάει.

Μόλις είχε αρχίσει να βρέχει. Μία ηλίθια σιγανή μακρόσυρτη βροχή η οποία ίσα-ίσα που έβρεχε το δρόμο για να γλιστρά καλύτερα.

Στο ραδιόφωνο έπαιξε το "Where is my Mind" των Pixies. Αυτό το τραγούδι εκείνη την στιγμή, ταίριαζε απόλυτα με την διάθεση του. Ούτε παραγγελία να το είχε κάνει.

Στο παράδρομο του σταθμού του Μετρό της Δούκισσας Πλακεντίας είχε σχετική κίνηση. Από μακριά είδε μία κοπελίτσα με σορτσάκι, σανδάλια και μπλουζάκι, να περπατάει μέσα στην βροχή. Ήταν μία δεκαεπτάχρονη το πολύ, συνηθισμένη κοπελιά. Συνήθως δεν έδινε σημασία. Ήταν πολύ επιλεκτικός, εγκεφαλικός σε βαθμό κακουργήματος, για να σκεφτεί να πειράξει ή να προσπαθήσει να κάνει "καμάκι" σε κοπέλα στο δρόμο. Και μάλιστα, αυτής της ηλικίας. Δεν το είχε κάνει κυριολεκτικά, ποτέ του.

Αυτή την φορά όμως ήταν διαφορετικά. Κάτι τον ώθησε και χωρίς να το σκεφτεί καν, έκανε δεξιά και μόλις έφτασε στο ύψος του δρόμου που ήταν η κοπέλα, σταμάτησε. Άνοιξε το παράθυρο και της είπε:

«Θέλεις να σε πάω κάπου;»

Η κοπέλα χωρίς καν να γυρίσει να τον κοιτάξει και χωρίς να μιλήσει, άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου του και μπήκε μέσα.

Την παρατήρησε με την άκρη του δεξιού ματιού του. Είχε σκούρα κόκκινα μαλλιά. Καλοφτιαγμένα πόδια. Πλούσιο στή-

θος για την ηλικία της. Τα μαλλιά της όπως και το μπλουζάκι της, ήταν βρεγμένα.

Ξεκίνησε το αυτοκίνητο. Στα πενήντα μέτρα ήταν το φανάρι.

«Στο φανάρι δεξιά» Του είπε.

Δεν μίλησε. Έστριψε στο φανάρι. Η κοπέλα κοιτούσε μόνο μπροστά. Τέσσερις γωνίες πιο κάτω, μίλησε ξανά.

«Στρίψε δεξιά»

Μετά από πέντε με έξη γωνίες αριστερά ήταν ένα πάρκο και δεξιά ένα σχολείο.

Λόγω ώρας και βροχής ήταν και τα δύο έρημα.

Μόλις έφτασαν στο ύψος του πάρκου, του είπε να σταματήσει.

Σταμάτησαν και ήταν η πρώτη φορά, που γύρισε να τον κοιτάξει.

Το πρόσωπο της ήταν καλοφτιαγμένο, αλλά δεν είχε κάτι ξεχωριστό. Αυτό που ήταν εντυπωσιακό όμως, ήταν τα μάτια της. Είχαν μία πολύ περίεργη απόχρωση μεταξύ πράσινου και γαλάζιου. Και το πιο περίεργο ήταν, ότι ήταν διαφορετικά. Η δεξιά κόρη ήταν περισσότερο γαλάζια και η αριστερή περισσότερο πράσινη. Ακόμη είχαν ένα περίεργο βάθος πεδίου. Ήταν σαν να έβλεπες μέσα σε τούνελ.

Τον κοίταξε ξανά στα μάτια. Αισθάνθηκε άβολα, αλλά δεν μπόρεσε να πάρει τα μάτια του από τα δικά της. Ήταν σαν να τον είχε μαγνητίσει.

Χωρίς να μιλήσει, ακούμπησε το δείκτη του αριστερού της χεριού στον δεξί του κρόταφο και τον δείκτη του δεξιού χεριού της στον αριστερό κρόταφο του. Το αίσθημα ήταν πρωτόγνωρο. Μία ζέστη τον πλημμύρησε. Ένοιωσε μία ροή από ενέργεια να περνάει μέσα στον εγκέφαλο του και μετά σε όλο του το σώμα. Ένοιωσε κάθε κύτταρο του να γεμίζει από ενέργεια.

Η όλη διαδικασία δεν κράτησε πολύ. Πενήντα - εξήντα δευτερόλεπτα. Μετά η κοπέλα, πήρε τα χέρια της από το κεφάλι του. Εξακολουθούσε όμως να τον κοιτάει, σαν να ήθελε να βεβαιωθεί ότι, ότι έγινε, έγινε καλά.

Οι κόρες των ματιών της τώρα είχαν αλλάξει χρώμα. Είχαν πάρει μία απόχρωση ανοικτού κόκκινου.

«Ακολούθα τις οδηγίες και δεν θα έχεις να ανησυχείς για τίποτα πλέον» Του είπε, άνοιξε την πόρτα, κατέβηκε από το αυτοκίνητο του και απομακρύνθηκε.

Έμεινε εκεί για λίγα λεπτά, προσπαθώντας να εξηγήσει τι είχε συμβεί. Ήταν λάτρης του παραφυσικού, του φανταστικού και της επιστημονικής φαντασίας. Είχε διαβάσει και είχε δει σχεδόν τα πάντα. Άλλο όμως να τα διαβάζεις και άλλο να έχεις εσύ ο ίδιος μία παρόμοια εμπειρία.

Στο μυαλό του όπως και στο κορμί του δεν υπήρχε πια ίχνος από αυτό που είχε νοιώσει. Και ήταν απόλυτα σίγουρος ότι το είχε βιώσει και δεν το είχε φανταστεί. Προσπαθώντας να βρει μία εξήγηση και ανακαλώντας στην μνήμη του παρόμοια περιστατικά που είχε διαβάσει, κατέληξε ότι η ενέργεια που είχε νοιώσει, ήταν μία μορφή βιοενέργειας.

Καλά μέχρι εδώ. Αλλά γιατί σε αυτόν, με ποια κριτήρια και με ποιο σκοπό. Ακόμη τι εννοούσε η κοπέλα, όταν του είπε: *«Ακολούθα τις οδηγίες και δεν έχεις να ανησυχήσεις για τίποτα πλέον»* Ποιες οδηγίες έπρεπε να ακολουθήσει;

Μην μπορώντας να βρει τουλάχιστον εκείνη την στιγμή μία εξήγηση, αποφάσισε να συνεχίσει τον δρόμο του, για την “αγγαρεία” της γυναίκας του.

Πήγε στην πεθερά του, η οποία με την σειρά της τον αγγάρεψε (οικογενειακό τους ήταν φαίνεται) να πάει “πεσκέσι” στην αδερφή της. Στον γυρισμό σαν “καλό” παιδί πήγε στο Σουπερμάρκετ. Από το Σουπερμάρκετ κάλεσε την γυναίκα του, η οποία ως συνήθως κάτι είχε ξεχάσει και επέστρεψε σπίτι.

Η 13χρονη κόρη του, του ανακοίνωσε τα νέα της σχέδια, να μην δώσει πανελλήνιες, αλλά να πάει σχολή κομμωτικής που δεν ήθελε εξετάσεις. *Δύο μαθήματα έχει δώσει για πρώτη φορά,* σκέφτηκε, *και ήδη προσπαθεί να αποφύγει τις πανελλήνιες και ας είναι μετά από έξη χρόνια.* Εκείνος όπως πάντα, γνωρίζοντας άλλωστε ότι μέχρι τότε θα έχει αλλάξει πολλές φορές σχέδια,

την εμψύχωσε λέγοντας της ότι, θα την στηρίξει εφ' όσον συμφωνεί με την απόφαση της και είναι ρεαλιστική.

Η γυναίκα του, μόνιμη αντιρρησίας, ανικανοποίητη και ενίοτε με κακίες, έφερε τις αντιρρήσεις της, ως συνήθως.

Δεν έδωσε πολύ σημασία και πήγε στο γραφείο που διατηρούσε στο σπίτι του. Το γραφείο του, ήταν πολύτιμο, γιατί του εξασφάλιζε τον προσωπικό του χώρο και συνήθως την ησυχία του. Η δικαιολογία της δουλειάς ήταν αρκετή για να αποστασιοποιείται και να μπορεί να ισορροπεί ανάμεσα σε δύο "έφηβες". Η μία πραγματική και άλλη "εικονική", αλλά χειρότερη από την πρώτη.

Ασχολήθηκε με κάτι εκκρεμότητες που είχε και προς το παρόν ξέχασε το περιστατικό.

Το απόγευμα κύλησε και ήρθε το βράδυ με την συνηθισμένη ρουτίνα του. Συνεχόμενη πίεση και υπενθύμιση στην κόρη του να πάει για μπάνιο και μετά για ύπνο. Η τακτοποίηση της κρεβατοκάμαρας (έστρωνε πάντα εκείνος το κρεβάτι και τακτοποιούσε τα μαξιλάρια), η ασφάλιση πορτών και παραθύρων για την νύκτα και το τελικό ξάπλωμα της γυναίκας του για ύπνο.

Εκείνος πάντα έμεινε στο γραφείο του και έβλεπε κανένα επεισόδιο των αγαπημένων του σειρών ή καμιά ταινία μέχρι να χαλαρώσει και να νυστάξει. Εάν δεν νύσταζε αρκετά, δεν μπορούσε να κοιμηθεί καλά.

Έτσι έκανε και εκείνη την βραδιά. Είχε σε εκκρεμότητα κάποια επεισόδια από τον 10ο κύκλο του Supernatural και είπε να τα δει.

Εκείνη η βραδιά όμως δεν έμελε να είναι σαν τις άλλες.

Δεν είχε προλάβει να ανοίξει το αρχείο με το επεισόδιο που ήθελε να δει και ξαφνικά κάτι έλαμψε στο μυαλό του. Γεννιόντουσαν από το πουθενά οδηγίες που τον προέτρεπαν να ανοίξει συγκεκριμένα sites στο Διαδίκτυο.

Το πρώτο ήταν μία διάσημη τράπεζα στην Σλοβενία. Αυτή την ήξερε, γιατί την χρησιμοποιούσε ένας συνεργάτης του, ό-

ταν του έστελνε εμβάσματα, για κάτι εργασίες που έκανε στο Διαδίκτυο.

Σαν «αυτόματο», πληκτρολογούσε χωρίς να σκέφτεται.

Το URL της τράπεζας. Όνομα χρήστη, συνθηματικό, PIN, αριθμός πιστοποίησης, αριθμός επαλήθευσης. Εκείνη την στιγμή πρόσεξε ότι η IP του υπολογιστή του είχε αλλάξει. Χρησιμοποιούσε τώρα μία Ιδιωτική Εικονική IP, η οποία έδειχνε ότι ήταν στην Ελβετία. Η Τράπεζα του έστειλε το μήνυμα ότι είχε αποδεχτεί τα διαπιστευτήρια του και μπορούσε να κάνει συναλλαγές μέχρι 150.000 Ευρώ ανά συναλλαγή. Το υπόλοιπο του λογαριασμού ήταν 3.000.000 Ευρώ. Και ο λογαριασμός ήταν στο όνομα του! Άλλο πάλι και τούτο!

Πάλι άρχισε να πληκτρολογεί και έστειλε ένα έμβασμα 150.000 Ευρώ, σε έναν λογαριασμό σε μία Αγγλική Τράπεζα στις Σεϋχέλλες. Και αυτό συνεχίσθηκε. Συνολικά έστειλε επτά εμβάσματα σε διαφορετικές τράπεζες. Για κάθε συναλλαγή αποθήκευε το αποδεικτικό σε PDF στον Υπολογιστή του. Όταν τελείωσε έκλεισε την σύνδεση. Είχε μεταφέρει 1.050.000 Ευρώ, αλλά δεν ήξερε που. Εκείνη την στιγμή συνειδητοποίησε ότι το περιβάλλον στο site της Τράπεζας ήταν στα Σλοβένικα και φυσικά εκείνος δεν ήξερε λέξη Σλοβένικα. Αυτό όμως δεν τον είχε ενοχλήσει καθόλου.

Ηρέμησε για λίγο. Όχι για πολύ. Άλλη μία ομοβροντία πληροφοριών άρχισε να βομβαρδίζει ξανά, τον εγκέφαλο του.

Αυτή τη φορά βρέθηκε να επισκέπτεται μία τράπεζα στα νησιά Turks & Caicos. Τα νησιά ανήκαν στα Βρετανικά Υπερπόντια Εδάφη και τα ήξερε από μία ταινία που είχε δει πρόσφατα. Θυμόταν τον ρόλο που έπαιζαν στην διακίνηση του χρήματος που ήθελε να κρύψει η Βρετανική Κοινοπολιτεία (της Βασίλισσας συμπεριλαμβανομένης). Στις περισσότερες Τράπεζες εκεί, μπορούσες να ανοίξεις λογαριασμό online με διαπιστευτήρια κατά δήλωση σου, χωρίς να χρειασθεί να τα προσκομίσεις ή να τα αποδείξεις. Για να κινήσεις τον λογαριασμό σου, χρειαζόταν ο αριθμός λογαριασμού, το συνθηματικό, οκταψήφιο PIN και μία εξειδικευμένη εφαρμογή την οποία

κατέβαζες όταν άνοιγες τον λογαριασμό σου. Αυτή η εφαρμογή, παρήγαγε κάθε λεπτό έναν ειδικό κωδικό. Κάτι σαν το Google Authenticator, μόνον που ήταν δεμένη και εξειδικευμένη μόνο με τον δικό σου λογαριασμό.

Έδωσε τα διαπιστευτήρια που του υπέδειξαν οι οδηγίες στο μυαλό του. Το σύστημα τον πιστοποίησε και του έδωσε πρόσβαση. Ο λογαριασμός ήταν ανώνυμος. Όπως οι λογαριασμοί σε ορισμένες Ελβετικές Τράπεζες. Το υπόλοιπο του λογαριασμού του, ήταν σχεδόν 10.000.000 Δολάρια ΗΠΑ.

Οι οδηγίες στο μυαλό του, τον προέτρεψαν και πάλι, να στείλει έμβασμα 5.500.000 Δολαρίων ΗΠΑ σε μία εταιρεία Real Estate, για την αγορά μίας έπαυλης στο καλύτερο νησί των Turks & Caicos, το Providenciales. Η έπαυλη βρισκόταν στο Ανατολικό τμήμα του Νησιού, το Long Bay Beach. Μία από τις 10 καλύτερες παραλίες του κόσμου. Ανήκε σε ένα διάσημο συγκρότημα πολυτελών κατοικιών, διαμερισμάτων και Σουιτών Ξενοδοχείου. Η έπαυλη ήταν η μία από τις έξη που είχε το Συγκρότημα. Είχε επιφάνεια 800 τμ. σε οικόπεδο 1.800 τμ. Είχε έξη υπνοδωμάτια σε δύο επίπεδα και Ιδιωτική Πισίνα. Το Συγκρότημα, είχε ακόμη τρία εστιατόρια, πισίνες, Spa και Κέντρο Ευεξίας, Μαγαζιά, Γήπεδο Τένις και Αίθουσα Εκδηλώσεων. Στον ευρύτερο χώρο υπήρχαν ακόμη τριάντα-οκτώ Σουίτες κατανεμημένες σε δύο Κτίρια. Έστειλε το έμβασμα στο όνομα Max Headroom.[1] Το σύστημα το επιβεβαίωσε. Σε λίγο σε ένα λογαριασμό email, που ανακάλυψε ότι είχε πρόσβαση, ήρθε η επιβεβαίωση της συναλλαγής από την εταιρεία του Real Estate. Η έπαυλη ήταν πλέον δική του. Την επόμενη ημέρα θα του έστελναν, οδηγίες και το Συμβόλαιο σε ψηφιακή μορφή.

[1] Max Headroom. Βρετανικός ψηφιακός φανταστικός χαρακτήρας “Τεχνητής Νοημοσύνης”. Εμφανίστηκε το 1984 και θεωρήθηκε ο Πρώτος Τηλεπαρουσιαστής που δημιουργήθηκε από Υπολογιστή.

Στο ίδιο λογαριασμό email, λίγο αργότερα, ήρθε ειδοποίηση ότι σε δύο ημέρες θα παραλάμβανε με ειδικό Courier το νέο Βρετανικό Διαβατήριο του, στο όνομα Max Headroom. Επίσης Διεθνές Δίπλωμα Οδήγησης στο ίδιο όνομα. Και αμέσως μετά ήρθαν και οι επιβεβαιώσεις των συναλλαγών που είχε κάνει από την Σλοβενική Τράπεζα στις επτά διαφορετικές Τράπεζες. Όλοι οι λογαριασμοί ήταν στο όνομα Max Headroom. Και όλες οι Τράπεζες τον ενημέρωναν, ότι σε δύο ημέρες θα του έστελναν την αντίστοιχη Χρεωστική Κάρτα Αναλήψεων και Συναλλαγών.

Ήταν λίγο πριν τις δώδεκα τα μεσάνυχτα της Δευτέρας. Θεωρητικά την Τετάρτη θα παραλάμβανε τα πάντα.

Και τώρα τον απασχόλησε το θεμελιώδες ερώτημα. Γιατί συνέβησαν σε κείνον και τι θα τα έκανε όλα αυτά;

Είχε ήδη 7.500.000 Δολάρια ΗΠΑ σε καταθέσεις. Ακόμη μία πολυτελή έπαυλη στα Turks & Caicos. Γιατί; Τι έπρεπε να κάνει; Και γιατί Max Headroom;

Λες και κάποιοι διάβασαν την σκέψη του, στο μυαλό του εμφανίσθηκαν νέες οδηγίες. Μέχρι να παραλάμβανε τα έγγραφα του, δεν έπρεπε να κάνει απολύτως τίποτα. Και δεν έπρεπε να πει τίποτα σε κανέναν. Απολύτως σε κανέναν. Και ιδιαίτερα στα μέλη της οικογένειας του. Έπρεπε να φερθεί, όπως φερόταν κάθε ημέρα.

Όταν παρελάμβανε τα έγγραφα, θα παραλάμβανε και νέες οδηγίες.

Τώρα έπρεπε να συνεχίσει την ρουτίνα του. Εύκολο να το λες, αλλά δύσκολο να το κάνεις. Το μυαλό του ήταν σε υπερένταση. Πολλά ερωτήματα τον βασάνιζαν. Έπρεπε όμως να πειθαρχήσει και να προσπαθήσει να χαλαρώσει και να κοιμηθεί.

Είδε δύο επεισόδια της τηλεοπτικής σειράς, αλλά εις μάτην. Τελικά αποφάσισε να πάει για ύπνο.

Ξάπλωσε στο κρεβάτι του, αλλά όσο και να προσπάθησε δεν μπόρεσε να κοιμηθεί. Το κύριο ερώτημα που τον βασάνιζε εξακολουθούσε να είναι, γιατί συνέβησαν σε κείνον, όλα αυτά;

Όσο και να προσπάθησε όμως, δεν μπόρεσε να δώσει καμία εξήγηση. Έστω και παράλογη. Αποκαμωμένος, τον πήρε ο ύπνος ξημερώματα.

2. Αναμονή

Ήταν Τρίτη, επτά και τέταρτο, όταν χτύπησε το ρολόι. Δεν είχε κοιμηθεί ούτε δύο ώρες. Σηκώθηκε για την καθημερινή ρουτίνα του. Ετοιμάστηκε, ξύπνησε την κόρη του και μετά την πήγε στο Σχολείο.

Γύρισε στο Σπίτι και ετοιμάστηκε για τις καθημερινές του ασχολίες. Οι δουλειές του, τον τελευταίο αρκετό καιρό, δεν πήγαιναν καθόλου καλά. Οπότε τον περισσότερο χρόνο, τον περνούσε στο Γραφείο που διατηρούσε στο Σπίτι του.

Έφτιαξε ένα Τσάι και προσπάθησε να βάλει τις σκέψεις του σε τάξη. Η γυναίκα του, είχε φύγει για την εργασία της και έτσι ήταν μόνος του.

Ξανάφερε πάλι στο μυαλό του, όλα αυτά που είχαν συμβεί. Και τα ερωτήματα γύρισαν φυσικά, μαζί με τα γεγονότα.

Προσπάθησε να ηρεμήσει και να αξιολογήσει όσο μπορούσε ορθολογιστικά, τα συμβάντα.

Είχε σε καταθέσεις 7.500.000 Δολάρια ΗΠΑ. Πήγε στον Υπολογιστή του και το ήλεγξε για άλλη μία φορά. Ναι, ήταν ακόμη εκεί.

Είχε αγοράσει μία έπαυλη, αξίας 5.500.000 Δολαρίων στην καλύτερη περιοχή των Turks & Caicos.

Οι οδηγίες που είχε ήταν, να συνεχίσει την συνηθισμένη ζωή του μέχρι να παραλάμβανε, πιθανώς αύριο, τα έγγραφα της νέας του “ταυτότητας”. Μετά, θα του έστελναν νέες οδηγίες.

Και τα ερωτήματα γεννήθηκαν στο μυαλό του, ξανά. Ποιοι ήταν εκείνοι που του έστελναν τις οδηγίες; Και πως εμφανιζόταν στο μυαλό του; Εδώ και τρι΄άντα χρόνια, ασχολούταν με την έρευνα παραφυσικών φαινομένων. Θεωρίες υπήρχαν πάρα πολλές. Αλλά όλες ήταν εικασίες. Τι ίσχυε, πραγματικά στην περίπτωση του; Ερώτημα πολύ δύσκολο να απαντηθεί. Τουλάχιστον τώρα.

Έπρεπε να κάνει υπομονή και να ακολουθήσει τις οδηγίες. Και να μην πει τίποτα σε κανέναν. Εύκολο να το λες. Δύσκολο

να το κάνεις. Πως μπορείς να συνεχίσεις την ζωή σου, όταν έχεις 7.500.000 Δολάρια δικά σου;

Και όμως έπρεπε να το κάνει. Απασχόλησε το μυαλό του όσο περισσότερο μπορούσε.

Την υπόλοιπη ημέρα, ασχολήθηκε με διάφορα θέματα. Κυρίως με το Διαδίκτυο. Το μεσημέρι γύρισε η κόρη του από το Σχολείο. Μετά η Γυναίκα του από την εργασία της. Και ο χρόνος κύλησε.

Το βράδυ, έκανε την συνηθισμένη ρουτίνα του και μετά ξάπλωσε και να κοιμηθεί. Τα ερωτήματα εξακολουθούσαν να τον βασανίζουν, αλλά όχι τόσο έντονα, όσο χθες.

Την επόμενη ημέρα ακολούθησε πάλι την καθημερινή του ρουτίνα. Ξύπνησε πρωί, πήγε την κόρη του στο Σχολείο και μετά ασχολήθηκε με διάφορα θέματα στο Γραφείο του.

Ήταν μεσημέρι όταν του χτύπησε το κουδούνι του διαμερίσματος του, ο Courier. Ήταν από μία Εταιρεία, που δεν την είχε ξανακούσει. Ο ευγενέστατος υπάλληλος, του εξήγησε ότι εξειδικεύονταν σε ειδικές αποστολές εγγράφων. Κυρίως διπλωματικών. Του ζήτησε ταυτότητα, έβαλε υπογραφή σε ένα ηλεκτρονικό τερματικό και του παρέδωσε έναν ασφαλισμένο φάκελο.

Τον άνοιξε στο Γραφείο του. Μέσα υπήρχε ένα Βρετανικό Διαβατήριο στο όνομα Max Headroom, με την δική του φωτογραφία φυσικά. Η ημερομηνία γέννησης ήταν η σωστή, αλλά το διαβατήριο είχε εκδοθεί στα Turks & Caicos. Η υπηκοότητα του, ήταν British Overseas Territories. Ο Τόπος γέννησης του, ήταν η μεγαλύτερη πόλη των Turks & Caicos, το Providenciales. Εκεί που είχε αγοράσει και την Έπαυλη. Στο φάκελο είχε επίσης ένα αντίστοιχο δίπλωμα οδήγησης. Και κάποια άλλα έγγραφα, από την τοπική αρχή.

Δεν είχε ακόμη εξετάσει καλά τα έγγραφα που είχε παραλάβει, όταν χτύπησε και πάλι το κουδούνι του θυροτηλεφώνου. Και άλλος Courier. Αυτή την φορά, ήταν αποστολή από μία Ξένη Τράπεζα. Παρέλαβε το φάκελο. Περιείχε Χρεωστική Κάρτα Αναλήψεων και κάποια έγγραφα, σχετικά με τον λογα-

ριασμό του. Και αυτό συνεχίστηκε για τις επόμενες δύο ώρες. Ήρθαν συνολικά επτά Courier , με τους αντίστοιχους φακέλους, από τις επτά Τράπεζες που είχε κάνει προχθές τα εμβάσματα. Έτσι ολοκληρώθηκε η παραλαβή των εγγράφων που περίμενε.

Επάνω στην ώρα, γύρισε και η κόρη του από το Σχολείο. Της έβαλε να φάει και έφαγε και εκείνος. Και μετά γύρισε και η Γυναίκα του από το δικό της Γραφείο.

Μέχρι το απόγευμα, δεν μπόρεσε να ασχοληθεί με τα θέματα του. Αργά προς το βραδάκι όταν χαλάρωσε, ήρθαν πάλι τα ερωτήματα βασανιστικά στο μυαλό του.

Ήλεγξε το email του. Στο ειδικό email που του είχε κοινοποιηθεί προχθές το βράδυ, είχαν έρθει σε ψηφιακή μορφή, τα οριστικά συμβόλαια της έπαυλης, κάποια άλλα έγγραφα του Δήμου Providenciales, καθώς και κάποιες οδηγίες του Συγκροτήματος. Τα εκτύπωσε όλα και τα μελέτησε αρκετά. Φυσικά φαινόταν όλα γνήσια.

Ήταν πλέον Πολίτης των Βρετανικών Υπερπόντιων Εδαφών, με ιδιοκτησία στην καλύτερη περιοχή των Turks & Caicos.

Συνέχισε την ρουτίνα της οικογένειας. Το βράδυ, όταν είχαν πλέον πάει όλοι για ύπνο, ήρθε το νέο πακέτο οδηγιών στο μυαλό του. Οι οδηγίες ήταν λεπτομερείς και σαφέστατες. Πολύ σκληρές όμως.

Αρχικά θα έπρεπε να οργάνωνε το ταξίδι του στα Turks & Caicos. Θα ταξίδευε την Παρασκευή. Δηλαδή σε δύο ημέρες. Το ταξίδι του θα ήταν συνδυαστικό. Πρώτα θα πετούσε για Λονδίνο. Θα έφτανε εκεί Παρασκευή βράδυ. Θα έμεινε στο Λονδίνο μέχρι την άλλη ημέρα το απόγευμα. Μετά θα πετούσε για Τορόντο. Με αυτό τον τρόπο δεν θα χρειαζόταν Visa. Στο Τορόντο θα έφτανε Σάββατο βράδυ. Την άλλη ημέρα το πρωί θα πετούσε απευθείας για Providenciales, Turks & Caicos. Θα έφτανε μεσημέρι Κυριακής. Θα πήγαινε στην Έπαυλη του και θα την παραλάμβανε επίσημα. Εκεί, είχαν ήδη ειδοποιηθεί για την άφιξη του και ήταν όλα έτοιμα.

Και τώρα άρχιζε το δύσκολο κομμάτι. Από πλευράς συναισθηματικής διαχείρισης. Έπρεπε κυριολεκτικά να εξαφανισθεί χωρίς να πει σε κανέναν, που πάει. Αύριο Πέμπτη έπρεπε να εκτελέσει τις εξής διαδικασίες:

»Να κλείσει όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς του στις Ελληνικές Τράπεζες.

»Να στείλει από την Σλοβένικη Τράπεζα, έμβασμα 250.000 Ευρώ, μέσω SEPA στην Κόρη του, στον λογαριασμό της στην Ελληνική Τράπεζα. Μετά άλλο ένα παρόμοιο έμβασμα 250.000 Ευρώ, στον Τραπεζικό λογαριασμό της Γυναίκας του. Έτσι θα τις εξασφάλιζε.

»Κατόπιν, θα έπρεπε να διαγράψει όλα τα αρχεία από τους προσωπικούς του Υπολογιστές. Μαζί με τα αντίγραφα ασφάλειας που είχε. Δεν θα έπρεπε να μείνει τίποτα. Κανένα ίχνος. Όχι χωρίς πόνο ψυχής βέβαια, μια που συγκέντρωνε αυτά τα αρχεία, για τριάντα χρόνια. Ήταν όλη η ζωή του εκεί μέσα, κυριολεκτικά.

»Στην οικογένεια του στην πόλη που γεννήθηκε, θα τους έλεγε ότι θα πήγαινε ταξίδι για εργασία σε μία ξένη χώρα και θα έκανε καιρό να επικοινωνήσει μαζί τους.

»Στην Κόρη του και στην Γυναίκα του, θα άφηνε μία επιστολή, ότι έπρεπε να λείψει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα και να μην προσπαθήσουν εκείνες να τον αναζητήσουν. Θα τους άφηνε επίσης οδηγίες για διάφορα χρηστικά θέματα.

»Θα έπρεπε να καταστρέψει επίσης, όλα τα προσωπικά του έγγραφα. Αστυνομική ταυτότητα, δίπλωμα οδήγησης, κάρτες, διαβατήρια, όλα.

Δεν θα έπρεπε να πάρει μαζί του τίποτα που να έχει σχέση με την προηγούμενη ζωή του. Θα έπαιρνε μόνον τα καινούργια έγγραφα του, καθώς και τις κάρτες. Ακόμη ελάχιστα απαραίτητα ρούχα. Ότι χρειαζόταν επί πλέον, θα το ψώνιζε από το Λονδίνο και το Τορόντο. Τα υπόλοιπα θα τα ψώνιζε στο Providenciales.

Όλα αυτά ήταν ιδιαίτερα σκληρά και δύσκολα για αυτόν. Πως θα εγκατάλειπε ολόκληρη την ζωή του; Πως θα εγκατάλειπε την οικογένεια του και ιδιαίτερα την κόρη του;

Το σπουδαιότερο ήταν, ότι δεν κατανοούσε την σκοπιμότητα, όλων αυτών. Το κίνητρο βέβαια, ήταν πολύ μεγάλο και οι οδηγίες στο μυαλό του πολύ πειστικές. Αλλά διατηρούσε ακόμη τις αμφιβολίες του.

Προσπάθησε για άλλη μία φορά να σταθμίσει τα υπέρ και τα κατά. Δεν μπόρεσε να πάρει την οριστική του απόφαση. Οπότε αποφάσισε, να αφήσει το όλο θέμα για αύριο που θα είχε καθαρότερο μυαλό.

Χαλάρωσε για λίγο και πήγε να κοιμηθεί.

3. Αποφάσεις!

Για άλλη μία ημέρα, ακολούθησε την καθημερινή οικογενειακή του ρουτίνα. Ξύπνησε, ετοιμάστηκε, ξύπνησε τη κόρη του και τη πήγε στο Σχολείο.

Μετά γύρισε στο Σπίτι και κάθισε στο Γραφείο του. Ο χρόνος του είχε τελειώσει. Έπρεπε τώρα, να πάρει την απόφαση του.

Ή θα ακολουθούσε τις οδηγίες και θα συνέχιζε το σχέδιο, ή δεν θα συμφωνούσε, θα ακύρωνε τα πάντα και θα συνέχιζε την μίζερη χωρίς μέλλον ζωή του.

Και οι δύο περιπτώσεις είχαν τα υπέρ και τα κατά τους. Το σκέφτηκε για καμιά ώρα. Αυτό που τον προβλημάτιζε περισσότερο, ήταν ότι δεν ήξερε την σκοπιμότητα του όλου εγχειρήματος. Δεν είχε την παραμικρή ιδέα, του τι τον περίμενε στα Turks & Caicos. Ήξερε ότι κάτι κρυβόταν πίσω από όλα αυτά, αλλά δεν είχε καμία ένδειξη, του τι μπορούσε να είναι αυτό. Και στο μυαλό του έκανε χίλια σενάρια. Ήταν σχεδόν σίγουρος, ότι κανένα από όλα αυτά δεν θα επαληθευόταν.

Το παίδεψε ακόμη λίγο και τελικά η περιέργεια και το εξερευνητικό του πνεύμα, νίκησαν. Αποφάσισε να το κάνει. Θα ακολουθούσε κατά γράμμα τις οδηγίες και όπου τον έβγαζε. Ποτέ άλλωστε, δεν είχε φοβηθεί το άγνωστο. Και όλο το σκηνικό, του ασκούσε μία ιδιαίτερη γοητεία.

Το μόνο που του δημιουργούσε ένα έντονο αίσθημα θλίψης, ήταν που θα άφηνε την οικογένεια του και ιδιαίτερα την κόρη του, χωρίς να έχει την ευκαιρία να τους αποχαιρετήσει. Ήλπιζε ωστόσο, ότι έστω και αργά, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, θα τους ξανάβλεπε και θα μπορούσε να τους εξηγήσει. Ίσως τότε να τον καταλάβαιναν.

Ξεκίνησε να υλοποιεί τις οδηγίες των ενεργειών που έπρεπε να κάνει. Πρώτα πήγε στις τέσσερις Τράπεζες που είχε λογαριασμούς. Έκλεισε όλους τους λογαριασμούς του και κατάστρεψε τις κάρτες.

Μετά έκανε τα εμβάσματα στους λογαριασμούς της Κόρης του και της Γυναίκας του. Θα τα λάμβαναν την επόμενη ημέρα.

Το πιο χρονοβόρο ήταν η διαγραφή των προσωπικών του αρχείων από τους Υπολογιστές και τους δικτυακούς δίσκους. Αυτό τον πείραξε ιδιαίτερα, αλλά ξεκίνησε να το κάνει. Θα άφηνε μόνον τα αρχεία που αφορούσαν την οικογένεια του.

Το μεσημέρι είχε φτάσει και η Κόρη του γύρισε από το Σχολείο. Το απόγευμα, επέστρεψε και η Γυναίκα του από το Γραφείο της. Ουσιαστικά ήταν η τελευταία ημέρα που τους έβλεπε. Αισθανόταν περίεργα. Δεν έπρεπε, όμως να καταλάβουν τίποτα. Ο χρόνος κύλισε μέχρι το βράδυ.

Όπως κάθε ημέρα, έκανε τις συνηθισμένες βραδινές διαδικασίες, όταν η Κόρη του και η Γυναίκα του πήγαν για ύπνο. Ήταν το τελευταίο βράδυ που θα περνούσε στο Σπίτι αυτό.

Αισθανόταν πολύ περίεργα. Έκανε ένα έλεγχο στα Υπολογιστικά του Συστήματα. Οι περισσότερες εργασίες είχαν ολοκληρωθεί. Οι υπόλοιπες που απαιτούσαν περισσότερο χρόνο θα ολοκληρώνονταν κατά την διάρκεια της νύχτας.

Προσπάθησε να χαλαρώσει, αλλά η υπερένταση δεν τον άφηνε. Είχε αρχίσει να συνειδητοποιεί το μέγεθος του εγχειρήματος. Αλλά τώρα πλέον ήταν αργά. Έπρεπε να συνεχίσει.

Ξάπλωσε στο κρεβάτι, αλλά ήταν αδύνατο να κοιμηθεί. Ο ύπνος τον πήρε μετά από πολλές ώρες, σχεδόν ξημερώματα.

4. Λουδίνο!

Ξημέρωσε η καθοριστική ημέρα. Ξύπνησε την συνηθισμένη ώρα. Δεν είχε κοιμηθεί σχεδόν καθόλου. Ετοιμάσθηκε, ξύπνησε την κόρη του και την πήγε στο Σχολείο. Ήταν η τελευταία φορά που την έβλεπε. Προσπάθησε πολύ για να συγκρατηθεί και να μην δείξει την συγκίνηση του. Δεν ήξερε πότε θα την ξανάβλεπε. Και κάτω από ποιες συνθήκες.

Γύρισε στο Σπίτι. Σε λίγο έφυγε και η Γυναίκα του για το Γραφείο της. Παρόλα τα προβλήματα τους, συγκινήθηκε πολύ. Ήταν και για εκείνη, η τελευταία φορά που την έβλεπε.

Το σφίξιμο στο στομάχι του, ήταν πολύ έντονο. Πήγε στο Γραφείο του. Ήλεγξε τα περιεχόμενα των Σκληρών Δίσκων των Υπολογιστών του, καθώς και τις Δικτυακές χωρητικότητες. Είχαν διαγραφεί όλα.

Μετά μπήκε στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και διέγραψε όλα τα Προφίλ του.

Τώρα κάθισε και ετοίμασε την επιστολή και τις οδηγίες προς την Γυναίκα του και την Κόρη του. Ήταν πολύ συγκινημένος και με δυσκολία έγραφε. Μετά από ώρα και πολλές προσπάθειες, τα κατάφερε. Τύπωσε τις επιστολές και τις άφησε στο Τραπέζι του Σαλονιού.

Μετά πήγε και έβαλε σε μία μικρή βαλίτσα τα απαραίτητα για το ταξίδι του.

Κατέστρεψε την Αστυνομική του Ταυτότητα, το Δίπλωμα Οδήγησης, τα διαβατήρια και ορισμένα άλλα έγγραφα, που πιστοποιούσαν την Ταυτότητα του. Όπως του είχαν υποδείξει οι οδηγίες.

Μετά κατέστρεψε την SIM κάρτα του κινητού του. Το κινητό του, ήταν το μόνο που θα έπαιρνε μαζί του. Χωρίς σύνδεση. Και αυτό επειδή είχε μέσα τις Επαφές του καθώς και ορισμένα άλλα στοιχεία που θα του ήταν αργότερα χρήσιμα. Αυτό έλεγαν οι οδηγίες. Και τις ακολούθησε κατά γράμμα.

Είχε πάει μεσημέρι. Έπρεπε να φύγει.

Έκανε ένα τελευταίο έλεγχο. Όλα ήταν εντάξει. Πήρε την μικρή βαλίτσα, έριξε μία τελευταία ματιά στο Σπίτι που είχε περάσει τα τελευταία χρόνια και συγκινήθηκε πολύ. Κόντευε να βάλει τα κλάματα. Με πολύ δυσκολία κρατήθηκε.

Άφησε τα κλειδιά του, στο Τραπέζι του Σαλονιού και βγήκε από το Σπίτι. Έκλεισε πίσω του, την πόρτα του διαμερίσματος.

Τώρα πλέον δεν μπορούσε να γυρίσει πίσω.

Βγήκε στον δρόμο και πήγε προς την Λεωφόρο Πεντέλης. Βρήκε ένα Ταξί και πήγε στο Αεροδρόμιο. Στο δρόμο σκέφτηκε τι θα επακολουθούσε.

Πρώτη θα γύριζε στο Σπίτι, η Κόρη του από το Σχολείο. Δεν θα τον εύρισκε. Θα άνοιγε με τα κλειδιά της και θα εύρισκε την Επιστολή του στο Τραπέζι. Το πρώτο σοκ. Ήλπιζε να μπορούσε να το διαχειριστεί. Θα έπαιρνε τηλέφωνο την Μητέρα της. Προφανώς εκείνη θα έφευγε αμέσως από το Γραφείο της και θα γυρνούσε Σπίτι.

Θα διάβαζε την Επιστολή που θα απευθυνόταν σε εκείνη. Είχε προσπαθήσει να είναι όσο το δυνατόν πιο επεξηγηματικός και καθησυχαστικός. Από εκεί και στο εξής, μπορούσε μόνον να υποθέσει τι θα επακολουθούσε. Σίγουρα θα ήταν μεγάλο σοκ για εκείνες. Είχαν συνηθίσει να εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από εκείνον. Κυρίως σε καθημερινές δραστηριότητες. Θα έπρεπε τώρα, να μάθουν να τα κάνουν όλα μόνες τους.

Φυσικά, θα προσπαθούσαν να επικοινωνήσουν μαζί του. Αλλά εις μάτην. Θα επικοινωνούσαν και με την Αστυνομία, αλλά θα τους έλεγαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα, αν δεν περνούσαν μερικές ημέρες.

Και σίγουρα θα περνούσαν ένα δύσκολο Σαββατοκύριακο. Τελικά, ήλπιζε ότι θα ξεπερνούσαν το σοκ και θα προσαρμόζονταν στα νέα δεδομένα. Τα χρήματα τουλάχιστον, θα τους βοηθούσαν σε αυτό. Ήλπιζε επίσης, να τιθάσευαν την υπερβολή και τα ακραία συναισθήματα τους και μην είχαν άλλα προβλήματα.

Έφθασε στο Αεροδρόμιο. Η πτήση του αργούσε ακόμη. Πετούσε στις επτά το απόγευμα. Και δεν ήταν ακόμη ούτε μία το

μεσημέρι. Δεν είχε κάνει Ηλεκτρονικό Check-In, οπότε πήγε πρώτα στο Γραφείο της Αεροπορικής Εταιρείας για να τακτοποιήσει τα εισιτήρια του. Η ευγενέστατη υπάλληλος, τον εξυπηρέτησε αμέσως. Είχε ακόμη τέσσερις τουλάχιστον ώρες, αναμονής.

Αποφάσισε να χαζέψει. Μπήκε στο χώρο των Duty Free. Πήγε πρώτα σε ένα ATM και έκανε ανάληψη μετρητών, με μία από την Κάρτες του. Μετά χάζεψε στα Καταστήματα, αγόρασε μερικά περιοδικά όπως επίσης και ένα ρολόι χειρός. Είχε πολλά χρόνια να φορέσει ρολόι. Συνήθως κοίταζε την ώρα από το κινητό του. Αλλά κινητό πλέον δεν είχε. Μετά πήγε και κάθισε στον Χώρο Αναμονής.

Όσο περνούσε η ώρα, τόσο ο κόμπος στο Στομάχι του γινόταν πιο έντονος. Τώρα θα είχε πάει ήδη η κόρη του στο Σπίτι, σκέφτηκε. Και θα άρχιζε η πρώτη πράξη του δράματος.

Προσπάθησε να το ελέγξει και να απασχολήσει το μυαλό του. Εις μάτην, όμως. Προς στιγμή, γεννήθηκε έντονη η επιθυμία μέσα του, να τα παρατήσει όλα και να γυρίσει πίσω. Μετά να πάρει τηλέφωνο στο Σπίτι του και να καθησυχάσει την Κόρη του.

Τότε εμφανίσθηκε στο μυαλό του ένα έντονο μήνυμα.

“Μην στεναχωριέσαι. Όλα θα πάνε καλά. Δεν θα έχουν πρόβλημα. Θα βοηθήσουμε εμείς σε αυτό.”

Μετά ένα αίσθημα αγαλλίασης, τον κυρίευσε. Και δεν ανησυχούσε πλέον. Δεν ήξερε τι σήμαιναν όλα αυτά, αλλά δεν ανησυχούσε.

Κάτι τον προέτρεψε, να πάει σε ένα κατάστημα που πουλούσε ηλεκτρονικά παιχνίδια. Πήρε ένα πολύ εξελιγμένο με πολλά παιχνίδια και βάλθηκε να παίζει. Έτσι πέρασε η ώρα, μέχρι την αναγγελία της πτήσης του.

Η πτήση του έφυγε στην ώρα της. Εννέα και τέταρτο το βράδυ ήταν στο Λονδίνο. Βγήκε από το Αεροδρόμιο. Ευτυχώς που το Αεροδρόμιο ήταν μέσα στο Λονδίνο. Η επόμενη πτήση του ήταν αύριο στις εννέα το πρωί. Πήρε ένα ταξί και του είπε να τον πάει σε ένα καλό ξενοδοχείο κοντά στο Αεροδρόμιο. Ο

Ταξιτζής του συνέστησε ένα Πεντάστερο Ξενοδοχείο, μόλις δύο χιλιόμετρα μακριά. Συμφώνησε και σε λίγο ήταν εκεί.

Έκλεισε μία Σουίτα για το βράδυ. Μετά αποφάσισε να κάνει μία βόλτα στο Λονδίνο. Για την οικογένεια του, δεν ανησυχούσε πλέον. Λες και ένα φίλτρο μέσα στο μυαλό του, τον απέτρεπε να κάνει αρνητικές σκέψεις. Ήξερε ότι όλα θα πήγαιναν όσο καλύτερα μπορούσαν.

Αυτό που τον απασχολούσε τώρα, ήταν αρχικά να φάει κάτι. Όλη την ημέρα δεν είχε φάει τίποτα. Πήγε σε ένα καλό εστιατόριο στην καρδιά του Λονδίνου και έφαγε. Μετά αποφάσισε να κάνει ψώνια. Θυμήθηκε ότι ορισμένα πολυκαταστήματα στο Λονδίνο, έμειναν ανοιχτά μέχρι αργά το βράδυ.

Στο Λονδίνο είχε ξαναπάει μερικές φορές και το ήξερε σχετικά καλά, τουλάχιστον το Κέντρο. Πήγε πρώτα σε ένα από τα Μεγαλύτερα Πολυκαταστήματα. Ψώνισε αρκετά πράγματα. Καινούργια βαλίτσα, Χαρτοφύλακα, Ρούχα, εσώρουχα κλπ. Μετά πήγε σε ένα Κατάστημα Ηλεκτρονικών και πήρε ένα Εξελιγμένο Smartphone με Προπληρωμένη σύνδεση και Internet. Είχε ανάγκη το Internet, γιατί ήθελε να ελέγξει ορισμένα πράγματα.

Ύστερα γύρισε στο Ξενοδοχείο. Στην Σουίτα, τακτοποίησε τα πράγματα του. Ξεφορτώθηκε την παλιά βαλίτσα και τα παλιά ρούχα του. Μετά μπήκε στο Internet με το Smartphone και έκανε τους ελέγχους του. Όλα ήταν εντάξει.

Ευχαριστημένος, ξάπλωσε. Είδε λίγο Τηλεόραση και μετά κοιμήθηκε.

5. Τορόντο!

Το πρωί, ξύπνησε πολύ νωρίς. Η πτήση του ήταν στις εννέα. Έπρεπε να είναι στο Αεροδρόμιο στις επτά και μισή.

Πήγε στο μπάνιο και ετοιμάσθηκε. Κατόπιν κατέβηκε για πρωινό. Έφαγε ένα πλούσιο πρωινό και έφυγε από το Ξενοδοχείο. Ένα αυτοκίνητο του Ξενοδοχείου τον μετέφερε αυτόν και τα πράγματα του στο Αεροδρόμιο.

Έκανε Check-In και μόλις ήρθε η ώρα, επιβιβάσθηκε στο Αεροπλάνο. Η πτήση ήταν πολύ καλή. Σε περίπου τρεις ώρες, προσγειώθηκαν στο Αεροδρόμιο του Τορόντο.

Η επόμενη πτήση του, ήταν την άλλη ημέρα το πρωί, οπότε προτίμησε να πάει στην πόλη.

Διάλεξε ένα διάσημο Πεντάστερο Ξενοδοχείο στο Κέντρο της Πόλης. Έκλεισε μία Σουίτα και μετά βγήκε για μία βόλτα. Στο Τορόντο, φυσικά δεν είχε ξαναρθεί. Ήταν αρχές Νοεμβρίου και το κρύο ήταν αρκετά τσουχτερό. Πήγε στο Yorkville και έκανε μερικά ψώνια. Παρόλο που το κρύο ήταν έντονο, απέφυγε να ψωνίσει βαριά ρούχα.

Μπορεί στο Τορόντο να είχε δύο βαθμούς Κελσίου, στο Providenciales όμως, είχε είκοσι επτά. Και αύριο θα ήταν εκεί. Το χοντρό μπουφάν που είχε ψωνίσει στο Λονδίνο τον κάλυπτε πλήρως. Ψώνισε κυρίως εσώρουχα. Και μετά γύρισε στο Ξενοδοχείο. Έφαγε στο Εστιατόριο και μετά κλείστηκε στην Σουίτα. Η Σουίτα είχε Φορητό Υπολογιστή με Internet. Οπότε ασχολήθηκε με αυτόν κυρίως.

Το βράδυ κατέβηκε πάλι και έφαγε στο Εστιατόριο. Μετά πήγε στην Σουίτα και χαλάρωσε. Κοιμήθηκε σχετικά νωρίς, επειδή η πτήση του ήταν πρωινή.

6. Providenciales, Turks & Caicos!

Ξύπνησε πρωί, πολύ πρωί. Δεδομένου ότι θα έπρεπε έξη και μισή να βρίσκεται στο Αεροδρόμιο, δεν προλάβαινε ούτε πρωινό να πάρει.

Ετοιμάσθηκε και πήγε στο Αεροδρόμιο.

Έκανε Check-In και επιβιβάστηκε στο Αεροπλάνο. Η πτήση ήταν απ' ευθείας και η διάρκεια της ήταν επτά ώρες.

Στο Providenciales, έφτασε τρεις η ώρα το μεσημέρι. Είχε απογειωθεί με δύο βαθμούς Κελσίου και προσγειώθηκε στο στους είκοσι επτά και στο υπέροχο τροπικό κλίμα της Καραϊβικής.

Ο καιρός ήταν θαυμάσιος. Τα νησιά άλλωστε φημίζονταν για το καλό τους κλίμα και την για 350 ημέρες το χρόνο, ηλιοφάνεια τους. Έναντι 211 ημερών, της Αθήνας.

Αποβιβάστηκε από το Αεροπλάνο. Ξεμπέρδεψε σχετικά εύκολα, με τις διαδικασίες. Στο Αεροδρόμιο του Providenciales, γίνονταν δύο ειδών έλεγχοι των αφίξεων. Ο ένας ήταν ο Μεταναστευτικός (Immigration and Naturalization Service) και ο άλλος ο κλασικός Τελωνειακός έλεγχος. Λόγω διαβατηρίου από τα Turks & Caicos, δεν πέρασε από τον Μεταναστευτικό έλεγχο. Και στο Τελωνείο δεν είχε να δηλώσει τίποτα άλλωστε. Οπότε ξεμπέρδεψε γρήγορα και βγήκε από το Αεροδρόμιο.

Το Συγκρότημα, απείχε από το Αεροδρόμιο δεκατέσσερα χιλιόμετρα. Πήρε ένα ταξί. Σε είκοσι λεπτά είχε φτάσει στο Συγκρότημα.

Ήταν ειδυλλιακό και υπέροχο. Δίπλα στην θάλασσα στην παραλία Long Bay Beach. Μία από τις δέκα καλύτερες παραλίες του κόσμου. Το ίδιο το Συγκρότημα άλλωστε είχε επανειλημμένως βραβευθεί για την ποιότητα κατασκευής και τις υπηρεσίες που πρόσφερε. Αποτελούνταν από έξη επαύλεις και διάφορα διαμερίσματα για οικιστική χρήση. Ακόμη είχε τριάντα-οκτώ σουίτες και εκατόν-δέκα δωμάτια για ξενοδοχειακή χρήση. Ήταν εφοδιασμένο, με τρία εστιατόρια, SPA, πισίνες,

γυμναστήριο και καταστήματα. Στις επαύλεις παρείχε υπηρεσίες καθαριότητας, σίτισης και διαχείρισης.

Το Ταξί τον άφησε έξω από το Main Lobby. Μπήκε μέσα και έδωσε το όνομα του στην όμορφη υπάλληλο. Μόλις το άκουσε, ένα χαμόγελο εμφανίστηκε στο πρόσωπο της.

«Σας περιμέναμε.» Του είπε στα Αγγλικά. «Μια στιγμή να φωνάξω την υπεύθυνη της Έπαυλης σας. Την Κυρία Χίγκινσον.»

Σε λίγο, φάνηκε μία σχετικά ψηλή πανέμορφη Κυρία. Είχε καθαρά βρετανικά ευγενικά χαρακτηριστικά και ένα φυσικό χαμόγελο. Άσπρο δέρμα, φυσική κοκκινομάλλα, με πλούσιο στήθος και υπέροχα γαλάζια μάτια. Φορούσε λευκό εφαρμοστό πουκάμισο, που τόνιζε ιδιαίτερα το πληθωρικό στήθος της και μαύρη κοντή στενή φούστα. Ένα ζευγάρι από δωδεκάποντες στιλέτο μαύρες γόβες, τόνιζαν ιδιαίτερα τα καλλίγραμμα λεπτά πόδια της. Όταν την αντίκρισε ένοιωσε περίεργα. Ένα περίεργο, απροσδιόριστο αλλά και ευχάριστο συναίσθημα. Σαν να την ήξερε από παλιά.

Πλησίασε, τον χαιρέτησε με μία θερμή χειραψία και τον κάλεσε να περάσει στο Γραφείο της. Μόλις τα χέρια τους ήρθαν σε επαφή, ένοιωσε ένα ευχάριστο μούδιασμα. Αυτό τον παραξένεψε, αλλά προσπάθησε να μην το δείξει.

Έδωσε εντολή σε έναν υπάλληλο να μεταφέρει τις αποσκευές του στην Έπαυλη Νο έξη, που βρισκόταν στο Βόρειο τμήμα του Συγκροτήματος.

Κάθισαν στο Γραφείο της και άρχισε να του εξηγεί τις διαδικασίες και τον τρόπο λειτουργίας του Συγκροτήματος. Η κάθε Έπαυλη είχε τον δικό της Υπεύθυνο Λειτουργίας. Στην δική του περίπτωση ήταν η Κυρία Μάργκαρετ (Μάγκυ) Χίγκινσον. Ήταν υπεύθυνη για κάθε θέμα που είχε σχέση τόσο με την καλή λειτουργία της Έπαυλης, αλλά ταυτόχρονα ήταν και μία προσωπική σύμβουλος για όσους έμειναν σε αυτή. Φρόντιζε για τις υπηρεσίες που παρέχονταν στην Έπαυλη. Επίσης για ότι είχε σχέση με την διαβίωση τους στο νησί.

Πρώτα έκαναν τα τυπικά διαδικαστικά. Της έκανε εντύπωση το ότι στα χαρτιά του, φαινόταν για ντόπιος. Σύμφωνα με τις οδηγίες που του είχαν δώσει, της εξήγησε ότι ο πατέρας του ήταν Βρετανός, και την περίοδο που γεννήθηκε έμενε στο Providenciales. Ασχολούνταν δε, με κατασκευές. Εκεί γνώρισε την μητέρα του, η οποία ήταν Ελληνίδα και έκανε διακοπές εκεί, εκείνη την περίοδο. Την ερωτεύθηκε, έκαναν δεσμό και γεννήθηκε εκείνος. Μετά από δύο χρόνια μετακόμισαν στην Αθήνα, όπου και μεγάλωσε. Γύρισε στο Providenciales, μετά από 46 χρόνια. Επίσης της εξήγησε ότι για αυτό το λόγο μιλούσε καλύτερα Ελληνικά, παρά Αγγλικά.

Η Μάγκυ, εντυπωσιάστηκε. Του είπε ότι είχε και εκείνη περίπου παρόμοια καταγωγή. Ήταν τριάντα-δυο χρόνων. Ο πατέρας της ήταν πολιτικός μηχανικός από τις Μπαχάμες, με καταγωγή από την Ουαλία. Γνωρίστηκε με την μητέρα της η οποία ήταν επίσης Βρετανίδα από το Providenciales. Παντρεύτηκαν και έμειναν αρχικά στις Μπαχάμες. Μετά από μερικά χρόνια πήγαν στην Σκωτία και έμειναν εκεί. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης, Business & Management και μετά έκανε μεταπτυχιακό (MSc) σε Tourism, Heritage & Development. Μόλις είχε τελειώσει το μεταπτυχιακό της, οι γονείς της χώρισαν. Έτσι αποφάσισε με την μητέρα της, να γυρίσουν στο Providenciales. Εκείνη την περίοδο είχε αρχίσει να χτίζεται το Συγκρότημα. Ο ιδιοκτήτης του Συγκροτήματος, ήταν παλιός γνωστός και συνεργάτης του πατέρα της. Ο πατέρας της, της έδωσε το απαιτούμενο κεφάλαιο και η Μάγκυ μπήκε μέτοχος με ποσοστό 10%, στην εταιρεία του Συγκροτήματος. Ταυτόχρονα ανέλαβε και επιτελική θέση. Άλλωστε είχε και τα τυπικά προσόντα για αυτή. Ήταν μία από τους δύο αντιπροέδρους της ιδιοκτήτριας εταιρείας του Συγκροτήματος.

Αφού του εξήγησε τους κανόνες λειτουργίας του Συγκροτήματος, του είπε επίσης ότι τον είχε συμπαθήσει πολύ. Του πρότεινε να αναλάβει την προσαρμογή του, στον κόσμο του Providenciales. Διευκρίνισε ότι θα της έκανε ιδιαίτερη ευχαρι-

στηση αυτό. Εκείνη την περίοδο ήταν εντελώς μόνη της. Δεν είχε ούτε σύζυγο, ούτε δεσμό.

Την ευχαρίστησε πολύ, για το ενδιαφέρον της και της είπε ότι δέχεται με χαρά την πρόταση της. Πρώτα γιατί τον τιμά να ασχοληθεί μαζί του, μία τόσο όμορφη γυναίκα και μετά επειδή παρόλη την καταγωγή του, ουσιαστικά είναι ξένος και δεν ξέρει τίποτα για το νησί.

Η Μάγκυ, κολακεύτηκε πολύ. Του είπε ότι τον καταλαβαίνει απόλυτα, επειδή και εκείνη ήταν στην ίδια θέση όταν γύρισε πριν από οκτώ χρόνια. Έκανε αρκετό χρόνο να εγκλιματισθεί.

Τελείωσαν με τα γραφειοκρατικά. Μετά του έδωσε τους κωδικούς πρόσβασης και τα ηλεκτρονικά κλειδιά της Έπαυλης και του Υπόγειου Γκαράζ. Ακολούθως, του πρότεινε να πάνε στην Έπαυλη.

Ο χώρος που ήταν οι Επαύλεις, ήταν φυσικά απομονωμένος από τους υπόλοιπους χώρους του Συγκροτήματος. Κάθε Έπαυλη, είχε την δική της είσοδο καθώς και έξοδο στην παραλία.

Η Έπαυλη είχε επιφάνεια 800 τμ. σε οικόπεδο 1.800 τμ. Είχε έξη υπνοδωμάτια σε δύο επίπεδα και δική της Πισίνα. Τον ξενάγησε σε όλους τους χώρους. Του εξήγησε ότι είχε ήδη Σταθερό τηλέφωνο και Internet Υψηλής ταχύτητας. Επίσης Καλωδιακή και Δορυφορική Τηλεόραση. Θα κανόνιζε με τον Πάροχο της Δορυφορικής να συμπεριλάβει και Ελληνικά κανάλια στο μπουκέτο των καναλιών. Η Έπαυλη είχε καθημερινή υπηρεσία καθαριότητας καθώς και καθάρισμα ρούχων. Για φαγητό μπορούσε είτε να κάνει χρήση των Εστιατορίων του Συγκροτήματος, είτε να χρησιμοποιήσει το 24ωρο Room Service. Για όλα αυτά, υπήρχε μηνιαία πάγια χρέωση από το Συγκρότημα.

Επειδή ήδη είχαν πει πολλά, του πρότεινε να τον αφήσει να ξεκουραστεί. Επίσης πρότεινε να συναντηθούν το βράδυ για φαγητό και κουβεντούλα. Ο Max (πλέον) την ευχαρίστησε και δέχτηκε την πρόταση της.

Ήταν ήδη απόγευμα. Βγήκε στην βεράντα του Σαλονιού. Είχε μία μαγευτική θέα στον Ωκεανό. Πήρε ένα αναψυκτικό από το ψυγείο και κάθισε στην βεράντα για να βάλει τις σκέψεις του σε τάξη. Επειδή το ταξίδι έγινε σταδιακά, το Jet Lag δεν τον είχε επηρεάσει και τόσο πολύ. Αύριο θα ήταν μία χαρά.

Τα πράγματα εξελισσόταν θαυμάσια. Το περιβάλλον ήταν μαγευτικό, οι άνθρωποι υπέροχοι, χαμογελαστοί και πολύ φιλικοί. Η Μάγκυ, πανέμορφη πέραν πάσης προσδοκίας. Δεν περίμενε φυσικά κάτι περισσότερο από την επαγγελματική σχέση τους. Διέκρινε μία συμπάθεια, αλλά πάλι δεν άφησε τον εαυτό του να σκεφτεί κάτι πέρα από αυτό.

Τώρα τον απασχολούσαν άλλα θέματα. Τα ερωτήματα επέστρεψαν έντονα στο μυαλό του, μόλις χαλάρωσε. Περισσότερο έντονα από ότι περίμενε.

Αμέσως σαν να λειτούργησε μία βαλβίδα ασφάλειας, εμφανίστηκαν στο μυαλό του μία σειρά από μηνύματα. Και αυτό ακριβώς ήταν. Περισσότερο μηνύματα, παρά απαντήσεις.

Αρχικά τον ενημέρωναν, ότι δεν έπρεπε να ανησυχεί για το θέμα της οικογένειας του. Είχαν λάβει τα χρήματα και «οι άγνωστοι» σε αυτόν διαχειριστές της κατάστασης, είχαν μεριμνήσει στο να μην έχουν πρόβλημα. Η γυναίκα του, θα δρομολογούσε την αλλαγή της κατοικίας τους και γενικά την βελτίωση της ζωής τους, σε αντιστάθμισμα της έλλειψης του.

Μετά του συνέστησαν να ξεκουραστεί και να προσαρμοστεί για τις επόμενες δύο με τρεις ημέρες. Μόλις θα ήταν έτοιμος θα ερχόταν εκείνοι, σε επικοινωνία μαζί του και θα του εξηγούσαν τα πάντα.

Του πρότειναν επίσης να εμπιστευτεί απόλυτα την Μάγκυ. Θα τον βοηθούσε πολύ. Μπορούσε να της ζητήσει ότι ήθελε. Το μήνυμα τελείωνε με την φράση *"Έχει γίνει η σχετική προεργασία"*. Ότι μπορούσε να σημαίνει αυτό.

Και εδώ τελείωναν τα μηνύματα. Αυτή η υποτυπώδης επικοινωνία, ήταν αρκετή για να τον καθησυχάσει. Αποφάσισε να ακολουθήσει την συμβουλή τους και για τις επόμενες ημέρες

να χαλαρώσει και να προσαρμοσθεί. Ήταν άλλωστε στο καλύτερο μέρος, για κάτι τέτοιο.

Αρχικά, έπρεπε να κάνει μία λίστα με πράγματα που χρειαζόταν και πράγματα που ήθελε να κάνει.

Πρώτα πρώτα τα υλικά. Το Smartphone που είχε αγοράσει στο Λονδίνο, ήταν υπεραρκετό. Έπρεπε, να ενεργοποιήσει μία σύνδεση με Internet. Επίσης έπρεπε να αγοράσει ένα ισχυρό φορητό υπολογιστή. Και βέβαια ένα αυτοκίνητο. Στο Providenciales (Provo όπως το έλεγαν οι ντόπιοι) οδηγούσαν αριστερά. Τα αυτοκίνητα όμως επειδή τα εισήγαγαν από τις ΗΠΑ, είχαν αριστερό τιμόνι. Ευτυχώς για εκείνον. Έπρεπε αύριο να πάει να κανονίσει τα ψώνια του. Και φυσικά η Μάγκυ, θα τον βοηθούσε σε αυτό.

Μετά η αναψυχή. Ήθελε να γνωρίσει το νησί. Ευτυχώς δεν ήταν και τόσο μεγάλο. Ο κυριότερος δρόμος, η Leeward Highway, δεν ήταν ούτε τριάντα χιλιόμετρα. Και σε αυτό ήλπιζε να τον βοηθούσε επίσης, η Μάγκυ. *Και που ξέρεις,* σκέφτηκε στην άκρη του μυαλού του, *μπορεί να έχουμε και κανένα τυχερό.* Αμέσως όμως, τιθάσευσε στην σκέψη του, ότι αυτό ήταν μάλλον απίθανο. Αμέσως μετά σκέφτηκε πάλι την τελευταία φράση του μηνύματος, περί “προεργασίας”. *Κοντός ψαλμός αλληλούια,* σκέφτηκε ξανά και έδιωξε αυτές τις σκέψεις.

Με την Μάγκυ, είχαν κανονίσει να βρεθούν κατά τις επτά το απόγευμα. Στους τροπικούς, ο ήλιος ανατέλλει νωρίς (έξη το πρωί) και δύει επίσης νωρίς (επτά το απόγευμα). Οπότε επτά η ώρα, θα ήταν επάνω στο ηλιοβασίλεμα.

Μέχρι τότε αποφάσισε να γνωρίσει καλύτερα την Έπαυλη. Πήγε σε όλα τα δωμάτια και ήλεγξε την λειτουργία των συσκευών. Η Έπαυλη, ήταν τεράστια. Είχε έξη Κρεβατοκάμαρες, πολλά σαλόνια, καθιστικά και άλλους χώρους. Δύο ώρες περιπλανιόταν και δεν είχε ακόμη τελειώσει.

Η ώρα είχε πάει επτά και δεν είχε ακόμη ετοιμαστεί. Μόλις πήγε στην ντουλάπα του, όπου ο καλός υπάλληλος είχε τακτοποιήσει τα λιγοστά ρούχα του, συνειδητοποίησε ακριβώς

αυτό. Ότι ήταν λιγοστά. Και άλλα λοιπόν πράγματα στην λίστα με τις αγορές του.

Φόρεσε ένα πόλο και ένα υφασμάτινο παντελόνι, μια που δεν είχε και πολλές επιλογές.

Δεν είχε καλά-καλά τελειώσει, όταν χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας. Άνοιξε και είδε την Μάγκυ.

Φορούσε ένα ριχτό κοντό κόκκινο φόρεμα και ήταν πολύ όμορφη. Περισσότερο από πριν. Το συνόδευε με χρυσά ψηλοτάκουνα πέδιλα.

Τον χαιρέτησε εγκάρδια και πέρασε μέσα.

Κάθισαν για λίγο στο καθιστικό και τον ρώτησε πως τα πάει με το καινούργιο Σπίτι του.

«Προσπαθώ να το συνηθίσω.» Της απάντησε χαμογελώντας. «Θα αργήσω λίγο, γιατί είναι τεράστιο.»

Μετά, άρχισαν να συζητάνε για διάφορα θέματα. Βρήκε ευκαιρία και της ζήτησε ευγενικά, να τον βοηθήσει στα αυριανά ψώνια του.

«Υποχρέωση και χαρά μου.» Του απάντησε. Και συνέχισε. «Και ακόμη να μην ήταν, πάλι θα ήταν ευχαρίστηση μου να σε βοηθήσω. Μου αρέσει τόσο πολύ η παρέα σου άλλωστε.»

Ο Max, την ευχαρίστησε.

«Προβλέπω ότι θα γίνουμε πολύ καλοί φίλοι.»

«Και εγώ, Μάγκυ μου, θα το ήθελα πάρα πολύ. Μου αρέσεις τόσο πολύ. Πιστεύω ότι είσαι από τις ωραιότερες γυναίκες που έχω δει ποτέ. Και έχω δει πολλές, ξέρεις.» Τόνισε ιδιαίτερα.

«Υπερβολές!» Του απάντησε γελώντας. «Και εμένα μου αρέσεις πάρα πολύ.»

Του πρότεινε να πάνε μία βόλτα και μετά να πάνε για φαγητό σε ένα παραθαλάσσιο καλό εστιατόριο που ήξερε.

Ο Max, φυσικά συμφώνησε. Σε λίγο είχαν φτάσει. Αυτό ήταν το καλό με το νησί. Όλες οι διαδρομές ήταν μικρές.

Το εστιατόριο ήταν πολύ καλό. Και η νύκτα πολύ γλυκιά και μαγευτική. Προτίμησαν πολυνησιακή κουζίνα, ήπιαν κρασί από τις Μπαχάμες και συζήτησαν πολύ. Κυρίως μιλούσε η

Μάγκυ. Του είπε για τα παιδικά της χρόνια, μετά για τα εφηβικά και τους έρωτες της. Που δεν ήταν και πολλοί. Του είπε επίσης πόσο σιχαινόταν τον καιρό της Σκωτίας. Και πόσο ευτυχισμένη ήταν όταν γύρισαν πίσω στο Provo.

Μετά του είπε, για τους δύο αποτυχημένους δεσμούς που είχε κάνει εκεί. Όπως και για την αρρώστια της μητέρας της, η οποία την είχε ακινητοποιήσει στο κρεβάτι. Και δυστυχώς ήταν ανίατη.

Ο Max, σύμφωνα με τις οδηγίες του, δεν μίλησε πολύ. Κράτησε το μυστήριο του. Απλά είπε κάποια ασαφή πράγματα για την εργασία του, δήλωσε Σύμβουλος Επιχειρήσεων. Και επίσης για τον αποτυχημένο γάμο του. Χωρίς άλλες λεπτομέρειες.

Η ώρα είχε περάσει και η Μάγκυ, του πρότεινε να γυρίσουν στο Συγκρότημα. Όταν γύρισαν, επειδή η νύκτα ήταν πολύ γλυκιά, η Μάγκυ είχε όρεξη για ρομαντική βόλτα. Είχε βοηθήσει βέβαια και το άφθονο κρασάκι που είχε πιεί. Έβγαλαν τα παπούτσια τους και περπάτησαν στην άμμο, δίπλα στην θάλασσα. Μετά κάθισαν στην ακροθαλασσιά και κοίταζαν το φεγγάρι.

Σε μια στιγμή, χωρίς να το πολυσκεφτεί, έσκυψε και τον φίλησε στα χείλη. Αμέσως μετά του ζήτησε συγνώμη.

Ο Max, της χαμογέλασε, και ακούμπησε το χέρι του στα χείλη της, λέγοντας της ότι έκανε κάτι υπέροχο και δεν χρειάζεται να ζητάει συγνώμη. Μετά έσκυψε και εκείνος και την φίλησε απαλά.

Αισθάνθηκε υπέροχα. Είχε πάρα πολύ καιρό να αισθανθεί έτσι. Η Μάγκυ, είχε κλείσει τα μάτια και το απολάμβανε. Σε μία στιγμή, του φάνηκε ότι είχε κοκκινίσει.

Άνοιξε τα μάτια της και του είπε χαμογελώντας:

«Πάμε να φύγουμε, γιατί με τόσο κρασί που έχω πιεί, δεν ξέρω τι άλλο θα κάνω!»

Γέλασε και εκείνος και επέστρεψαν στο Συγκρότημα. Του εξήγησε ότι κανονικά έμεινε σε μία δική της Έπαυλη λίγο πιο κάτω. Αλλά είχε διαμέρισμα και στο Συγκρότημα. Η μητέρα της έμεινε σε μονοκατοικία στην πόλη. Επειδή δεν ήταν σε θέ-

ση να οδηγήσει, θα έμεινε σήμερα στο διαμέρισμα της στο Συγκρότημα.

Τον καληνύχτισε και του είπε μόλις ξυπνήσει να της τηλεφωνήσει για να πάρουν μαζί πρωινό και να συντονίσουν τα ψώνια του.

Την καληνύχτισε και εκείνος και πήγε στην Έπαυλη του.

Ήταν μία υπέροχη βραδιά και εξελίχτηκε τόσο ωραία.

Αισθανόταν πολύ όμορφα. Και κοιμήθηκε επίσης καλά. Είχε πολύ καιρό να κοιμηθεί έτσι.

7. Ψώνια

Τις προηγούμενες ημέρες είχε ταλαιπωρηθεί λίγο με το πρωινό ξύπνημα. Έτσι σήμερα, ξύπνησε λίγο μετά τις εννέα.

Χθες το βράδυ κοιμήθηκε βαθιά, χωρίς να ξυπνήσει καθόλου την νύχτα. Πράγμα πρωτόγνωρο για εκείνον, που συνήθως κοιμόταν ελαφριά και ξυπνούσε με το παραμικρό.

Σηκώθηκε, πήγε στο μπάνιο και ετοιμάσθηκε. Κάλεσε αμέσως την Μάγκυ στο κινητό της. Εκείνη απάντησε αμέσως. Του είπε ότι είχε ξυπνήσει πριν από λίγο. Τον κάλεσε για πρωινό στο Breakfast Garden.

Σε λίγο ήταν εκεί. Τον υποδέχτηκε εγκάρδια, όπως κάθε φορά που τον έβλεπε. Φορούσε ένα πρωινό, άσπρο φόρεμα και λευκές γόβες.

Πήραν το πρωινό τους, συζητώντας για διάφορα θέματα.

«Σήμερα, όλη η ημέρα είναι αφιερωμένη σε σένα.» Του είπε χαμογελώντας.

Γύρισαν στην Έπαυλη του, για να οργανώσουν αυτά που είχε προγραμματίσει.

Πρώτα, θα πήγαιναν στην πόλη. Θα έκαναν τις αγορές των ηλεκτρονικών συσκευών που ήθελε. Μετά θα κοίταζαν για αυτοκίνητο και τέλος θα ψώνιζαν ρούχα, παπούτσια κλπ.

Κατόπιν θα έκαναν μία διακοπή το μεσημέρι για φαγητό και θα συνέχιζαν μετά.

Πήγαν στην πόλη με το αυτοκίνητο της Μάγκυ. Ένα Audi S7 ειδική παραγγελία.

Σε ένα κατάστημα ηλεκτρονικών, έκανε την σύνδεση για το κινητό του και αγόρασε το πιο ισχυρό φορητό υπολογιστή που βρήκε. Επίσης έναν έγχρωμο Laser Printer και μερικούς εξωτερικούς σκληρούς δίσκους. Επειδή όλα ήταν ογκώδη, η Μάγκυ κανόνισε να τα στείλουν στην Έπαυλη του.

Η Μάγκυ, ήταν πολύ δημοφιλής. Την ήξεραν και την συμπαθούσαν όλοι. Και αυτό διευκόλυνε τα πράγματα.

Μετά πήγαν σε ένα μαγαζί εμπορίας αυτοκινήτων. Εκεί δεν είχαν και πολλές επιλογές. Τα ετοιμοπαράδοτα ήταν ελάχιστα,

κυρίως Ιαπωνικά. Και αυτός είχε μία φυσική απέχθεια με τα Ιαπωνικά αυτοκίνητα. Μετά πήγαν σε έναν άλλο Dealer, ο οποίος είχε μόνον μεταχειρισμένα. Και εκεί τα ίδια χάλια. Η Μάγκυ, σκέφτηκε έναν άλλο Dealer που την είχε εξυπηρετήσει πριν από λίγο καιρό. Εκείνος τους είπε ότι το αυτοκίνητο που ήθελαν δεν υπήρχε περίπτωση να το βρουν στο νησί. Τους πρότεινε να κάνουν ένα εισαγωγή από το Miami. Είχε πολύ καλές πηγές εκεί. Και το Miami, ήταν σχετικά κοντά. Δύο ώρες με το αεροπλάνο. Τα Turks and Caicos, μπορεί να ήταν περιοχή της Βρετανίας, αλλά είχαν σαν νόμισμα το Αμερικάνικο Δολάριο. Είχαν δε, αναπτύξει ισχυρό διακομιστικό εμπόριο με τις ΗΠΑ. Το Miami, ήταν η κοντινότερη πόλη των ΗΠΑ. Ο Dealer, έψαξε λίγο στην βάση δεδομένων και βρήκε ένα Audi S7 ολόιδιο με της Μάγκυ, καινούργιο με $85.000. Δεν το πολυσκέφτηκε και το παράγγειλε. Του είπε να το φέρει αεροπορικώς, μια που δεν τον ενδιέφερε και πολύ το κόστος. Σε τρεις ημέρες το πολύ, θα ήταν εκεί. Η Μάγκυ, του πρότεινε στο ενδιάμεσο να χρησιμοποιεί το δικό της.

Έτσι τελείωσαν και με αυτό. Είχε ήδη πάει μεσημέρι, οπότε η Μάγκυ, του πρότεινε να πάνε να φάνε και να συνεχίσουν μετά τα ψώνια τους.

Πήγαν και έφαγαν σε ένα ωραιότατο εστιατόριο στο Grace Bay, στην δυτική πλευρά του νησιού.

Επάνω στην συζήτηση τους, του ανάφερε ότι εκεί κοντά γινόταν το βράδυ μία εκδήλωση. Παραδοσιακή γιορτή για το ψάρεμα του αστακού. Το ψάρεμα του αστακού ήταν από τις κύριες ασχολίες των κατοίκων και πηγή μεγάλου εισοδήματος, μετά τον τουρισμό. Του πρότεινε εάν δεν είχε αντίρρηση να πάνε μαζί. Και ο Max, φυσικά δέχτηκε με πολύ χαρά.

Μόλις τελείωσαν το φαγητό τους, γύρισαν ξανά στην πόλη, για να ψωνίσουν τα ρούχα του. Αρχικά πήγαν σε ένα πολυκατάστημα. Η Μάγκυ, προσφέρθηκε να διαλέξει εκείνη τα ρούχα του. Χρειαζόταν το “άγγιγμα μιας γυναίκας”, του είπε χαρακτηριστικά. Ο Max, συμφώνησε μαζί της. Άλλωστε φαινόταν να έχει πολύ καλό γούστο.

Ψώνισαν αρκετά ρούχα εκεί. Μετά πήγαν και σε άλλα πιο εξειδικευμένα ακριβά μαγαζιά. Τρεις ώρες μετά από ψώνια σε μαγαζιά και αμέτρητες σακούλες, τελείωσαν.

Προς το παρόν όπως είπε η Μάγκυ, χαμογελώντας. Ο Max, της ψώνισε για δώρο για την βοήθεια της, πολυτελή εσώρουχα και ψηλοτάκουνες γόβες. Η Μάγκυ, στην αρχή δεν τα δέχτηκε, αλλά εκείνος επέμενε πολύ και έτσι υποχώρησε. Σαν ανταπόδοση του έσκασε ένα φιλί στο μάγουλο.

Η ώρα είχε ήδη φτάσει επτά. Γύρισαν στο Συγκρότημα και τακτοποίησαν τα ψώνια. Η Μάγκυ, ξεχώρισε αυτά που ήθελαν πλύσιμο και τα έβαλε στις ειδικές σακούλες. Το Laundry Service τις μάζευε καθημερινά. Τα ετοίμαζε και τα επέστρεφε την επόμενη ημέρα.

Του είπε τι να φορέσει, ούτε γυναίκα του να ήταν, και πήγε και εκείνη να ετοιμασθεί. Σε μισή ώρα θα περνούσε να τον πάρει.

Ετοιμάσθηκε και περίμενε στην Βεράντα. Το κατάστημα των ηλεκτρονικών είχε ήδη στείλει τον εξοπλισμό που είχε αγοράσει. Δεν είχε όμως τον απαιτούμενο χρόνο και δεν μπήκε καν στον πειρασμό να ανοίξει τα κουτιά. Θα το έκανε αύριο με την ησυχία του.

Σε λίγο ήρθε η Μάγκυ. Πάλι μεταμορφωμένη. Είχε προσέξει ότι αυτή η γυναίκα είχε ένα ιδιαίτερο τρόπο να μεταμορφώνεται. Τώρα φορούσε ένα ριχτό κοντό, χρυσό φόρεμα, ιδιαίτερα προκλητικό και αποκαλυπτικό. Με ευκολία πρόσεξε ότι δεν φορούσε σουτιέν από μέσα. Μπόρεσε και παρατήρησε το πληθωρικό ολοστρόγγυλο στητό στήθος της. Για το μέγεθος του, ήταν ασυνήθιστα στητό. Μετά από πάρα πολύ καιρό, ένοιωσε έναν έντονο ερεθισμό. Ένοιωσε πολύ ευχάριστα, αλλά και λίγο άβολα. Η Μάγκυ, το παρατήρησε και του χαμογέλασε.

«Σου αρέσει το φόρεμα μου;» Τον ρώτησε.

«Είσαι υπέροχη.» Της απάντησε ψελλίζοντας.

Κατέβασε το βλέμμα του και αντίκρισε ένα ζευγάρι ψηλοτάκουνα πέδιλα, πολύ σέξι. Ο ερεθισμός του επέστρεψε, πιο έντονος αυτή την φορά. Και ήταν ευδιάκριτος πλέον.

Η Μάγκυ το παρατήρησε, χαμογέλασε και πάλι και του είπε:

«Σε ευχαριστώ πολύ. Και εσύ είσαι πολύ καλός. Πηγαίνουμε;»

Τον πήρε από το χέρι και πήγαν στο αυτοκίνητο της. Σε λίγο, ήταν πάλι στο Grace Bay. Σε ένα σημείο δίπλα στο κύμα, είχαν στήσει το σκηνικό. Σπόνσορας ήταν ένα μεγάλο ξενοδοχείο της περιοχής.

Είχε μαζευτεί και παρακολουθούσε πολύς κόσμος, οι περισσότεροι τουρίστες.

Η γιορτή σε λίγο άρχισε. Ουσιαστικά ήταν μία αναπαράσταση του τρόπου ψαρέματος του αστακού. Κράτησε περίπου μία ώρα και έκλεισε με σερβίρισμα μαγειρεμένων αστακών με πολλούς τρόπους. Και βέβαια το κρασί έρεε άφθονο.

Η Μάγκυ, αλλά και εκείνος, είχαν πολύ κέφι. Έφαγαν και ήπιαν αρκετό κρασί. Όταν τελείωσε η γιορτή, η Μάγκυ του πρότεινε να πάνε μία βόλτα στην παραλία. Και εκείνος συμφώνησε.

Έβγαλε τα πέδιλα της και περπάτησαν στην άμμο. Το Grace Bay είχε και αυτό μία πολύ μεγάλη παραλία. Καθώς περπατούσαν, η Μάγκυ του είπε ότι είχε πολλά χρόνια να το κάνει αυτό. Ούτε και εκείνη δεν θυμόταν πόσα. Οι προηγούμενοι σύντροφοι της δεν ήταν και τόσο φιλικά προσκείμενοι στις βόλτες και εκείνης της άρεσαν πολύ.

Περπάτησαν έτσι για πολύ ώρα πιασμένοι χέρι χέρι. Σε λίγο έφτασαν με τα πόδια στο Club Med Turkoise. Η Μάγκυ, πρότεινε να πάνε στο Bar να πιούν ένα ποτό.

Ανακάλυψε ότι η Μάγκυ, ήταν διάσημη. Την ήξεραν όλοι. Και αυτό ήταν φυσικό άλλωστε. Το νησί δεν ήταν μεγάλο και όσοι ασχολούνταν με τον τουρισμό γνωριζόντουσαν μεταξύ τους. Εντελώς τυχαία ήταν εκεί και ο Διευθυντής του Club Med. Την χαιρέτησε πολύ φιλικά και η Μάγκυ τον σύστησε στον Max.

Κάθισαν σε ένα απόμερο τραπέζι και ήπιαν δύο Martini. Το Bar ήταν δίπλα στην πισίνα και η ατμόσφαιρα ήταν μαγευτι-

κή. Σε κάποια στιγμή, η Μάγκυ έσκυψε και τον φίλησε απαλά στα χείλη. Ο Max, ανταπέδωσε το φιλί της. Τον φίλησε πιο έντονα με περισσότερο πάθος. Και μετά ακόμη πιο έντονα. Φιλούσε υπέροχα. Τα φιλιά της έγιναν ακόμη πιο μεθυστικά και ερεθιστικά. Και ο ερεθισμός του χτύπησε κόκκινο. Η Μάγκυ, το κατάλαβε και τον άγγιξε πάνω από το παντελόνι του.

«Σε θέλω, τώρα!» Του ψιθύρισε στο αυτί.

«Και εγώ.» Της απάντησε εκείνος.

«Επειδή δεν κρατιέμαι μέχρι το Συγκρότημα, έχω μία ιδέα. Ακολούθησε με.»

Το πήρε από το χέρι και πήγαν στο Main Lobby. Και εκεί φυσικά την ήξεραν. Η Μάγκυ, κάτι είπε στην κοπέλα στην Reception και γύρισε κρατώντας μία κάρτα κλειδί.

Του το έδειξε και τον πήρε πάλι από το χέρι. Βγήκαν από το Main Lobby και προχώρησαν μέσα στο Συγκρότημα. Η Μάγκυ, σταμάτησε έξω από ένα Bungalow και άνοιξε με την κάρτα κλειδί που κρατούσε.

Μπήκαν μέσα. Τρελή από την επιθυμία άρχισε να τον φιλάει και να τον γδύνει. Ταυτόχρονα με μία κίνηση, ξεφορτώθηκε το φόρεμα της και έμεινε με ένα μικροσκοπικό κιλοτάκι. Ο Max πήρε την πρωτοβουλία. Την έπιασε από τα χέρια και την έριξε στον καναπέ του καθιστικού. Μετά της άνοιξε τα πόδια, της έβγαλε το κιλοτάκι και άρχισε να την γλύφει.

Η Μάγκυ, έπιασε το κεφάλι του και με τα δύο χέρια της και το πίεσε ακόμη περισσότερο στο σημείο της ηδονής της. Ήταν πολύ ερεθισμένη. Δεν άντεξε για πολύ. Σε λίγα λεπτά με μία δυνατή κραυγή, τελείωσε.

Ο Max, σήκωσε το κεφάλι του και την κοίταξε. Το ίδιο έκανε και η Μάγκυ. Το βλέμμα της, ήταν ταυτόχρονα ευγενικό και λάγνο.

Σηκώθηκε, τον πήρε από το χέρι και τον οδήγησε στην Κρεβατοκάμαρα. Τον έριξε στο κρεβάτι, έβγαλε τα υπόλοιπα ρούχα του και έσκυψε επάνω του. Άρχισε να τον φιλάει και να τον γλύφει σε όλο του το κορμί. Μετά επικέντρωσε την προσοχή και την περιποίηση της, στο επίμαχο σημείο του αντρισμού

του. Ασχολήθηκε αρκετά μαζί του, αλλά δεν τον άφησε να τελειώσει. Με μία κίνηση κάθισε επάνω του. Μετά άρχισε να ανεβοκατεβαίνει αργά και να μπαίνει βαθιά μέσα της. Το απολάμβαναν και οι δύο πάρα πολύ. Ήταν πολύ ερεθισμένος και ήξερε ότι δεν πρόκειται να κρατήσει για πολύ ακόμη.

Την έδιωξε από πάνω του και την ανάγκασε να στηθεί στα τέσσερα πάνω στο κρεβάτι. Μπήκε μέσα της δυνατά από πίσω. Μετά από μερικές κινήσεις τελείωσε στην πλάτη της. Μόλις η Μάγκυ, αισθάνθηκε το σπέρμα του επάνω της, τελείωσε και εκείνη για δεύτερη φορά.

Αποκαμωμένοι και οι δύο ξάπλωσαν ανάσκελα στο κρεβάτι.

Μόλις η Μάγκυ, βρήκε την αναπνοή της, του είπε ότι ήταν το πιο υπέροχο Σεξ που είχε κάνει ποτέ. Γενικά δεν επεδίωκε να κάνει πολλές σχέσεις. Οι τελευταίες σχέσεις της ήταν πολύ προβληματικές. Και στο τομέα του Σεξ, τα πράγματα ήταν πάντα χλιαρά.

«Μάλλον, διάλεγες λάθος συντρόφους.» Της είπε χαμογελώντας.

«Αυτό είναι το μόνο σίγουρο.» Του επιβεβαίωσε και εκείνη χαμογελώντας επίσης.

Του είπε ότι είχε να κάνει Σεξ δύο χρόνια και ότι ποτέ δεν είχε τελειώσει δύο φορές.

Ο Max, της απάντησε ότι και εκείνος, λόγω προβλημάτων με την πρώην γυναίκα του, είχε περίπου το ίδιο χρονικό διάστημα να κάνει Σεξ.

Έτσι όπως καθόταν δίπλα του, βρήκε ευκαιρία και παρατήρησε καλύτερα το κορμί της. Ήταν σχεδόν αψεγάδιαστη. Η επιδερμίδα της καθαρή, σχεδόν διάφανη, το στήθος της μεγάλο και ασυνήθιστα στητό, η κοιλιά της επίπεδη και τα πόδια της υπέροχα. Τα σημάδια του γυμναστηρίου ήταν εμφανή. Ο ήλιος της Καραϊβικής δεν την είχε επηρεάσει, καθόλου.

Όπως την κοιτούσε, ερεθίστηκε και πάλι. Έγειρε επάνω της, την κοίταξε με ένα βλέμμα όλο λατρεία, την φίλησε και αργά και ηδονικά μπήκε πάλι μέσα της. Η Μάγκυ, προς στιγμή ξαφνιάστηκε. Μετά όμως συντονίστηκε μαζί του σε μία ταυτό-

χρονη κίνηση. Τα κορμιά τους πλήρως εναρμονισμένα έκαναν έρωτα. Για αρκετή ώρα. Πρώτη τελείωσε η Μάγκυ. Μετά ο Max. Αυτή την φορά, στόχευσε και έριξε το σπέρμα του στο στήθος της.

Η Μάγκυ, είχε μείνει κατάπληκτη. Δεν περίμενε να ξανακάνουν έρωτα και να τελειώσει για τρίτη φορά.

«Καλά πως είναι δυνατόν να μου βγάζεις τέτοια αισθήματα;» Αναρωτήθηκε φωναχτά και τον φίλησε με πάθος.

«Και το Σεξ, θεϊκό!» Είπε ξανά.

«Και δεν μου φαίνεται, ε!» Σχολίασε εκείνος χαμογελώντας.

«Τι εννοείς;» Τον ρώτησε απορημένη.

«Εννοώ ότι εσύ είσαι κούκλα και εγώ όχι και τόσο κούκλος. Έχω κάποια κιλά παραπάνω και δεν προσέχω το κορμί μου, όσο εσύ.»

«Λες, βλακείες.» Τον μάλωσε και του έδωσε μία στον ώμο. «Νομίζεις ότι όλα αυτά παίζουν ρόλο. Σε διαβεβαιώνω πως όχι. Θέλεις να σου δείξω φωτογραφίες του πρώην μου; Σκέτο μοντέλο. Ηλιοκαμένος, ψηλός με κοιλιακούς κλπ. Στο Σεξ, ο εραστής των 10 δευτερολέπτων. -10 με άριστα το 10.»

«Τα λες για να με παρηγορήσεις.» Της είπε.

«Όχι κυριολεκτώ. Έχω μιλήσει με πολλές φίλες μου σχετικά με το θέμα. Εσύ, παιδί μου απλά δεν υπάρχεις. 100 με άριστα το 10.»

«Τώρα τα παραλές.»

«Καθόλου. Να ξέρεις, παρόλο που δεν το παραδέχονται, οι γυναίκες συζητούν για το Σεξ περισσότερο από τους άνδρες. Έτσι και τις πω, τι εραστής είσαι, αρχικά δεν θα με πιστέψουν. Μετά θα θέλουν να σε δοκιμάσουν. Οπότε δεν υπάρχει περίπτωση να πω τίποτα.»

Η Μάγκυ, είχε γυρίσει ανάσκελα σε μία πολύ προκλητική στάση με μαζεμένα τα πόδια της.

Ο Max, ερεθίστηκε και πάλι. Για αυτόν δεν ήταν και τόσο ασυνήθιστο. Απλά είχε πολύ καιρό να του συμβεί.

Γύρισε στην Μάγκυ και της είπε:

«Είσαι για άλλο ένα γύρο;»

«Δεν σε πιστεύω. Μπορείς ακόμη;»

«Εάν θες και εσύ, φυσικά και μπορώ.»

Η Μάγκυ, γύρισε και τον αγκάλιασε. Στην επαφή του κορμιού της, ερεθίστηκε ακόμη πιο πολύ.

Σηκώθηκε όρθιος και τράβηξε μαζί του και την Μάγκυ. Την ανάγκασε να στηθεί με το πρόσωπο στο τοίχο. Της άνοιξε τα πόδια και μπήκε μέσα της από πίσω. Η Μάγκυ, αναστέναζε βαριά. Μετά την γύρισε από μπρος για να βλέπει το πρόσωπο της. Σήκωσε το ένα της πόδι και μπήκε πάλι μέσα της. Ταυτόχρονα άγγιξε το στήθος της. Άρχισε να παίζει με την ρώγα της. Η Μάγκυ, ερεθίστηκε πολύ. Σε δύο λεπτά είχε τελειώσει και πάλι.

Βγήκε από μέσα της και την ανάγκασε να σκύψει μπροστά του. Ακούμπησε το όργανο του στο στόμα της. Εκείνη άρχισε να τον γλύφει. Αργά στην αρχή, πιο δυνατά στην συνέχεια. Της είπε να χαϊδεύεται ταυτόχρονα. Όσο πιο δυνατά τον έγλυφε, τόσο δυνατότερα χαϊδευόταν. Κράτησε όσο πιο πολύ μπορούσε. Σε κάποια στιγμή, δεν μπόρεσε να κρατηθεί άλλο και άφησε το σπέρμα του στο στόμα της. Την στιγμή που ρουφούσε το σπέρμα του με λαιμαργία, τελείωσε και πάλι. Για πέμπτη φορά.

Πήγε στο κρεβάτι και ξάπλωσε.

«Δεν θα με πιστέψει κανένας.» Μονολογούσε. «Πέντε οργασμοί σε ένα βράδυ.»

«Το βράδυ, δεν έχει τελειώσει ακόμη.» Της είπε γελώντας.

«Πλάκα κάνεις, ε; Δεν είναι δυνατόν. Έχεις πάρει κάτι;»

«Όχι φυσικά.» Της απάντησε. «Δεν συνηθίζω να παίρνω βοηθήματα. Άλλωστε που να ξέρω, ότι αυτό το βράδυ θα εξελισσόταν τόσο ωραία. Απλά είσαι τόσο υπέροχη και έχουμε μία πολύ δυνατή χημεία.»

«Αυτό είναι γεγονός. Από την πρώτη στιγμή που σε αντίκρισα, ένοιωσα κάτι. Κάτι που δεν μπορούσα να το προσδιορίσω και μου έκανε εντύπωση. Σαν να σε ήξερα, από χρόνια. Βέβαια η Κυρία Μακ Άρθουρ, μου το είχε πει ότι είσαι ιδιαίτερος και πολύτιμος και να σε προσέξω πολύ. Νόμιζα ότι αναφερό-

ταν μόνο στις επαγγελματικές σου ιδιότητες. Τα άλλα που να τα φανταστώ.»

« Η ποιά;» Ρώτησε ο Max, απορημένος.

«Η Κυρία Μακ Άρθουρ, ντε. Η διευθύντρια του Project, στο οποίο συμμετέχεις.» Του απάντησε.

Το μυαλό του, πήρε γρήγορα στροφές. Η Μάγκυ προφανώς ήξερε πολύ περισσότερα για τον λόγο, για τον οποίο βρισκόταν εκεί. Προσπάθησε λοιπόν, να της εκμαιεύσει όσα περισσότερα, μπορούσε, χωρίς να της κινήσει υποψίες.

«Α, αυτή η Κυρία Μακ Άρθουρ. Και τι σου είπε λοιπόν.»

«Δεν μου είπε και πολλά, άλλωστε αυτά είναι Απόρρητα. Απλά ότι είσαι κορυφαίο στέλεχος σε ένα Άκρως Απόρρητο Project και ότι θα μείνεις εδώ. Επίσης να σε προσέχουμε ιδιαίτερα. Εάν συμβεί κάτι, να την ειδοποιήσω, αμέσως.»

«Τι θα μπορούσε να συμβεί, δηλαδή;» Είπε αδιάφορα.

«Ξέρω και εγώ. Πάντως εσύ όντως είσαι πολύτιμος και όχι μόνον για εκείνους.»

«Και που βρίσκονται, εκείνοι; Ξέρεις δεν έχω ενημερωθεί πλήρως. Μου είπαν ότι θα έρθουν σε επαφή μαζί μου, τις επόμενες ημέρες. Προς το παρόν, χαλαρώνω.»

«Δεν ξέρω και πολλά πράγματα. Το μόνο που ξέρω, είναι ότι στα βόρεια του Νησιού μας, υπάρχει μία μεγάλη ακατοίκητη βραχονησίδα. Το Red Mangrove. Εκεί πολλά χρόνια πριν, την δεκαετία του 1970, το Βρετανικό Ναυτικό είχε φτιάξει μία υπόγεια βάση. Είναι άκρως απόρρητη και φημολογείται ότι εκεί διεξάγονται διάφορα πειράματα. Μετά μπλέχτηκε και η NASA σε αυτά. Τίποτα άλλο δεν ξέρω. Εκεί δεν έχω πάει ποτέ, κανένας από τα Turks and Caicos δεν έχει πάει, άλλωστε. Την μόνη που ξέρουμε και έρχεται σε επαφή μαζί μας, είναι η Κυρία Μακ Άρθουρ. Α και κάτι άλλο. Παρόλο που είναι γλυκύτατη, ο Κυβερνήτης μας την τρέμει. Δεν ξέρω γιατί. Και από ότι φαίνεται, η εξουσία της, θα πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερη από του Κυβερνήτη. Η μητέρα μου, είχε πει κάποτε ότι έχει και τίτλο. Τι ακριβώς δεν ξέρω.»

«Μάλιστα. Σε ευχαριστώ πολύ. Σίγουρα αυτά θα με απασχολήσουν τις επόμενες ημέρες. Προς το παρόν, ας χαλαρώσουμε. Μία διευκρίνιση μόνο. Όταν λες τίτλο, εννοείς τίτλο ευγενείας;»

«Ακριβώς. Τίτλο ευγενείας εξ' αίματος. Όχι από αυτούς που απονέμει η Βασίλισσα. Το διευκρινίζω, επειδή έχει και η μητέρα μου, ξέρεις. Είναι Lady.»

«Μπράβο. Έτσι εξηγείται η ευγενική σου παρουσία.»

«Υπερβάλλεις. Παρόλο που θα κληρονομήσω τον τίτλο και θα την διαδεχτώ, δεν ασχολήθηκα ποτέ με αυτά. Με αφήνουν παγερά αδιάφορη. Ήμουν όμως αναγκασμένη από τον θρόνο, να κάνω την ανάλογη εκπαίδευση. Μέχρι και σε χορούς και δεξιώσεις στο παλάτι, πήγα. Και στα είκοσι-ένα μου, πήρα το χρίσμα διαδοχής και την επίσημη έγκριση από την Βασίλισσα. Ευτυχώς μετά δεν με ξαναενόχλησαν.»

«Lady Higginson, τα σέβη μου.» Είπε. «Και δεν το λέω ειρωνικά. Νομίζω ότι θα ήθελαν πολλές να είναι στην θέση σου.»

«Δεν έχεις άδικο σε αυτό. Και θα σου πω και κάτι άλλο, το οποίο εμένα με κάνει και γελάω, αλλά πολλοί το παίρνουν στα σοβαρά. Του Κυβερνήτη μας συμπεριλαμβανομένου.»

«Για πες.»

«Εκτός της Μεγάλης Βρετανίας και η Κοινοπολιτεία έχει το δικό της Σύστημα Τίτλων Ευγενείας. Τα Turks and Caicos ανέκαθεν δεν πολυασχολούταν με αυτά. Ακολουθούσαν το Βρετανικό Σύστημα. Το ίδιο ακολουθεί και η Κοινοπολιτεία των Μπαχαμών. Άλλωστε μέχρι το 1973, τα Turks and Caicos, κυβερνιόταν από τις Μπαχάμες. Στα Turks and Caicos λοιπόν, η μόνη Ευγενής εξ' αίματος είναι η μητέρα μου. Τυπικά της ανήκουν τα Νησιά. Αν θελήσει να τα διεκδικήσει, βέβαια. Φυσικά δεν ασχολείται και δεν πρόκειται ποτέ να διεκδικήσει κανένα δικαίωμα. Οι σκληροπυρηνικοί του Στέμματος, δίνουν μεγάλη σημασία και δεν το γνωρίζουν αυτό. Οπότε την έχουν μη στάξει και μη βρέξει. Και κατ' επέκταση και εμένα, σαν νόμιμη διάδοχο της.»

«Είδες που σου τα έλεγα.»

«Και δεν σου είπα και το πιο ωραίο. Πριν από μερικά χρόνια, με προσέγγισε μία σύζυγος πολύ γνωστού δισεκατομμυριούχου, δεν θα πω το όνομα του, η οποία μου πρότεινε πολλά εκατομμύρια για να αγοράσει τον τίτλο μου. Φυσικά, αρνήθηκα. Άλλωστε και ο πατέρας μου και η μητέρα μου, έχουν πολλά χρήματα. Και δεν έδωσα και πολύ ενδιαφέρον. Εκείνη βέβαια, επέμενε για πολύ καιρό. Μέχρι που το κατάλαβε και με άφησε ήσυχη. Μετά, έβαλε τον ιδιοκτήτη του Συγκροτήματος, να με πιέσει. Μέχρι που έγινε και μέτοχος στην εταιρεία.»

«Εσύ όμως ανένδοτη, φαντάζομαι.»

«Ακριβώς. Πάντως είναι γεγονός ότι αυτή μου η ιδιότητα, μας έλυσε πολλά θέματα κατά την διάρκεια της ανέγερσης του Συγκροτήματος. Και ο ιδιοκτήτης το εκτίμησε δεόντως. Και δεν σου είπα ακόμη ότι έχω και στο Club Med, μετοχές.»

«Α, για αυτό και σου έδωσαν αμέσως το κλειδί της Σουίτας.»

«Έχω τα μέσα, αγόρι μου!» Του είπε χαμογελώντας.

Μετά έσκυψε και τον φίλησε. Την φίλησε γλυκά και εκείνος.

«Λέω, αν δεν έχεις αντίρρηση, να μείνουμε εδώ το βράδυ. Είναι τόσο γλυκά, έτσι που είμαστε εδώ μαζί.»

«Φυσικά και δεν έχω αντίρρηση.» Της είπε και την φίλησε ξανά.

Συνέχισε να την φιλάει, σε όλο της το κορμί. Μετά απαλά και πολύ γλυκά έκαναν έρωτα, ξανά. Και η Μάγκυ, τελείωσε και πάλι. Ήταν η έκτη φορά, μέσα σε μία νύχτα.

Αποκαμωμένη, έγειρε και κοιμήθηκε μέσα στην αγκαλιά του. Σε λίγο αποκοιμήθηκε και εκείνος.

8. Χαλάρωση!

Το πρωινό, τους βρήκε γυμνούς και αγκαλιασμένους στο μεγάλο κρεβάτι της Σουίτας, στο Club Med Turkoise.

Πρώτος άνοιξε τα μάτια του ο Max. Η Μάγκυ, δίπλα του κοιμόταν ήρεμα. Ήταν πανέμορφη. Είχε μία ευγενική, σχεδόν αγγελική έκφραση στο πρόσωπο της.

Προσεκτικά πήρε το χέρι της από πάνω του και έκανε να σηκωθεί. Το κατάλαβε και τον αγκάλιασε πιο σφιχτά.

Χωρίς να ανοίξει τα μάτια της, του είπε χαδιάρικα:

«Φιλάκι, δεν έχει;»

«Πολλά φιλάκια, μωρό μου!» Της απάντησε και άρχισε να την φιλάει.

Ακούμπησε το κεφάλι του με τα χέρια της και το οδήγησε χαμηλά, ανάμεσα στα πόδια της.

Ο Max, κατάλαβε τι ήθελε και δεν της χάλασε το χατίρι. Άρχισε να την γλύφει. Απαλά στην αρχή, πιο έντονα μετά. Σε λίγα λεπτά η Μάγκυ, τελείωσε.

«Σε θέλω μέσα μου.» Του είπε ερεθιστικά.

Ο Max, μπήκε μέσα της και άρχισε να της κάνει έρωτα. Τρυφερά, σαν να ήταν παλιοί εραστές που ήξεραν ο ένας το κορμί του άλλου. Κράτησε αρκετή ώρα. Απολάμβαναν και οι δύο, αυτή την πρωινή συνεύρεση τους. Κάποια στιγμή, ο Max ένοιωσε ότι θα τελείωνε. Έκανε να τραβηχτεί από μέσα της, αλλά η Μάγκυ, δεν τον άφησε.

«Θέλω να τελειώσεις μέσα μου.» Του είπε.

Σταύρωσε τα πόδια της γύρω από την μέση του και τον τράβηξε ακόμη περισσότερο επάνω της. Ήταν πολύ ερεθιστική και ο Max, δεν άντεξε άλλο. Τέλειωσε έντονα μέσα της. Η Μάγκυ, μόλις ένοιωσε το σπέρμα του βαθιά μέσα στην μήτρα της, τελείωσε και πάλι. Αυτή την φορά, πολύ πιο έντονα με έντονες κραυγές ηδονής.

Ο Max, βγήκε από μέσα της και ξάπλωσε δίπλα της. Η Μάγκυ, άνοιξε τα μάτια της και τον κοίταξε με ένα βλέμμα γεμάτο από αγάπη και ευγνωμοσύνη.

«Καλημέρα, αγάπη μου.» Του είπε. Μετά δαγκώθηκε, αλλά δεν μίλησε. Τον κοίταξε στα μάτια και περίμενε την αντίδραση του.

Εκείνος της χαμογέλασε, την φίλησε και της είπε γλυκά:

«Καλημέρα και σε σένα, λατρεία μου.»

Η Μάγκυ, σηκώθηκε, ανακάθισε στο κρεβάτι και συνέχισε να τον κοιτάζει στα μάτια.

«Προσπαθώ να καταλάβω, αν είσαι όντως αληθινός. Δεν μπορεί κάτι θα πρέπει να συμβαίνει με σένα.»

«Τι εννοείς, ακριβώς;» Την ρώτησε χαμογελώντας.

«Χθες το βράδυ, κάναμε έρωτα και τελείωσα έξη φορές. Σήμερα το πρωί, άλλες δύο. Εάν μου έλεγε κάποιος ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα του έλεγα ότι είναι φαντασιόπληκτος και μόνον στα ερωτικά μυθιστορήματα συμβαίνουν αυτά. Και όμως να, που συνέβη σε μένα. Υπάρχεις στα αλήθεια, ή ονειρεύομαι;”

Ο Max, αστειευόμενος την τσίμπησε στο ένα στήθος της. Η Μάγκυ, έκανε ένα «άουτς» και του έδωσε μία χαϊδευτικά.

«Υπάρχω στα αλήθεια, λοιπόν.» Της απάντησε γελώντας.

«Θα ήθελα να με ακούσεις προσεκτικά. Θα πω ότι αισθάνομαι με τον κίνδυνο να με παρεξηγήσεις. Δεν με νοιάζει.»

«Δεν θα σε παρεξηγήσω. Μπορείς να μιλήσεις ελεύθερα.»

«Από την πρώτη στιγμή, όταν σε αντίκρισα, αισθάνθηκα διαφορετικά. Από χθες όμως, νοιώθω να με πλημυρίζουν αισθήματα, που δεν έχω νοιώσει ποτέ μου. Πολλά και έντονα αισθήματα. Δεν με νοιάζει ποιος είσαι, δεν με νοιάζει τι είσαι. Το μόνο που θέλω, είναι να είμαι μαζί σου. Δεν ξέρω αν συμμερίζεσαι τα αισθήματα μου, αλλά έτσι νοιώθω και ήθελα να σου το πω.» Σταμάτησε να μιλάει και έμεινε να τον κοιτάει συγκινημένη.

Την κοίταξε και εκείνος. Μετά την φίλησε και την αγκάλιασε. Η Μάγκυ, μην αντέχοντας την συγκινησιακή φόρτιση που ένοιωθε, έβαλε τα κλάματα και έπεσε στην αγκαλιά του.

Όταν συνήλθε κάπως, έφυγε από την αγκαλιά του, τον κοίταξε με ένα βλέμμα γεμάτο αγάπη και του είπε, κομπιάζοντας:

«Συγνώμη, αλλά δεν μου έχει ξανασυμβεί κάτι τέτοιο και δεν ξέρω πώς να το διαχειριστώ. Και σε αγαπώ τόσο πολύ.»

«Χαρά μου, δεν χρειάζεται να ζητάς συγνώμη. Ήταν τόσο ωραίο αυτό που έκανες και με τιμά πάρα πολύ η αγάπη σου. Ποτέ μην διστάζεις να δείχνεις τα αισθήματα σου. Ακόμη και όταν φοβάσαι ότι θα πληγωθείς.»

«Σε ευχαριστώ. Αλλά δεν μου είπες. Εσύ μ' αγαπάς;»

Και μετά πρόσθεσε:

«Το ξέρω, είναι πολύ νωρίς, για να πω κάτι τέτοιο, αλλά έτσι αισθάνομαι και δεν θέλω να καταπιέσω τα αισθήματα που νοιώθω.»

Ένοιωσε ότι περίμενε με αγωνία, την απάντηση του.

«Παρόλο που δεν είναι σωστό, θα σου απαντήσω με ερώτηση. Εσύ τι λες;»

«Ειλικρινά δεν ξέρω.»

«Άσε τα αισθήματα σου και την διαίσθηση σου να μιλήσει. Τι έχεις νοιώσει; Τι έχεις πάρει από εμένα;»

Η Μάγκυ, παρέμεινε σιωπηλή. Ο Max, τότε πήρε την πρωτοβουλία.

«Μωρό μου, θα σου πω λίγα πράγματα για μένα. Είμαι πολύ επιλεκτικός στις γυναίκες. Στις σχέσεις μου κυριαρχεί το συναίσθημα. Μου είναι αδιανόητο να κάνω έρωτα με μία γυναίκα που δεν με ελκύει και δεν τρέφω αισθήματα για αυτή. Δεν μπορώ να λειτουργήσω διαφορετικά. Επίσης όταν είμαι με μία γυναίκα, είμαι μόνον με εκείνη. Ακόμη και όταν δεν περνάω καλά. Τώρα νομίζεις ότι εάν δεν είχα αισθήματα για εσένα, θα μπορούσα να σου κάνω έρωτα, έτσι όπως σου έκανα;»

Η Μάγκυ, δεν μίλησε και εξακολουθούσε να τον κοιτάζει. Ο Max, συνέχισε.

«Και δεν παίζει κανένα ρόλο ο χρόνος στις σχέσεις. Θα έχεις ακούσει για τον κεραυνοβόλο έρωτα. Ένα δευτερόλεπτο αρκεί για να ανάψει η σπίθα του έρωτα. Λοιπόν, εσύ τι νομίζεις. Σε αγαπώ ή όχι; Και μην φοβάσαι να το πεις. Θέλω να το ακούσω από τα υπέροχα χείλη σου.»

«Νομίζω ότι με αγαπάς.» Είπε διστακτικά.

«Μπράβο. Σε αγαπώ, μωρό μου. Πως είναι δυνατόν, να μην σε αγαπώ.» Της είπε και της έδωσε ένα υγρό ερεθιστικό φιλί.

«Και τώρα, μπορεί να με πεις πρόστυχο, αλλά θέλω να νοιώσω αυτά τα υπέροχα χείλη, ξέρεις που!» Πήρε το κεφάλι της και το έβαλε και εκείνος με την σειρά του, ανάμεσα στα πόδια του.

Ήταν πολύ ερεθισμένος. Η Μάγκυ του χαμογέλασε, σάλιωσε επιδεικτικά τα χείλη της και ακούμπησε το ερεθισμένο πέος του. Σε λίγο το έγλειφε δυνατά. Και όπως ήταν φυσικό, δεν άντεξε και πολύ. Τελείωσε δυνατά μέσα στο στόμα της.

Ρούφηξε και την τελευταία σταγόνα του σπέρματος του, με λαιμαργία. Μετά το καθάρισε με τη γλώσσα της. Όταν τελείωσε, ανασήκωσε το κεφάλι της, τον κοίταξε και τον ρώτησε:

«Ήμουν καλή;»

«Η καλύτερη, μωρό μου. Και το λέω απόλυτα ειλικρινά. Ήταν από τους καλύτερους, αν όχι ο καλύτερος στοματικός έρωτας, που έχω βιώσει.»

«Αλήθεια; Γιατί ο πρώην μου, έλεγε ότι το κάνω σαν αγγαρεία.»

«Θα κάνουμε μία συμφωνία. Θα ξεχάσουμε τους πρώην και τις πρώην μας και θα κάνουμε μία καινούργια αρχή. Δεν έχει καμία σημασία, με ποιους ήμασταν πριν. Σημασία έχει, το τώρα. Και τώρα είμαστε μαζί.»

«Το λες σοβαρά. Είμαστε, μαζί;»

«Γιατί, εσύ τι νομίζεις;»

«Φυσικά και θέλω να νομίζω ότι είμαστε. Θέλω όμως να ακούσω και από εσένα να το λες.»

«Είμαστε μωρό μου, είμαστε. Και θα είμαστε όσο θέλουμε να είμαστε.»

«Και μπορούμε να το πούμε και στους άλλους;

«Γιατί, έχουμε κανένα λόγο να κρυβόμαστε;»

«Όχι κανέναν.»

«Άρα είμαστε επίσημα, μαζί. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι θα δίνουμε λογαριασμό στον οποιονδήποτε. Ξέρεις έχω ζήσει

πολλά χρόνια με στερεότυπα και τα έχω σιχαθεί. Θέλω ότι κάνουμε, να το κάνουμε επειδή το αισθανόμαστε.»

«Αγάπη μου, συμφωνώ εκατό τοις εκατό μαζί σου. Δεν έχουμε λόγο να κάνουμε ότι δεν μας αρέσει, άλλωστε.»

«Χαίρομαι που συμφωνείς. Άλλωστε έχουμε και την δύναμη και τα μέσα για να κάνουμε ότι μας αρέσει. Έτσι δεν είναι;»

«Έτσι είναι.»

«Και κάτι ακόμη. Νοιώθω την ανάγκη να σε ρωτήσω και θέλω πάντα να είμαι ειλικρινής μαζί σου. Έχουμε μία αρκετά μεγάλη διαφορά ηλικίας. Ακόμη δεν είμαι κούκλος. Είσαι σίγουρη ότι δεν σε ενοχλούν ή δεν θα σε ενοχλήσουν αυτά στο μέλλον;»

Η Μάγκυ, γέλασε και του απάντησε:

«Θα στο πω μία φορά και δεν θα ήθελα να με ξαναρωτήσεις για κάτι τέτοιο. Τα αισθήματα που νοιώθω για σένα και αυτά που έχω πάρει από σένα είναι πολύ σημαντικά για μένα. Θα ένοιωθα τα ίδια ακόμη και εάν ήσουν εκατό χρόνων και πεντακόσια κιλά. Δεν θέλω λοιπόν, ανασφάλειες και παρόμοιους προβληματισμούς. Μου αρέσεις για αυτό που είσαι. Και νομίζω ότι το έχω ξαναπεί. Είσαι ο καλύτερος εραστής, που είχα ποτέ μου, με μεγάλη διαφορά. Και όχι μόνον εγώ, αλλά και όλες οι φίλες μου. Ξέρω πολλές που θα σκότωναν, κυριολεκτικά, για μία βραδιά, σαν την χθεσινή μαζί σου. Για αυτό βέβαια και δεν θα πω σε καμία από τις λυσσάρες φίλες μου, για τις επιδόσεις σου. Θα τις γνωρίσεις και θα καταλάβεις.»

«Και είναι καλές οι φίλες σου;» Την πείραξε.

«Κούκλες, αλλά αυτό δεν σε ενδιαφέρει. Πλάκα κάνω. Δεν πάμε να κάνουμε ένα ντουσάκι. Ακόμη στο κρεβάτι είμαστε.»

Το πήρε από το χέρι και πήγαν στο μπάνιο. Έκαναν ένα ντους μαζί και βάλθηκε να τον πλένει. Και φυσικά δεν άντεξαν στο πειρασμό και έκαναν και πάλι έρωτα.

Βγήκαν από το μπάνιο, έβαλαν από ένα μπουρνούζι και πήγαν στο καθιστικό.

Η Μάγκυ, παρήγγειλε πρωινό.

«Σήμερα λέω να χαλαρώσουμε.» Του είπε. «Όλη την ημέρα, θα κάνουμε μόνον ότι μας αρέσει. Συμφωνείς;»

«Και βέβαια, συμφωνώ. Δεν έχω να κάνω κάτι συγκεκριμένο. Εσύ όμως δεν θα πρέπει να πάς στο Συγκρότημα;»

«Ούτε και εγώ έχω κάτι για σήμερα. Και όσο για την θέση σου στο Συγκρότημα, θα σου εξηγήσω σε λίγο και θα καταλάβεις. Οπότε σήμερα χαλαρώνουμε. Ευκαιρία να σου πω και ορισμένα πράγματα για το νησί μας.»

Ήρθε το πρωινό. Κάθισαν στην βεράντα και το απόλαυσαν. Η μέρα ήταν θαυμάσια και η θέα του Ωκεανού, μαγευτική.

Η Μάγκυ, έβγαλε το μπουρνούζι, έβαλε το κάτω μέρος ενός μικροσκοπικού μπικίνι και του πρότεινε να πάνε να καθίσουν και να μιλήσουν στην πισίνα. Ο Max, της είπε ότι δεν είχε άλλα ρούχα μαζί του. Τότε η Μάγκυ, χαμογέλασε και γυμνόστηθη όπως ήταν σηκώθηκε και έφυγε από την Σουίτα.

Γύρισε σε λίγο με ένα αντρικό μαγιό, γνωστής φίρμας. Μαζί με ένα ζευγάρι δερμάτινα σανδάλια.

«Εντάξει, τώρα;” Τον ρώτησε.

Ο Max, έγνεψε καταφατικά. Τον πήρε από το χέρι και πήγαν στην Πισίνα. Κάθισαν σε ένα τραπέζι κάτω από μία μεγάλη ομπρέλα. Η Μάγκυ, παρήγγειλε δύο κοκτέιλ από εξωτικά φρούτα και άρχισε να του μιλάει.

«Σου κάνει εντύπωση προφανώς που κυκλοφορώ γυμνόστηθη, έτσι δεν είναι;»

«Λίγο.»

«Θα πρέπει να σου πω ορισμένα πράγματα για τα ήθη και τον τρόπο ζωής του Νησιού μας. Αλλά πρώτα να σου πω ορισμένα πράγματα για μένα. Για την μητέρα μου και την καταγωγή μας, σου έχω πει ήδη. Θα πρέπει να ξέρεις ότι έχουμε οικονομική άνεση. Αρκετή, ούτως ώστε να μην χρειάζεται να εργαζόμαστε. Για μένα όμως, όπως και για τον πατέρα μου, η εργασία είναι απασχόληση και δημιουργία. Αυτή την περίοδο ο πατέρας μου είναι στις Μπαχάμες και κτίζει ένα συγκρότημα πολυτελών κατοικιών. Είμαι μέτοχος και Αντιπρόεδρος στο Συγκρότημα. Την απασχόληση μου και το ωράριο το κανονίζω

όπως θέλω. Έχω ακόμη μετοχές σε άλλα τέσσερα πολυτελή θέρετρα εδώ και στις Μπαχάμες. Άρα τα χρήματα, δεν είναι θέμα για την οικογένεια μας. Και κάτι ακόμη. Θα το πω, θα το δηλώσω και δεν θέλω σχόλια και αντιρρήσεις. Από εδώ και στο εξής, ότι είναι δικό μου είναι και δικό σου. Και το λέω γιατί το αισθάνομαι.»

«Αγάπη μου, με συγκινείς.» Της είπε και την φίλησε τρυφερά.

«Είναι η πρώτη φορά, που με λες αγάπη σου ξέρεις.» Του είπε συγκινημένη και τον φίλησε και εκείνη.

«Και θα στο λέω, συνέχεια.» Της απάντησε.

«Έτσι μπράβο. Λοιπόν, άκου τώρα μερικά πράγματα για την ζωή και τα ήθη στο Νησί μας. Στα Turks and Caicos, αλλά και σε όλη την Καραϊβική και την Πολυνησία, τα ήθη είναι αρκετά χαλαρά. Εξαιρούνται ορισμένα νησιά, λόγω καθεστώτος κυρίως. Και είναι χαλαρά με την καλή έννοια, βέβαια. Οι σχέσεις αλλά κυρίως το Σεξ, είναι το πιο φυσικό πράγμα. Οι άνθρωποι το απολαμβάνουν χωρίς ενοχές. Το να κάνεις Σεξ, είναι πολύ φυσικό. Αρκεί να το ζητήσεις. Δεν είναι τυχαίο, ότι συνήθως, στα νησιά μας, δεν υπάρχει πληρωμένο Σεξ. Ούτε ιερόδουλες, ούτε Escort Service, τίποτα. Δεν έχουν λόγο ύπαρξης. Αυτό το θεωρώ πολύ υγιές. Οι περιστασιακές σχέσεις, είναι πολύ συχνές. Ακόμη και σε παντρεμένα ζευγάρια. Το θεωρούν απόλυτα φυσικό, που και που να έχουν και άλλους συντρόφους. Να μην σου πω ότι θεωρούν ότι ανανεώνει την σχέση τους. Έτσι οι σχέσεις και το Σεξ, δεν έχουν καμία απαγόρευση. Επιτρέπεται παντού. Και στο χώρο εργασίας, αλλά και αλλού. Μπορείς να δεις να ερωτοτροπούν και σε δημόσια μέρη. Προφυλαγμένα βέβαια και όχι ξεδιάντροπα, αλλά το κάνουν.»

«Το βρίσκω υπέροχο, αυτό.»

«Οι τουρίστες, να δεις.»

«Και εσύ το έχεις κάνει;»

«Τι κλασικός άνδρας, που είσαι. Πριν όμως σου απαντήσω, να ήθελα να σε ρωτήσω. Έχεις πρόβλημα με αυτό;”

«Τηρουμένων, κάποιων αναλογιών, όχι δεν νομίζω ότι έχω. Και δεν με σοκάρει καθόλου το γεγονός, δύο ενηλίκων που κάνουν έρωτα.»

«Θα σου απαντήσω λοιπόν, αφού πρώρα διευκρινίσω, ότι σε όλα αυτά υπάρχει μία απαραίτητη προϋπόθεση. Να γίνεται με την συναίνεση και των δύο. Σε περίπτωση άσκησης βίας με σκοπό το Σεξ, η νομοθεσία είναι πάρα πολύ αυστηρή. Όπως επίσης και στα θέματα κακοποίησης.»

«Και πολύ καλά κάνει.»

«Τώρα θα σου απαντήσω, στην ερώτηση σου. Ναι δεν αποτελώ εξαίρεση. Έχω κάνει αρκετές φορές περιστασιακό Σεξ. Και με συναδέλφους, αλλά και με άλλους. Ακόμη και με πελάτες του Συγκροτήματος. Αλλά δεν με γέμισε ποτέ. Αυτά που έχω νοιώσει τις τελευταίες ημέρες, με γεμίζουν απόλυτα. Ακόμη δεν μπορώ να περιγράψω, πως νοιώθω.»

«Θα σου πω, για άλλη μία φορά, πόσο χαίρομαι που έχω μπορέσει να σου προκαλέσω τόση χαρά και τόσα αισθήματα. Και για μένα είναι πρωτόγνωρο.»

«Πες μου όμως για σένα. Έχεις οικογένεια στην Ελλάδα;»

Τώρα έπρεπε να προσέξει, ιδιαίτερα. Δεν έπρεπε να πει πολλά και δεν θα έπρεπε να είναι συγκεκριμένα. Είχε καταλάβει βέβαια, ότι η Μάγκυ, θα έπαιζε ένα καθοριστικό ρόλο στην νέα του ζωή, άλλα μέχρι να τα διευκρινίσει όλα αυτά, θα έπρεπε να είναι προσεκτικός. Και προπάντων να μην της πει ψέματα.

«Χαρά μου, θα σου πω σήμερα, ορισμένα πράγματα. Αλλά επειδή όλα αυτά είναι δυσάρεστα για μένα και σήμερα είπαμε να είναι ημέρα χαράς και χαλάρωσης, καλύτερα να αφήσουμε τις λεπτομέρειες για κάποια άλλη ημέρα.»

«Συγνώμη, δεν ήθελα να σε στεναχωρήσω. Μπορείς να μου μιλήσεις όποτε θες. Για μένα μου αρκεί, που είσαι κοντά μου.»

«Είμαι και θα μείνω, κοντά σου. Και ναι ήμουν παντρεμένος στην Ελλάδα, με έναν όχι και τόσο ευχάριστο, γεμάτο προβλήματα γάμο. Έχω ακόμη μία 13χρονη κόρη.»

«Αυτά μου αρκούν.» Τον έκοψε. «Μαζί μου, θέλω να είσαι μόνον χαρούμενος.»

«Σε ευχαριστώ πολύ.» Ψέλλισε.

«Α, και το γυμνό είναι επίσης διαδεδομένο και δεν σοκάρει κανέναν. Μόνον τους συντηρητικούς τουρίστες. Και να σου πω κάτι να γελάσεις.» Πρόσθεσε

«Πριν από λίγο καιρό, καθόμουν γυμνόστηθη όπως τώρα, στην μεγάλη πισίνα του Συγκροτήματος. Ήταν ένας τουρίστας, πελάτης του Ξενοδοχείου, ο οποίος προσπαθούσε να μου βγάλει φωτογραφίες, αλλά χωρίς να τον καταλάβω. Τον κατάλαβα φυσικά, αλλά έκανα το κορόιδο. Επειδή είχα καλή διάθεση εκείνη την ημέρα, έκανα ολόκληρο show. Και του πρόσφερα πολύ θέαμα. Μέχρι και το κιλοτάκι μου έβγαλα και πόζαρα ολόγυμνη. Θα πήρε πολύ υλικό. Αφού σε λίγο, τον είδα με την άκρη του ματιού μου να τραβολογάει την γυναίκα του για να πάνε στο Δωμάτιο. Και φυσικά καταλαβαίνεις γιατί.»

«Εδώ που τα λέμε, είσαι πολύ ερεθιστικό θέαμα.» Της είπε και την άγγιξε στο στήθος.

«Έχεις ερεθιστεί μωρό μου;» Του είπε και τον άγγιξε και εκείνη πάνω από το μαγιό του.

«Δεν φαίνεται;» Την ρώτησε.

Δεν του απάντησε. Αλλά τον κοίταξε με ένα πονηρό χαμόγελο. Μετά κοίταξε αριστερά και δεξιά. Είχαν καθίσει στην άκρη της πισίνας και εκείνη την ώρα ήταν μόνοι τους. Υπήρχε μόνο ένα άλλο ζευγάρι, αλλά ήταν στην άλλη άκρη. Έσκυψε πάνω του, κατέβασε το μαγιό του και πήρε τον ανδρισμό του στο χέρι της. Αισθάνθηκε περίεργα και ερεθίστηκε ακόμη πιο πολύ. Τον χάιδεψε για λίγο και μετά έσκυψε και άρχισε να τον γλείφει. Ήταν μία πρωτόγνωρη αίσθηση.

Δεν κράτησε για πολύ το σκηνικό. Μην αντέχοντας, άλλο ήρθε επάνω του. Ακούμπησε τα πλούσια στήθη της, στο κορμί του και μετά αργά κάθισε επάνω στον αντρισμό του. Μπήκε μέσα της. Ήταν κάτι παραπάνω από υγρή. Άρχισε να κινείται αργά και πολύ ηδονιστικά. Τόσο ώστε να μην κινήσουν υποψίες. Ταυτόχρονα τον φιλούσε με πολύ πάθος. Αυτό κράτησε για

μερικά λεπτά. Η όλη φάση ήταν πάρα πολύ ερεθιστική. Το γεγονός ότι ήταν σε κοινή θέα και μπορούσε από στιγμή σε στιγμή να έρθει οποιοσδήποτε, την έκανε ακόμη πιο ερεθιστική. Η Μάγκυ, δεν άντεξε άλλο και τελείωσε. Δαγκώθηκε για να μην φωνάξει. Ο Max, ετοιμάστηκε να τελειώσει και εκείνος. Έκανε να βγει από μέσα της, αλλά η Μάγκυ, με μία αριστοτεχνική κίνηση έσφιξε τους μυς του κόλπου της και τον εγκλώβισε μέσα της. Τώρα δεν είχε άλλη επιλογή από το να τελειώσει μέσα της. Και ήταν η δεύτερη φορά σήμερα, που το έκανε αυτό.

Όταν τελείωσαν η Μάγκυ, έβαλε πάλι το μαγιό της, αλλά εξακολούθησε να είναι στην αγκαλιά του. Ο Max, συνέχισε να της χαϊδεύει απαλά τα μαλλιά της.

«Δεν πιστεύω να ανησυχείς, που θέλω να τελειώνεις μέσα μου;» Τον ρώτησε.

«Λίγο.» Της απάντησε.

«Μην ανησυχείς καθόλου. Παίρνω μέτρα αντισύλληψης. Άλλωστε δεν είναι οι γόνιμες μέρες μου. Και δεν θέλω ακόμη παιδιά, σε διαβεβαιώνω.» Συνέχισε γελώντας.

«Απλά, μου αρέσει πάρα πολύ η αίσθηση να τελειώνεις μέσα μου. Είναι τόσο ωραίο. Και σε πληροφορώ ότι είσαι από τους ελάχιστους άνδρες που το δέχονται και το κάνουν τόσο ωραία. Ο τελευταίος άνδρας που το είχα ζητήσει, έφυγε κυριολεκτικά, τρέχοντας.»

Εκείνη την στιγμή, ακούστηκε το κινητό της.

«Η καλύτερη μου φίλη.» Του είπε.

Η φίλη της, προφανώς την ρώτησε που είναι. Η Μάγκυ, παρόλο που είχε πει ότι δεν θα πει κάτι, άρχισε να της μιλάει με ενθουσιασμό για αυτό που της είχε συμβεί. Εκείνη μάλλον δεν την πίστεψε, οπότε η Μάγκυ, άρχισε να της κάνει περιγραφές του τι έκαναν μόλις προ ολίγου. Η φίλη της κάτι της είπε και η Μάγκυ, έκλεισε το τηλέφωνο γελώντας.

«Την τρέλανα.» Είπε. «Έρχεται από εδώ.»

«Καλά εσύ δεν είχες πει, ότι δεν θα πεις τίποτα στις φίλες σου;» Της είπε χαμογελώντας.

«Ναι, καλά. Είμαι πάρα πολύ χαρούμενη, για να το κρύψω. Δεν πιστεύω να έχεις πρόβλημα;»

«Γιατί να έχω. Θα πρέπει να ντυθώ όμως, γιατί δεν είμαι και τόσο καλό θέαμα.»

«Μια χαρά θέαμα, είσαι. Άσε που με την Σούζαν, είναι αλλιώς. Θα σου μιλήσω για αυτή. Έχουμε κάνει φοβερές πλάκες μαζί. Δεν σου έχω πει ότι είμαι πειραχτήρι, ξέρεις. Και τώρα μόλις μου ήρθε μία φοβερή ιδέα. Φεύγουμε.»

Τον τραβολόγησε στην Σουίτα. Ταυτόχρονα πήρε στο τηλέφωνο την φίλη της και της είπε να τους συναντήσει σε μία ώρα στο Συγκρότημα.

Πήγαν στην Σουίτα, ντύθηκαν και μετά πήγαν εκεί που είχαν αφήσει χθες το βράδυ, το αυτοκίνητο της Μάγκυ.

Στον δρόμο για το Συγκρότημα, του είπε ότι το σχέδιο ήταν να συναντηθούν στην Έπαυλη του. Έτσι θα έκανε την καλύτερη εντύπωση στην Σούζαν.

«Το πολύ-πολύ να θελήσει να σε πηδήξει.» Είπε γελώντας.

«Και εσύ δεν θα έχεις πρόβλημα με αυτό;» Την ρώτησε χαμογελώντας και εκείνος.

«Δεν θέλω να σε σοκάρω, αλλά το έχουμε ξανακάνει. Και πάνω από μία φορά. Και με δικό της φίλο και με δικό μου. Ακόμη το έχουμε κάνει και μεταξύ μας.» Λέγοντας του, αυτά τον κοίταξε διερευνητικά στα μάτια, για να δει την αντίδραση του.

Δεν ήξερε ακριβώς γιατί το έλεγε αυτό, αλλά αποφάσισε να παίξει το παιχνίδι της.

«Θα με ερέθιζε πολύ να σας δω να κάνετε έρωτα.» Της απάντησε.

«Δηλαδή δεν θα είχες πρόβλημα;»

«Όχι, υπό ένα όρο. Να συμμετέχεις και εσύ.»

«Μωρό μου, είσαι πολύ εξελιγμένος. Και η Σούζαν, είναι κούκλα. Περίμενε να σου την δείξω.»

Σταμάτησε το αυτοκίνητο, πήρε το κινητό της και του έδειξε φωτογραφίες της φίλης της. Οι περισσότερες με ένα μικροσκοπικό μπικίνι. Η φίλη της ήταν Αμερικάνα από το Los Angeles.

Κλασική Καλιφορνέζικη Ξανθιά. Μεγάλο στήθος, μωρουδίστικο πρόσωπο και πολλές καμπύλες. Πολύ χυμώδης και πολύ προκλητική. Την είχε γνωρίσει πριν από έξη χρόνια, όταν είχε έρθει για διακοπές. Έγιναν αμέσως αχώριστες φίλες. Η φίλη της είχε τεράστια περιουσία. Αγόρασε μία Έπαυλη κοντά στο Συγκρότημα και έμενε από τότε, μόνιμα εκεί.

Έφθασαν στο Συγκρότημα. Ο Max, πήγε στην Έπαυλη του και άλλαξε. Η Μάγκυ, στην δική της. Μετά από λίγο ήρθε ξανά πίσω. Φορούσε ένα κόκκινο, κοντό εφαρμοστό φόρεμα χωρίς σουτιέν. Και κόκκινα 14ποντα πέδιλα. Στα αυτιά της κρέμονταν, ασημένιοι μεγάλοι κρίκοι.

«Μωρό μου, είσαι υπέροχη.» Της είπε και την φίλησε.

«Θα της κάνουμε μεγάλη πλάκα. Σε ότι θα λέω, εσύ θα συμφωνείς, έτσι;»

Ο Max, συμφώνησε.

«Α, σου έφερα και κάτι δυναμωτικά, που θα σου δώσουν ακόμη περισσότερη αντοχή. Όχι ότι τα έχεις ανάγκη, αλλά ποτέ δεν ξέρεις. Η Σούζαν, είναι πολύ λυσσάρα.» Είπε πάλι χαμογελώντας και του έδωσε κάτι πορτοκαλί χαπάκια.

Πήρε ένα με λίγο χυμό.

«Δηλαδή, έχετε άγριες διαθέσεις.» Σχολίασε.

«Δεν ξέρω, ότι ήθελε προκύψει. Ξέρεις μου αρέσει πολύ, που είσαι τόσο άνετος.»

«Δεν είμαι πάντα. Εσύ με εμπνέεις. Και μόνον μαζί σου.»

Εκείνη την στιγμή, χτύπησε το εσωτερικό τηλέφωνο. Ήταν από το Main Lobby. Το σήκωσε η Μάγκυ. Την ειδοποίησαν ότι είχε φτάσει η φίλη της.

«Περίμενε εδώ.» Του είπε. «Πάω να την φέρω.»

Σε λίγο ήρθαν. Και η Μάγκυ, είχε δίκιο. Η Σούζαν, ήταν μία εκρηκτική πλατινέ ξανθιά, σαν αυτές που βλέπεις στα περιοδικά. Φορούσε και εκείνη ένα προκλητικό και αποκαλυπτικό κίτρινο, σούπερ μίνι φόρεμα. Το σύνολο συμπλήρωναν επίσης κίτρινα ψηλοτάκουνα ακριβά πέδιλα.

Μόλις τον είδε και πριν η Μάγκυ, προλάβει να τους συστήσει, τον άρπαξε και τον φίλησε στα χείλη. Ο Max, δεν έμεινε

αμέτοχος, ούτε φάνηκε να έχει σαστίσει. Την αγκάλιασε και της ανταπόδωσε το παθητικό φιλί. Η Σούζαν, τώρα σάστισε. Σίγουρα δεν περίμενε τέτοια ανταπόκριση. Ο Max, είχε καταλάβει ότι το είχε κάνει για να τον εντυπωσιάσει. Αλλά τελικά μάλλον εκείνη είχε εντυπωσιαστεί. Η Μάγκυ, του έκανε κρυφά θετικό νόημα με τον αντίχειρα της και χαμογέλασε.

«Λοιπόν, πως σου φάνηκε ο άντρας μου;» Ρώτησε την φίλη της.

«Τέλειος, είναι.» Είπε εκείνη σαστισμένη ακόμη.

Η Μάγκυ, έκανε έστω και καθυστερημένα τις συστάσεις.

Πήγαν και κάθισαν στην βεράντα. Η Μάγκυ, έφερε παγωμένα αναψυκτικά και κάθισε και αυτή.

Η Σούζαν, έκανε ομοβροντία ερωτήσεων. Ο Max, αποφάσισε να κρατήσει το μυστήριο απαντώντας σε ελάχιστες ερωτήσεις. Η Μάγκυ επενέβη και η Σούζαν, σταμάτησε τις ερωτήσεις σε εκείνον. Ζήτησε από την Μάγκυ, να της τα πει όλα σχετικά με την σχέση τους.

Η Μάγκυ, άρχισε να της εξιστορεί όλη την γνωριμία και την σχέση τους, ακριβώς όπως έγινε. Ακόμη και τις ερωτικές επαφές τους και τις έξη φορές που τελείωσε, της είπε.

Η Σούζαν, εντυπωσιασμένη γύρισε και τον κοίταξε με νόημα.

«Κοίτα να δεις, που υπάρχουν ακόμη άνδρες.» Είπε με στόμφο. «Και πάνω που είχα αρχίσει να απελπίζομαι.» Είπε πάλι και γέλασε.

Μετά άρχισε να εξιστορεί το πώς πέρασε εκείνη, το Σαββατοκύριακο της. Είχε βγει με μία παρέα από κάτι τενίστες Σκανδιναβούς που έκαναν διακοπές. Κατάληξε να κάνει Έρωτα και με τους τέσσερις, αλλά ένας της προκοπής δεν ήταν, κατά ομολογία της. Δεν κατάφερε να τελειώσει ούτε μία φορά. Εραστές των δέκα δευτερολέπτων, τους χαρακτήρισε γελώντας.

«Πήγα με τέσσερεις δίμετρους και ήταν αποτυχία. Εσύ πήγες με έναν και τελείωσες έξη φορές. Αυτό είναι αδικία.» Της είπε.

«Και άλλες τέσσερις σήμερα, μέχρι τώρα.» Πρόσθεσε η Μάγκυ, χαμογελώντας.

«Δεν παίζω.» Της είπε και την χτύπησε παιχνιδιάρικα στον ώμο. «Καλά πως το κάνετε αυτό, βρε παιδιά;»

«Θέλεις να σου δείξω;» Ρώτησε η Μάγκυ.

«Δεν θα έλεγα, όχι.» Είπε η Σούζαν και έγλειψε τα χείλη της.

«Τι λες αγάπη μου; Να της δείξουμε πως είναι πραγματικά το Σεξ;» Τον ρώτησε.

«Δεν έχω αντίρρηση.» Απάντησε ο Max.

Καθόντουσαν στην εσωτερική βεράντα της Έπαυλης, μπροστά στην Ιδιωτική Πισίνα τους. Η Μάγκυ, σηκώθηκε και τον πλησίασε αργά και ερεθιστικά.

Στάθηκε μπροστά του. Ο Max, της σήκωσε το φόρεμα της και αποκάλυψε το κιλοτάκι της. Το έκανε στην άκρη και βάλθηκε να χαϊδεύει το περιεχόμενο του. Η Μάγκυ, είχε κλείσει τα μάτια και το απολάμβανε. Η γλώσσα του Max, αντικατέστησε το δάχτυλο του. Η αναπνοή της Μάγκυ, έγινε πιο έντονη. Μικρές κραυγές άρχισαν να βγαίνουν από το στόμα της. Σε λίγα λεπτά τελείωσε ουρλιάζοντας.

Η Σούζαν, παρακολουθούσε μην πιστεύοντας ότι συμβαίνουν αυτά μπροστά στα μάτια της.

Η Μάγκυ, άνοιξε τα μάτια της και γονάτισε μπροστά στον Max. Άνοιξε το παντελόνι του και έβγαλε έξω τον ανδρισμό του. Άρχισε να τον χαϊδεύει και να τον γλύφει ταυτόχρονα. Μετά μην αντέχοντας, κάθισε επάνω του και τον έβαλε βαθιά μέσα της. Άρχισε να ανεβοκατεβαίνει ξέφρενα με όλη την ένταση του πάθους. Ο Max, κατέβασε το φόρεμα της και αποκάλυψε το στήθος της. Πήρε τις ρώγες της στο στόμα του και άρχισε να τις δαγκώνει ελαφριά. Η Μάγκυ, δεν άντεξε άλλο. Τελείωσε για δεύτερη φορά. Ο Max, συνέχισε να της κάνει έρωτα, ενώ εκείνη τελείωνε. Μετά τελείωσε και εκείνος μέσα της. Έμεινε μέσα της μέχρι να σταματήσουν οι σπασμοί του οργασμού της Μάγκυ. Μετά, βγήκε από μέσα της. Η Μάγκυ, εξαντλημένη σω-

ριάστηκε σε μία διπλανή πολυθρόνα. Πέρασαν μερικά λεπτά, άνοιξε τα μάτια της και κοίταξε την σαστισμένη Σούζαν.

«Πως σου φάνηκε;» Την ρώτησε.

«Τι να σου πω κορίτσι μου; Έχω μείνει έκπληκτη. Ούτε η πιο προχωρημένη πορνοταινία, δεν θα μπορούσε να αποδώσει έτσι αυτό που είδα. Εάν δεν το έβλεπα δεν θα το πίστευα. Καλά πόσες φορές τελείωσες;»

«Ειλικρινά, δεν ξέρω. Από τις τρεις και μετά έχασα το μέτρημα.»

«Τι να σας πω. Μπράβο σας. Και εσένα Max, σου αξίζουν συγχαρητήρια. Κάνω Σεξ από τα δεκατέσσερα και είμαι σχεδόν τριάντα. Τέτοιο Σεξ, δεν έχω ξαναδεί. Στην καλύτερη περίπτωση να τελειώσω μία φορά. Και αυτή με το ζόρι. Τυχερή είσαι, φιλενάδα. Μπράβο σου και πάλι. Και περιττό να σου πω, πόσο ζηλεύω.»

«Εσύ ερεθίστηκες;» Την ρώτησε η Μάγκυ.

«Με δουλεύεις; Στάζω.»

«Έλα εδώ.» Της είπε.

Η Μάγκυ, ήταν ξαπλωμένη σε μία πολύ προκλητική στάση στην πολυθρόνα. Το φόρεμα της ήταν μαζεμένο στην μέση της και αποκάλυπτε το υπέροχο στήθος και το σημείο της ηδονής ανάμεσα στα πόδια της.

Ανάγκασε την Σούζαν να σκύψει και της έδωσε ένα φιλί όλο πάθος στα σαρκώδη χείλη της. Μετά πήρε το κεφάλι της στα χέρια της και το οδήγησε ανάμεσα στα πόδια της.

«Γλείψε το, μωρό μου.» Της είπε. «Έχει ακόμη τους χυμούς μου και την γεύση του Max.»

Η Σούζαν, γύρισε και κοίταξε τον Max, που κοιτούσε χαμογελώντας. Εκείνος της έγνεψε θετικά με μία κίνηση του κεφαλιού του. Η Σούζαν, γύρισε πάλι στην Μάγκυ και άρχισε να την γλύφει.

Η Μάγκυ, αναστέναξε και πάλι. Ταυτόχρονα έκανε νόημα στον Max, να πλησιάσει. Εκείνος σηκώθηκε και πλησίασε. Είχε βγάλει εντελώς το παντελόνι του και ήταν γυμνός από την μέση και κάτω.

«Αγάπη μου, θέλεις να δείξεις στην φίλη μου τι είναι πραγματικό Σεξ;» Τον ρώτησε ερεθιστικά.

Ο Max, συμφώνησε με ένα νεύμα του κεφαλιού του. Πλησίασε ακόμη πιο πολύ. Τώρα ο προτεταμένος ανδρισμός του, βρισκόταν στο ύψος του κεφαλιού της Σούζαν.

Η Μάγκυ, σήκωσε το κεφάλι της Σούζαν και την προέτρεψε να γλείψει τον Max. Η Σούζαν, το έκανε αδιαμαρτύρητα. Μετά έσκυψε και έγλυψε ξανά την Μάγκυ.

Ο Max, πήγε από πίσω της. Την σήκωσε στα τέσσερα, χωρίς να σταματήσει να γλείφει την Μάγκυ. Σήκωσε το φόρεμα της, έκανε στην άκρη το κιλοτάκι της και μπήκε μέσα της. Η Σούζαν, βόγκηξε. Άρχισε να της κάνει δυνατά έρωτα. Όσο πιο δυνατά μπορούσε. Ταυτόχρονα πήρε το χέρι της και την ανάγκασε να χαϊδεύεται. Η Μάγκυ, δεν άντεξε άλλο και τελείωσε στο στόμα της Σούζαν. Η Σούζαν, μην αντέχοντας και εκείνη τελείωσε. Ο Max, της είπε να συνεχίσει να γλείφει την Μάγκυ, καθώς και να μην σταματήσει να χαϊδεύεται, εάν δεν της το έλεγε εκείνος. Η Σούζαν, υπάκουσε. Τόσο η Μάγκυ όσο και η Σούζαν τελείωναν συνέχεια με πολλαπλούς έντονους οργασμούς.

Όταν κατάλαβε ότι θα τελείωνε και εκείνος και δεν θα άντεχε άλλο, σήκωσε την Σούζαν, την ανάγκασε να καθίσει στην πολυθρόνα, έκανε νόημα στην Μάγκυ να συνεχίσει να την γλύφει εκείνη και ο Max, τελείωσε στο στόμα της Σούζαν.

Η Σούζαν είχε έντονους σπασμούς ηδονής από τους πολλαπλούς οργασμούς. Δέχτηκε το σπέρμα του με ευχαρίστηση στο στόμα της. Το κατάπιε μέχρι και την τελευταία σταγόνα.

Μετά ο Max, πήρε την Μάγκυ και κάθισαν αποκαμωμένοι στον διπλανό διθέσιο καναπέ.

Η Σούζαν, δεν είχε συνέλθει ακόμη. Η Μάγκυ, πήγε μέσα και έφερε από το ψυγείο, μία κανάτα με φρεσκοστυμμένη παγωμένη λεμονάδα.

Σερβίρισε σε όλους. Τώρα είχε βγάλει το φόρεμα της και ήταν εντελώς γυμνή. Ο Max, πήγε και φόρεσε ένα σορτσάκι.

Η Σούζαν, είχε αρχίσει να συνέρχεται. Άνοιξε σιγά σιγά τα μάτια της και κοίταξε και τους δύο.

Τις χαμογέλασαν. Ανακάθισε στην πολυθρόνα και τακτοποίησε το φόρεμα της. Η Μάγκυ, της πρόσφερε λεμονάδα.

«Λοιπόν. Πως σου φάνηκε η εμπειρία;» Την ρώτησε χαμογελώντας.

«Εμπειρία, το λες αυτό κορίτσι μου; Αυτό ήταν αποκάλυψη. Δεν μου έχει ξανασυμβεί και ούτε και περίμενα ποτέ να μου συμβεί κάτι τέτοιο.»

«Το ξέρω.» Της είπε. «Καταλαβαίνεις τώρα γιατί αισθάνομαι και έτσι. Και γιατί σου τα έλεγα και δεν με πίστευες.»

«Τώρα καταλαβαίνω. Συγνώμη είσαι αληθινός;» Γύρισε και ρώτησε τον Max.

Εκείνος, χαμογέλασε και δεν απάντησε.

«Άσε γιατί και εγώ, ακριβώς έτσι του έκανα την ίδια ερώτηση. Τελικά φαίνεται πως είναι.» Απάντησε η Μάγκυ, γελώντας.

«Συγνώμη, για αυτό που θα πω. Αλλά δεν του φαίνεται καθόλου. Δεν θα πήγαινα μαζί του ούτε μία στο εκατομμύριο.» Συνέχισε η Σούζαν.

«Βέβαια, εσύ πηγαίνεις με τους εραστές των δέκα δευτερολέπτων.» Σχολίασε γελώντας η Μάγκυ.

«Ναι, τρομάρα μου. Χίλια συγγνώμη Μάγκυ μου. Και εσύ Max. Ήσασταν και οι δύο κάτι παραπάνω από υπέροχοι.»

«Δεν χρειάζεται να ζητάς συγνώμη. Τι φίλες είμαστε άλλωστε.»

«Οι καλύτερες. Και δεν μου λες, θα το ξανακάνουμε;»

«Ναι, αλλά μην μας γίνει συνήθεια. Μην ξεχνάς ότι είναι δικός μου άνδρας. Και δεν υπάρχει περίπτωση να μου τον πάρεις.»

«Κορίτσια, είμαι και εγώ, εδώ.» Είπε χαμογελώντας ο Max.

«Ξέρω, τι λέω. Το έχει κάνει ήδη μία φορά. Και δεν της βγήκε σε καλό.» Απάντησε η Μάγκυ.

«Όντως. Αλλά τι πας και θυμάσαι. Σου υπόσχομαι ότι δεν θα το κάνω ξανά. Άλλωστε, δεν νομίζω να μπορούσα. Ο τρόπος που σε κοιτάει λέει πολλά. Και δεν νομίζω να κινδυνεύεις.»

«Σοβαρά. Κινδυνεύω αγάπη μου;» Ρώτησε ικανοποιημένη η Μάγκυ.

«Όχι χαρά μου. Δεν σε αλλάζω με τίποτα.» Επιβεβαίωσε ο Max.

«Έχει πάει μεσημέρι και με όλα αυτά έχω πεινάσει.» Διαπίστωσε η Μάγκυ. «Τι λέτε να πάμε φάμε;»

«Και εγώ πείνασα.» Είπε η Σούζαν. «Και έχω μία καταπληκτική ιδέα.»

«Για πες.»

«Θυμάσαι που σου έλεγα την προηγούμενη εβδομάδα, για ένα καταπληκτικό εστιατόριο που άνοιξε στο Grand Turk. Ξέρεις εκείνο με την Ιταλική Κουζίνα.»

«Ναι, το θυμάμαι.»

«Ωραία, τι θα έλεγες να πάμε. Θα σας κάνω το Τραπέζι. Και μετά σας έχω μία έκπληξη. Δεν θα την πω, φυσικά.»

«Δεν έχω, αντίρρηση. Και έχω, ακούσει καλά λόγια. Τι λες και εσύ χαρά μου;»

«Εγώ γιατί να έχω αντίρρηση; Αλλά αν δεν κάνω λάθος, το Grand Turk δεν είναι λίγο μακριά;»

«Μπα, ούτε μισή ώρα.» Απάντησε η Σούζαν.

«Μην τον μπερδεύεις τον άνθρωπο. Δεν σου έχω πει, ότι η Σούζαν, έχει δικό της αεροπλάνο. Και είναι πολύ καλή πιλότος. Όχι κανένα μεγάλο, μην φανταστείς. Ένα Cessna Mustang, πενταθέσιο. Πολύ καλό, του έχει κάνει και μετατροπές. Όχι απαραίτητα νόμιμες. Αλλά έχουμε κάνει τα στραβά μάτια. Και έχουμε κάνει και μερικές βλακείες με αυτό.» Είπε η Μάγκυ, χαμογελώντας.

«Εντάξει, τότε. Φυσικά και δεν έχω πρόβλημα. Ούτε και για τις βλακείες, ακόμη. Σας εμπιστεύομαι απόλυτα. Ξέρετε κάποτε είχα κάνει μαθήματα πιλότου, αλλά δεν πήρα ποτέ το πτυχίο μου.» Απάντησε ο Max.

«Ο άνθρωπος μου. Που ήσουν κρυμμένος, αγόρι μου!» Είπε η Σούζαν. Τον αγκάλιασε και τον φίλησε. «Μην στεναχωριέσαι θα σε μάθω εγώ. Έχουμε και τα μέσα στην Σχολή Πιλότων.»

«Μην της δίνεις θάρρος, γιατί θα την πληρώσεις. Σε προειδοποιώ.» Του είπε αστειευόμενη η Μάγκυ. «Σοβαρά, τώρα. Είναι πολύ καλή.»

«Ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη. Πηγαίνουμε;»

«Μια στιγμή να ετοιμαστούμε και ξεκινάμε.» Της είπε η Μάγκυ.

Ετοιμάστηκαν και ξεκίνησαν για το Αεροδρόμιο. Πήγαν με το αυτοκίνητο της Σούζαν. Μία ασημί Porsche Carrera.

Το αεροπλάνο της Σούζαν, ήταν ένα δικινητήριο, πενταθέσιο Cessna Mustang. Η Σούζαν, είχε προσθέσει όλα τα αεροβοηθήματα ναυσιπλοΐας, καθώς είχε διπλασιάσει και την χωρητικότητα των δεξαμενών καυσίμου. Έτσι μπορούσε άνετα να πάει ακόμη και στο Los Angeles. Και το είχε κάνει ήδη μία φορά αυτό το ταξίδι. Το αεροσκάφος, είχε ένα εντυπωσιακό Cockpit. Πέντε υπολογιστές αεροναυσιπλοΐας και τρεις μεγάλες οθόνες.

Η Σούζαν, κάθισε στην θέση του Κυβερνήτη και τον κάλεσε να καθίσει στην διπλανή θέση του Συγκυβερνήτη. Ο Max, όμως προτίμησε να καθίσει πίσω στην καμπίνα μαζί με την Μάγκυ.

Ζήτησε άδεια από τον πύργο ελέγχου και σε λίγο απογειώθηκαν.

Η Μάγκυ, είχε δίκιο. Η Σούζαν, ήταν πολύ καλή πιλότος. Ούτε που κατάλαβε για πότε έφθασαν. Όλο το ταξίδι μαζί με την απογείωση και προσγείωση διήρκεσε περίπου τριανταπέντε λεπτά. Με ταχύπλοο, θα έκαναν τουλάχιστον πέντε ώρες.

Κατέβηκαν στο Grand Turk και πήγαν σε ένα πολύ καλό εστιατόριο, στην Δυτική πλευρά του Νησιού.

Και η Σούζαν, είχε δίκιο. Το εστιατόριο ήταν πολύ καλό. Και η ιταλική κουζίνα, ήταν μία ευχάριστη αλλαγή σε σχέση με την πολυνησιακή που κυριαρχούσε στα Turks and Caicos.

Έφαγαν το ωραίο τους φαγητό ήπιαν και το εισαγόμενο Ιταλικό κρασί και κάθισαν να χαλαρώσουν.

Είχε φτάσει ήδη το απόγευμα και ο ήλιος άρχισε να γέρνει προς την δύση του.

«Και τώρα θα πάμε για ποτάκι.» Είπε με ένα πονηρό βλέμμα, η Σούζαν. «Αλλά όχι οποιοδήποτε ποτάκι, όμως. Ένα σπέσιαλ ποτό σε ένα σπέσιαλ μέρος.»

Η Μάγκυ, την κοίταξε και άνοιξε ορθάνοιχτα, τα μάτια της.

«Μην μου πεις. Δεν πιστεύω να εννοείς, αυτό που έχω φαντάστηκα.» Της είπε.

«Ω, ναι. Καλά το μάντεψες.»

«Και πιστεύεις, ότι είναι καλή ιδέα;» Ξαναείπε η Μάγκυ.

«Και γιατί όχι;» Της απάντησε χαμογελαστά η Σούζαν. «Εάν δεν θέλετε μην έρχεστε. Εγώ πάντως θα πάω.»

Ο Max, δεν κατάλαβε τίποτα και αποφάσισε να επέμβει.

«Τι συμβαίνει κορίτσια; Θα μου πείτε και εμένα;»

«Συγνώμη, αγάπη μου.» Του είπε η Μάγκυ. «Αλλά έχουμε ένα θεματάκι εδώ. Θα σου εξηγήσω αμέσως.»

Η Σούζαν, συνέχιζε να τους κοιτάζει χαμογελαστή. Η Μάγκυ, συνέχισε.

«Θα στα πω όλα από την αρχή, για να βγάλεις το σωστό συμπέρασμα. Πριν από τέσσερα χρόνια περίπου, είχαμε πάει για διακοπές στην Κούβα. Είναι σχετικά κοντά ξέρεις. Αποφύγαμε τα μέρη με πολύ κόσμο. Ένας φίλος μας, πολύ ψαγμένος μας είχε πει για μία πολύ ωραία παραλία στα Βόρεια της Κούβας. Την Playa Santa Lucia. Και είχε απόλυτο δίκιο. Ήταν μαγευτικά. Είχαμε βρει και ένα παραδοσιακό Ξενοδοχείο και ήταν λες και ήμασταν στην δεκαετία του 1950. Τα νερά μαγευτικά, οι άνθρωποι υπέροχοι. Εκεί λοιπόν, ανακαλύψαμε ένα πολύ ωραίο μπαράκι στο οποίο πηγαίναμε το βράδυ για Μοχίτο. Το μπαράκι το είχε μία φοβερά όμορφη γυναίκα, η Κοντσίτα. Αυτή ήταν λεσβία. Και τσιμπήθηκε με την Σούζαν. Το θέμα βέβαια, δεν ήταν ότι τσιμπήθηκε η Κοντσίτα με την Σούζαν, αλλά ότι τσιμπήθηκε και η Σούζαν μαζί της. Άρχισε ένας θυελλώδης έρωτας. Άλλο να στα λέω και άλλο να το βλέπεις. Η Κοντσίτα, ήταν πολύ φλογερή και απολυταρχική. Αυτό που λένε αγριογκόμενα. Δεν μπορείς να φανταστείς, τι κάνανε.»

«Ξέχασες, να πεις, ότι για λίγο είχες μπει και εσύ στην παρέα μας.» Την διέκοψε γελώντας η Σούζαν.

«Υπομονή, θα έρθω και σε αυτό. Η Κοντσίτα, λοιπόν μας μύησε και τις δύο στα μυστικά του Λεσβιακού έρωτα. Εμένα δεν με τράβηξε ιδιαίτερα και αποσύρθηκα αμέσως. Η Σούζαν,

όμως έπεσε με τα μούτρα. Εκεί που θα μέναμε δέκα ημέρες, καθίσαμε δύο μήνες. Κάποια στιγμή, όμως έπρεπε να φύγουμε. Και φύγαμε με πόνο ψυχής. Η Σούζαν εννοώ.»

«Και εσύ όμως είχες περάσει καλά. Θυμάσαι τον Αλφόνσο, τον Χούλιο, και τους λοιπούς.» Διέκοψε ξανά η Σούζαν.

«Δεν είπα, ότι δεν πέρασα καλά. Αλλά δεν μείναμε εκεί δύο μήνες, επειδή το ήθελα εγώ.» Της απάντησε η Μάγκυ.

«Σε αυτό έχεις δίκιο. Επίσης δεν σου είπε, ότι εκεί ήταν η πρώτη φορά που έκανε έρωτα με πάνω από δύο άνδρες ταυτόχρονα. Και το είχες ευχαριστηθεί πολύ, από ότι θυμάμαι.» Είπε πάλι η Σούζαν, χαμογελώντας πονηρά.

«Και αυτό. Λοιπόν, φύγαμε από την Κούβα. Η Σούζαν, είχε πέσει να πεθάνει από την έλλειψη της Κοντσίτα. Τα ταξίδια στην Κούβα, δεν είναι εύκολα ξέρεις, λόγω του Εμπάργκο. Και μπορεί να είμαστε κοντά, αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο να πας. Η Σούζαν, ήθελε να πετάγετε, κάθε τόσο και λιγάκι. Και τότε ήταν που σκέφτηκε την λύση. Αγόρασε αυτό το αεροπλάνο. Καινούργιο. Μαζί με τις μετατροπές, πόσο σου κόστισε Αγάπη μου; Τρεισήμισι εκατομμύρια Δολάρια, αν θυμάμαι καλά.»

«Κάπου τόσο.» Επιβεβαίωσε η Σούζαν.

«Είχε ήδη πτυχίο χειριστή ελαφρών αεροσκαφών. Πήγε στις Μπαχάμες, έκανε επί πλέον μαθήματα και έκανε επέκταση του πτυχίου της. Μετά για δύο χρόνια κάθε τόσο και λιγάκι που την έχανες, που την έβρισκες, στην Κούβα. Παράνομα και παράτυπα φυσικά. Και τις περισσότερες φορές πήγαινα μαζί της, για να την προσέχω.»

«Τα παραλές. Ερχόσουν γιατί σου άρεσε και σένα. Ιδιαίτερα ορισμένοι Κουβανοί.» Σχολίασε η Σούζαν.

«Αυτό δεν είναι όλη η αλήθεια. Να σου θυμίσω δύο πράγματα. Πρώτον ότι οι Λατίνοι και μάλιστα οι μελαμψοί δεν είναι ο τύπος μου. Αυτοί που μου άρεσαν ήταν αυτοί με το άσπρο δέρμα και καταγωγή από τους Ισπανούς. Και δεύτερον θυμάσαι τι έγινε την πρώτη φορά που πήγαμε;»

«Πως δεν θυμάμαι.» Είπε η Σούζαν, χαμογελώντας.

«Και για να ξεκαθαρίσω το θέμα με του Κουβανούς εραστές. Δεν είπα ποτέ ότι δεν είχα περιστασιακούς εραστές. Είχα και μάλιστα πολλούς. Αλλά αυτό που έχω πει επίσης, είναι ότι δεν άξιζαν και τόσο πολύ για εραστές. Όσο πιο ωραίοι ήτανε, τόσο χειρότερο Σεξ, κάνανε. Άσε που ήταν σχεδόν όλοι ωραιοπαθείς και φοβερά εγωιστές. Και δεν έδιναν ποτέ σημασία στις ανάγκες μίας γυναίκας. Άνοιγες τα πόδια, έμπαιναν μέσα σου, κουνιόντουσαν μερικές φορές, τελείωναν και αυτό ήταν όλο. Και θα σου κάνω μία πολύ απλή ερώτηση. Πιο ήταν το καλύτερο Σεξ, που έχεις κάνει μέχρι τώρα;»

«Αυτό που κάναμε σήμερα.» Απάντησε χωρίς δισταγμό η Σούζαν.

«Ακριβώς. Εκεί ήθελα να καταλήξω. Συνεχίζω λοιπόν, για να βγάλει και ο Max, τα συμπεράσματα του. Την πρώτη φορά, που πήγαμε με το Αεροπλάνο στην Κούβα, κάναμε το λάθος και πήγαμε από την Νότια πλευρά της Κούβας. Μόλις πλησιάσαμε την βάση του Guantanamo, μας έπιασε το ραντάρ τους. Να μην στα πολυλογώ, μας θεώρησαν κατασκοπευτική πτήση. Στείλανε δύο F-16 και μας ανάγκασαν να προσγειωθούμε στην βάση. Αυτό που μας έσωσε, ήταν το Αμερικάνικο διαβατήριο της Σούζαν, το Βρετανικό διαβατήριο το δικό μου και μερικά τηλεφωνήματα που έκανε ο πατέρας μου.»

«Και η σπέσιαλ πίπα που έκανα στον Διοικητή της Βάσης.» Πρόσθεσε χαμογελώντας η Σούζαν.

«Και αυτή. Να μην στα πολυλογώ, εκείνη την φορά η βόλτα μας, έληξε άδικα. Γυρίσαμε πίσω κακήν κακώς. Η φίλη μου, όμως δεν το έβαλε κάτω. Ο έρωτας βλέπεις. Έμαθε τα μυστικά της αεροναυσιπλοΐας και αρχίσαμε τα πιο “έξυπνα” ταξίδια. Και αυτό συνεχίσθηκε για δύο χρόνια, σχεδόν. Μέχρι που η Κοντσίτα, βρήκε νέο έρωτα και έτσι ησυχάσαμε όλοι.»

«Ο οποίος έρωτας της, δεν κράτησε για πολύ. Μετά μου πέρασε και εμένα και bye-bye Κοντσίτα. Σήμερα όμως την έχω επιθυμήσει. Και αυτή και το ταξίδι. Και έχουμε ένα χρόνο να κάνουμε κάτι τέτοιο. Θα έχει πλάκα. Και όπως είπα και προη-

γουμένως, εγώ θα πάω. Εσείς αν δεν θέλετε, μην έρχεστε.» Είπε αποφασισμένη η Σούζαν.

«Τι λες, αγάπη μου;» Ρώτησε τον Max, η Μάγκυ.

«Δεν θα είχα αντίρρηση. Το ρίσκο δεν είναι και τόσο μεγάλο. Και μία περιπετειούλα, δεν θα έκανε κακό. Άλλωστε δεν μπορούμε να αφήσουμε και την Σούζαν, μόνη της. Μπορούμε;» Της απάντησε χαμογελαστά ο Max.

Η Σούζαν, πέταξε από την χαρά της. Σηκώθηκε από την θέση της, κάθισε στην αγκαλιά του και τον φίλησε με πάθος στο στόμα.

«Αγόρι μου, εσύ! Αυτή είναι προσέγγιση. Εάν δεν ήμασταν σε ανοικτό χώρο, θα σε έπαιρνα επί τόπου.» Του είπε.

«Συμμαζέψου.» Της είπε η Μάγκυ. «Και βέβαια, δεν μπορούμε να την αφήσουμε μόνη της. Αλλά καλό είναι να μην της δίνουμε και πολύ θάρρος.» Είπε στον Max.

«Και εσύ, να ξέρεις ότι είναι δικός μου άνδρας.» Γύρισε και είπε στην Σούζαν.

Ο Max, σηκώθηκε από το κάθισμα του και πήγε κοντά στην Μάγκυ. Την σήκωσε από το κάθισμα της, κάθισε εκείνος και μετά την έβαλε να καθίσει στα γόνατα του. Άρχισε να την χαϊδεύει και να την φιλάει.

«Αγάπη μου, γλυκιά. Φυσικά και είμαι δικός σου άνδρας, μόνο δικός σου.» Της ψιθύρισε στο αυτί.

«Αλήθεια;» Του είπε η Μάγκυ, και φωτίστηκε το πρόσωπο της. «Θέλω να μου το λες, συνέχεια.»

Ο Max, έβαλε προσεκτικά το χέρι του κάτω από φόρεμα της και την άγγιξε απαλά πάνω στο κιλοτάκι της. Μετά έβαλε το δάχτυλο του μέσα από το κιλοτάκι της και άρχισε να την χαϊδεύει.

«Σταμάτα.» Του είπε ναζιάρικα η Μάγκυ. «Θα με κάνεις να τελειώσω και θα γίνουμε ρεζίλι.»

Πήρε το χέρι του και η Μάγκυ, εξακολούθησε να κάθετε στα γόνατα του.

«Καλά, θα στο κάνουμε το χατίρι.» Γύρισε και είπε στην Σούζαν. «Αλλά θέλω όταν θα πάμε στο Σκάφος, να μας πεις

ακριβώς τι σκοπεύεις να κάνεις. Και να ξέρεις, ότι αυτό το χρωστάς στον Max.»

«Αλήθεια; Ευχαριστώ πολύ. Είστε κούκλοι. Σηκωθείτε, φεύγουμε.»

«Δεν κρατιέται.» Σχολίασε η Μάγκυ.

Έφυγαν από το Εστιατόριο και γύρισαν στο Αεροσκάφος. Η Σούζαν, πήρε έναν χάρτη της περιοχής και τους εξήγησε την διαδρομή που θα ακολουθούσαν.

Στο σχέδιο πτήσης θα δήλωναν σαν προορισμό το Νασσάου στις Μπαχάμες. Αρχικά θα ακολουθούσαν τον αεροδιάδρομο για το Νασσάου. Θα ανέβαιναν στα 20.000 πόδια και μόλις έβγαιναν από το Ραντάρ του Πύργου ελέγχου του Provo, πριν τους αντιληφθεί το Ραντάρ του Νασσάου, θα άλλαζαν κατεύθυνση για την Κούβα. Θα κατέβαιναν στα 10.000 πόδια. Δίπλα στην Playa Santa Lucia, υπήρχε ένα μικρό Ιδιωτικό αεροδρόμιο το Roberto Yaguero. Μόλις τρία χιλιόμετρα από την Santa Lucia. Η Σούζαν το είχε χρησιμοποιήσει πολλές φορές. Οι υπεύθυνοι την ήξεραν πολύ καλά. Με το κατάλληλο λάδωμα, έκαναν τα στραβά μάτια.

Θα προσγειωνόταν εκεί, θα πήγαιναν στο Μπαράκι της Κοντσίτα και μετά θα γυρνούσαν με τον ίδιο τρόπο.

Η Μάγκυ, συμφώνησε και ξεκίνησαν.

Ακολούθησαν πιστά το σχέδιο και δεν είχαν κανένα απρόοπτο. Φυσικά είχαν μαζί τους για πάν ενδεχόμενο, αρκετά χρήματα και τα διαβατήρια τους. Η Μάγκυ, ακόμη πήρε μαζί της στην τσάντα της για επιπλέον ασφάλεια, ένα μικρό 22αρι περίστροφο.

Η πτήση τους κράτησε σχεδόν μιάμιση ώρα. Προσγειώθηκαν χωρίς πρόβλημα. Η Σούζαν πήγε στο Γραφείο του Υπεύθυνου και τα κανόνισε όλα. Της έδωσαν ένα αυτοκίνητο και έφυγαν.

Σε πολύ λίγο, έφθασαν στην Playa Santa Lucia. Παρόλο που ήταν ήδη βράδυ, διέκρινε μία πολύ ωραία παραλία. Η Μάγκυ, του είπε ότι ήταν σχεδόν επτά χιλιόμετρα και είχε γίνει πλέον αρκετά διάσημη. Στους δρόμους διέκρινε πολύ κόσμο.

Το Μπαράκι της Κοντσίτα, ήταν στο βορεινό άκρο στο τέλος της Παραλίας. Είχε μία μεγάλη αυλή και ήταν πολύ γραφικό. Ήταν νωρίς και δεν είχε και τόσο πολλούς θαμώνες. Πρώτη μπήκε μέσα η Σούζαν. Μετά η Μάγκυ και ο Max. Η Κοντσίτα, ήταν σκυμμένη πίσω από τον πάγκο. Μόλις σηκώθηκε και αντίκρισε την Σούζαν, έβγαλε μία κραυγή χαράς, πήδηξε πάνω από τον πάγκο, την αγκάλιασε, την σήκωσε ψηλά και μετά βάλθηκε να την φιλάει με πάθος. Μετά είδε και την Μάγκυ και έκανε το ίδιο. Όταν τελείωσαν οι διαχύσεις, η Μάγκυ της σύστησε και τον Max. Τον αγκάλιασε και τον φίλησε και αυτόν.

Μετά τους έβαλε να καθίσουν σε ένα τραπέζι και κάθισε και εκείνη μαζί τους. Η Κοντσίτα, ήταν ψηλή και γεροδεμένη. Ήταν ηλιοκαμένη και είχε κατάμαυρα μακριά μαλλιά. Στο πρόσωπο της διέκρινε κλασικά ισπανικά χαρακτηριστικά αλλά και ντόπια. Φαινόταν ότι το κορμί της ήταν πολύ γυμνασμένο. Φορούσε ένα κοντό μπολερό, που τόνιζε ιδιαίτερα το μεγάλο στήθος της και ένα καυτό σορτσάκι. Μιλούσε γρήγορα Ισπανικά. Τόσο η Μάγκυ όσο και η Σούζαν, μιλούσαν πολύ καλά Ισπανικά. Ο Max, πέρα από μερικές λέξεις, δεν καταλάβαινε τίποτα. Η Μάγκυ, το κατάλαβε και ανέλαβε να παίξει το ρόλο του μεταφραστή. Βασικά η Κοντσίτα, που είχε να δει την Σούζαν ένα χρόνο, την ρωτούσε τα νέα της. Κάποια στιγμή, κάτι της είπε η Σούζαν και η Κοντσίτα, γύρισε και τον κοίταξε απορημένη.

Η Μάγκυ, του εξήγησε ότι της έλεγε για τις πρωινές περιπτύξεις τους. Η Σούζαν, εξακολουθούσε να της μιλάει και σε μερικά σημεία έβαζαν και οι δύο τα γέλια. Που και που η Κοντσίτα, γύριζε και τον κοιτούσε. Προφανώς δεν της γέμιζε το μάτι.

Πέρασε αρκετή ώρα έτσι. Είχαν ήδη πιεί αρκετά Μοχίτο. Σε κάποια στιγμή ο Max, ρώτησε την Μάγκυ, πότε ακριβώς σκόπευαν να γυρίσουν πίσω. Η Μάγκυ, του απάντησε ότι σε καμιά ωρίτσα θα έφευγαν.

Η Κοντσίτα, σηκώθηκε από το τραπέζι τους και πήγε στον πάγκο του Μπαρ. Είπε κάτι στον νεαρό που ήταν εκεί και μετά

γύρισε προς το μέρος τους και έκανε νόημα στην Σούζαν. Εκείνη σηκώθηκε, έσκυψε και ψιθύρισε κάτι στο αυτί της Μάγκυ. Μετά κινήθηκε προς το μέρος της Κοντσίτα.

«Να προσέχεις.» Της είπε η Μάγκυ.

«Καταλαβαίνεις πιστεύω, τι πάνε να κάνουν.» Ρώτησε χαμογελώντας τον Max.

«Νομίζω πως ναι.» Της απάντησε εκείνος.

«Η καλύτερη της ημέρα, σήμερα.» Σχολίασε η Μάγκυ. «Το πρωί έκανε το καλύτερο Σεξ, που είχε κάνει ποτέ. Τώρα θα το κάνει με την Κοντσίτα, μετά από δύο χρόνια. Είναι πολύ καλό κορίτσι, όμως. Και την αγαπώ πολύ.»

«Και εσύ είσαι πολύ καλή, χαρά μου. Και για αυτό σε αγαπάμε.» Της απάντησε ο Max.

«Αγάπη μου, με συγκινείς. Θα ήθελες να πάμε και εμείς; Έχει και άλλο δωμάτιο, ξέρεις. Η όλη κατάσταση με έχει ερεθίσει πολύ.»

«Δεν έχω αντίρρηση, αν το θέλεις και εσύ.»

«Τώρα που το ξανασκέφτομαι βέβαια, τα δωμάτια της Κοντσίτα, δεν φημίζονται για την καθαριότητα τους. Οπότε έχω μία άλλη ιδέα. Περίμενε λίγο.»

Η Μάγκυ, πήγε και αυτή και είπε κάτι στον νεαρό στο Πάγκο. Μετά ήρθε και τον πήρε από το χέρι και βγήκαν από το Μπαρ.

Έξω είχε μία υπέροχη νύχτα. Η ατμόσφαιρα ήταν ίδια με του Provo. Άρχισαν να κάνουν μία βόλτα στην παραλία. Η μόνη διαφορά ήταν ότι εδώ δεν υπήρχε η πολυτέλεια και η χλιδή των Turks and Caicos. Εδώ όλα ήταν φτωχικά. *Το τίμημα της Επανάστασης,* σκέφτηκε.

Περπατούσαν στον δρόμο. Κάποια στιγμή ο δρόμος τελείωσε και στο βάθος είχε ένα δασάκι. Μπήκαν στο δασάκι. Η Μάγκυ, στηρίχτηκε επάνω σε ένα δέντρο σήκωσε το πόδι της και του είπε:

«Θέλω να με πάρεις τώρα.»

Ο Max, δεν περίμενε δεύτερη πρόσκληση. Έβαλε το χέρι του και άγγιξε το επίμαχο σημείο της. Ήταν μούσκεμα. Κατέ-

βασε το παντελόνι του, της σήκωσε και άλλο το πόδι και μπήκε μέσα της με δύναμη. Η Μάγκυ, έβγαλε ένα δυνατό αναστεναγμό από την ηδονή. Μετά από λίγο άλλαξαν στάση. Την γύρισε και την έβαλε να στηριχθεί με τα χέρια της στο δέντρο. Μπήκε πάλι μέσα της δυνατά, αλλά από πίσω αυτή την φορά. Η Μάγκυ, αναστέναξε πάλι και σε λίγο τελείωσε. Ο Max, συνέχισε να της κάνει έρωτα μέχρι που έφθασε και εκείνος στο όριο του. Βγήκε από μέσα της, την ανάγκασε να σκύψει και τελείωσε στο στόμα της. Η Μάγκυ, ικανοποιημένη έγλυψε μέχρι και την τελευταία σταγόνα από το σπέρμα του. Μετά τακτοποίησαν τα ρούχα τους, βγήκαν από το δασάκι και συνέχισαν την βόλτα τους.

Πήγαν πάλι στο Μπαρ. Η Σούζαν και η Κοντσίτα, δεν είχαν τελειώσει ακόμη.

«Είμαι περίεργη να δω τι κάνουν;» Του είπε.

«Το θεωρείς, καλή ιδέα;» Την ρώτησε.

«Όχι και τόσο, δεδομένου ότι η Κοντσίτα, είναι λίγο οξύθυμη.»

«Οπότε μάλλον, καλύτερα να περιμένουμε.» Της είπε.

Βγήκαν πάλι έξω και έκαναν μία βόλτα από την άλλη πλευρά. Και εδώ το ίδιο σκηνικό. Φτωχικά σπίτια, αλλά περιποιημένα με πολλά λουλούδια. Και όλοι οι κάτοικοι χαμογελαστοί.

Γύρισαν και πάλι στο Μπαρ. Η Σούζαν και η Κοντσίτα, μόλις είχαν τελειώσει. Καθόντουσαν σε ένα τραπέζι έξω στην αυλή και κοίταζαν η μία την άλλη. Εκείνη την στιγμή έφθασε και άλλη μία όμορφη κοπέλα. Ήταν μικρή σε ηλικία και όχι τόσο όμορφη όπως οι άλλες. Αγκάλιασε και φίλησε στο στόμα την Κοντσίτα. Μετά η Κοντσίτα, την σύστησε στους υπόλοιπους. Δεν χρειάστηκε και πολύ για να καταλάβει ότι αυτή θα έπρεπε να είναι η νέα σύντροφος της. Ρώτησε με τρόπο την Σούζαν και εκείνη το επιβεβαίωσε.

Κάθισαν ακόμη λίγο και μετά η Μάγκυ είπε, ότι ήταν η ώρα να πηγαίνουν. Αγκαλιαστήκαν, φιληθήκαν και αποχαιρετιστήκαν.

Στο δρόμο η Σούζαν, τους είπε ότι έκαναν ένα υπέροχο Σεξ, αλλά αυτό ήταν όλο. Η Κοντσίτα, είχε καινούργια σύντροφο και τελικά καλύτερα που είχαν έρθει έτσι τα πράγματα. Και φυσικά αυτό δεν σήμαινε ότι δεν μπορούσαν να κάνουν περιστασιακό Σεξ. Η Μάγκυ, της είπε και για την δική τους συνεύρεση.

Έφθασαν στο Αεροσκάφος. Όλα ήταν μια χαρά. Η Σούζαν, έκανε τις προετοιμασίες και σε λίγο απογειώθηκαν.

Το ταξίδι της επιστροφής, ήταν το ίδιο με το προηγούμενο. Ομαλό χωρίς ιδιαίτερα θέματα. Έφθασαν στο Provo, λίγο μετά τις έντεκα και μισή το βράδυ.

Αρχικά πήγαν στο Συγκρότημα. Κάθισαν για λίγο στην Βεράντα της Έπαυλης του Max.

Η Σούζαν, τους παρακάλεσε να μείνει εκεί και να κοιμηθούν όλοι μαζί το βράδυ.

Η Μάγκυ, το δέχτηκε μόνο και μόνο για να κλείσει το ίδιο ωραία, η ημέρα. Της τόνισε όμως, να μην της γίνει συνήθεια. Η Σούζαν, υποσχέθηκε ότι δεν θα κάνει κατάχρηση.

Κάλεσαν το Room Service και έφαγαν ωραιότατες σαλάτες. Χαλάρωσαν για λίγο στο καθιστικό και μετά πήγαν στην Κύρια Κρεβατοκάμαρα.

Έκαναν δυνατό έρωτα και οι τρεις τους. Μετά κοιμήθηκαν. Έτσι έκλεισε με το καλύτερο τρόπο μία υπέροχη ημέρα.

9. Beatrice Mac Arthur!

Την άλλη μέρα, ξύπνησε λίγο πριν τις εννέα το πρωί. Παρόλη την έντονη προηγούμενη μέρα, με τις πολλαπλές ερωτικές περιπτύξεις, τα ταξίδια και τα Μοχίτο, ήταν μία χαρά.

Η Μάγκυ και η Σούζαν κοιμόντουσαν δίπλα του ολόγυμνες. Και ήταν και οι δύο υπέροχες. Αντιστάθηκε στον πειρασμό και στις πονηρές σκέψεις του και τις άφησε να κοιμηθούν.

Είχε μία πολύ καλή διάθεση και η μέρα φαινόταν υπέροχη. Πήγε στο μπάνιο, έβαλε ένα μπλουζάκι και ένα σορτσάκι και κατέβηκε στην Κουζίνα. Έφτιαξε Τσάι και έβαλε δύο κομμάτια κέικ σε ένα πιάτο.

Πήγε και κάθισε δίπλα στην Πισίνα. Έφερε στο μυαλό του, τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Πόσες αλλαγές, θεέ μου. Από το Project, δεν τον είχαν ενοχλήσει ακόμη. Το Project το συμπέρανε από τα λεγόμενα της Μάγκυ. Προφανώς τον είχαν αφήσει να ξεκουραστεί. Έφερε στο μυαλό του πάλι την Μάγκυ. Και μετά και την Σούζαν. Πόσο υπέροχες ήταν. Και πόσο τυχερός αισθανόταν.

Τις σκέψεις του διέκοψε το κουδούνισμα του εσωτερικού τηλεφώνου. Πήγε στο Σαλόνι και το σήκωσε. Μία ευγενική φωνή, τον καλημέρισε και του είπε ότι στο Main Lobby, τον περίμενε η Κυρία Μακ Άρθουρ. Προς στιγμή, τα έχασε. Μετά βρήκε την ψυχραιμία του και είπε στην υπάλληλο υποδοχής ότι σε δέκα λεπτά θα ήταν εκεί.

Πήγε πάλι επάνω στην Κύρια Κρεβατοκάμαρα. Έβαλε ένα Polo και ένα παντελόνι και πήγε να αφήσει ένα σημείωμα στο κομοδίνο για την Μάγκυ, μήπως και ξυπνήσει. Μόλις πλησίασε το κρεβάτι, η Μάγκυ μισάνοιξε τα μάτια της.

«Καλημέρα, Αγάπη μου.» Του είπε. «Ξύπνησες;»

Ο Max, την φίλησε και την καλημέρισε. Της είπε ότι στο Main Lobby, τον περίμενε η Κυρία Μακ Άρθουρ. Θα πήγαινε να δει τι θέλει και θα ξαναγύριζε. Η Μάγκυ, του είπε εντάξει και γύρισε από το άλλο πλευρό.

Κατέβηκε κάτω, βγήκε από την Έπαυλη και πήγε στο Main Lobby. Αριστερά στην Είσοδο καθόταν η Κυρία Μακ Άρθουρ μαζί με δύο άλλους ψηλούς και γεροδεμένους Κυρίους. Ψηλή, γυμνασμένη, κλασικός τύπος Σκωτσέζας, φυσική κοκκινομάλλα, γύρω στα πενήντα. Δεν θα την έλεγες όμορφη αλλά ούτε και άσχημη. Μόλις τον είδε σηκώθηκε και ήρθε προς το μέρος του χαμογελώντας. Ήταν πολύ εγκάρδια.

«Καλημέρα Κύριε Headroom, είμαι η Beatrice Mac Arthur. Μπορείς να με φωνάζεις Beata.»

«Καλημέρα. Είμαι ο Max.» Της απάντησε.

«Κατ' αρχάς συγνώμη για την "απροειδοποίητη εισβολή". Νομίζω όμως ότι έτσι είναι καλύτερα. Εάν σε ειδοποιούσαμε θα σε βάζαμε σε σκέψεις. Και δεν το θέλαμε αυτό. Μπορούμε να μιλάμε στον Ενικό, έτσι δεν είναι;»

«Φυσικά.»

«Να σου συστήσω και δύο από τους στενούς μου συνεργάτες. Ο Πλοίαρχος του Βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού, Paul Mac Millan και ο Σμήναρχος Peter Fadden της Βασιλικής Αεροπορίας (RAF).»

«Χάρηκα.» Είπε ο Max και το ίδιο απάντησαν και οι δύο στρατιωτικοί.

«Να σου πω, όμως επειδή αυτά που θα συζητήσουμε είναι ιδιωτικά θέματα, μήπως θα ήταν καλύτερα να πάμε αρχικά στην Έπαυλη σου;»

«Φυσικά. Και παράλειψη μου, που δεν σας το πρότεινα.»

Βγήκαν και οι τέσσερεις από το Main Lobby, και πήγαν στην Έπαυλη του. Η Beata και ο Max, πήγαν στο Σαλόνι. Οι δύο Στρατιωτικοί έμειναν έξω. Αρχικά έκαναν έλεγχο περιμέτρου και μετά κάθισαν δίπλα στις δύο Εισόδους της Έπαυλης. *Κλασικά μέτρα ασφαλείας,* σκέφτηκε.

Η Beata, έβγαλε από την τσάντα της, μία White Noise Generator καθώς και έναν ελεγκτή για τυχόν "κοριούς" υποκλοπής συνομιλιών. Έκανε ένα γρήγορο έλεγχο και μετά ενεργοποίησε την White Noise Generator.

«Τώρα είμαστε εντάξει.» Του είπε.

«Θα ήθελα να σε ενημερώσω επίσης, ότι στον πρώτο όροφο κοιμούνται δύο κυρίες.» Της είπε ο Max.

«Είμαι ενήμερη. Αλλά σε ευχαριστώ πολύ που το επισήμανες. Δεν μας ενοχλήσουν πιστεύω.»

«Έτσι νομίζω.» Είπε και ο Max.

«Λοιπόν, καιρός να απαντήσω σε ορισμένα από τα ερωτήματα σου. Πρώτα όμως άσε με να κάνω μία εισαγωγή. Διευκρινίζω ότι για λόγους ασφαλείας η ενημέρωση σου θα γίνει σε τρία στάδια. Εδώ θα πούμε ορισμένα πράγματα. Εάν συμφωνήσουμε, θα συνεχίσουμε στις εγκαταστάσεις μας, με το δεύτερο στάδιο. Εάν συμφωνήσουμε και εκεί, θα προχωρήσουμε στο τρίτο. Είμαστε σύμφωνοι;»

«Απολύτως.» Συμφώνησε ο Max.

«Πολύ ωραία. Λοιπόν αρχίζω. Σε οποιοδήποτε σημείο θέλεις να με ρωτήσεις κάτι, μπορείς να με διακόπτεις. Το όνομα μου, όπως σου έχω πει, είναι Beatrice Mac Arthur. Είμαι Ναύαρχος του Βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού και Διοικητής της Ερευνητικής Βάσης στο Red Mangrove. Νομίζω ότι σου έχει πει σχετικά κάποια πράγματα η Μάγκυ.»

Ο Max, συμφώνησε. *Και αυτό το ξέρει,* σκέφτηκε.

«Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, που αγγίζουν απόρρητα θέματα, φυσικά. Θα προσπαθήσω να σου εξηγήσω γιατί εσύ είσαι εδώ. Το κυριότερο Project μας, έχει σχέση με την μελέτη του Ανθρώπινου Γονιδιώματος. Πριν από δύο χρόνια από ένα δίκτυο συλλογής πληροφοριών μας, ανιχνεύσαμε ότι εσύ έχεις ένα διαφορετικό DNA. Πιστεύω ότι είσαι γνώστης του πως λειτουργούν σε γενικές γραμμές τα δίκτυα συλλογής πληροφοριών των διαφόρων υπηρεσιών.»

Ο Max, συμφώνησε και πάλι. Και η Beata, συνέχισε:

«Αυτό μας εξέπληξε ευχάριστα, γιατί αν είναι αλήθεια, θα μας γλυτώσει πολλά χρόνια έρευνας. Αρχίσαμε λοιπόν, να μαθαίνουμε για εσένα. Ξέρουμε ήδη τα πάντα. Θα τολμούσα να πω, όσα ξέρεις και εσύ. Προβληματιστήκαμε πολύ πως θα σε προσεγγίσουμε καθώς και πως θα σε πείσουμε να συνεργαστείς μαζί μας. Επίσης καθοριστικός ήταν ο χρονικός ορίζο-

ντας, η χρονική στιγμή που θα συνέβαινε κάτι τέτοιο. Ασχολήθηκε ολόκληρη ομάδα με αυτό το θέμα. Και τελικά επιλέξαμε τον τρόπο που ξέρεις. Ή μάλλον τον τρόπο που ένοιωσες. Τα υπο-συνειδησιακά μηνύματα είναι μία πολύ πειραματική μέθοδος. Δεν πετυχαίνει πάντα και έχει τα ρίσκα της. Στην περίπτωση σου όμως, δούλεψε ανέλπιστα καλά. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σε ενημερώσω, ότι έχουμε σταματήσει πλέον να σου στέλνουμε μηνύματα. Αυτή η μέθοδος, όπως είπα και πριν, είναι πολύ πειραματική και δεν πρέπει να την χρησιμοποιούμε για πολύ. Εξειδικευμένοι ψυχολόγοι της ομάδας μας, πρότειναν την μέθοδο που τελικά ακολουθήσαμε. Μέχρι τώρα, έχει πάει πολύ καλά. Εάν θα πάει μέχρι το τέλος, εξ' ίσου καλά, θα δείξει από το αποτέλεσμα.

»Στο δια ταύτα, λοιπόν. Η πρόταση μας έχει ως εξής:

»Αρχικά θα ήθελα να πω, ότι όπως και να έχει τις παροχές και τα ποσά που έχεις πάρει μέχρι τώρα, τα κρατάς. Δεν είσαι υποχρεωμένος για τίποτα. Εάν δεν συμφωνήσεις μαζί μας, συνεχίζεις την ζωή σου, όπως επιθυμείς. Εμάς δεν θα ξαναδείς, ούτε θα μας ξανακούσεις. Και φυσικά δεν θα έχεις καμία επίπτωση. Εάν συμφωνήσεις να συνεργαστείς μαζί μας, αρχικά θα σου κάνουμε μία πρώτη ενημέρωση. Εάν συμφωνήσεις με τους όρους μας, θα ξεκινήσουμε την συνεργασία μας. Θα σε απασχολούμαι για μία ημέρα την εβδομάδα, στις εδώ εγκαταστάσεις μας. Τις άλλες ημέρες μπορείς να κάνεις ότι θέλεις. Η χρονική διάρκεια της συνεργασίας μας, θα είναι αρχικά ένας χρόνος. Μετά βλέποντας και κάνοντας. Και φυσικά θα έχεις πολλών ειδών παροχές. Τι λες μέχρι εδώ;»

«Θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση. Καταλαβαίνω ότι το Κέντρο Ερευνών είναι Στρατιωτικό. Τα αποτελέσματα της έρευνας σας, που θα χρησιμοποιηθούν;»

«Η ερώτηση σου, είναι πολύ ενδιαφέρουσα.» Είπε η Beata. «Δυστυχώς η απάντηση δεν είναι τόσο εύκολη. Εάν εννοείς ότι θα χρησιμοποιήσουμε τα αποτελέσματα των ερευνών μας για την ανάπτυξη εξελιγμένων όπλων, μπορώ ξεκάθαρα να σου απαντήσω πως όχι. Δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Για ποιους

λόγους θα τα χρησιμοποιήσουμε δεν μπορώ να σου πω, εδώ. Θα πρέπει να πάμε στις εγκαταστάσεις μας.»

«Καλώς. Μια και έχω έρθει έως εδώ, δεν βλέπω τον λόγο, να μην προχωρήσουμε στην αρχική ενημέρωση.» Της είπε ο Max.

«Χαίρομαι, πολύ.» Του απάντησε πραγματικά χαρούμενη η Beata. «Μπορείς να ετοιμαστείς και να φύγουμε. Πιστεύω ότι δεν θα σε απασχολήσουμε περισσότερο από τέσσερις ώρες, σε αυτή την φάση. Το μεσημέρι θα είσαι πίσω.»

«Ωραία. Πάω να ετοιμασθώ, να ενημερώσω και τις κυρίες και έρχομαι.»

«Θα προτιμούσα, φυσικά, να μην πεις λεπτομέρειες στις Κυρίες.» Διευκρίνισε η Beata.

«Το είχα ήδη υπ' όψιν μου.» Της απάντησε χαμογελώντας ο Max.

Πήγε επάνω, άλλαξε και μετά πήγε στο κρεβάτι που ακόμη κοιμόντουσαν οι δυο υπέροχες γυναίκες. Η Μάγκυ, μόλις τον ένοιωσε δίπλα της, άνοιξε τα μάτια της και τον κοίταξε με λατρεία.

«Θα πάω μέχρι το Red Mangrove.» Της είπε. «Δεν θα αργήσω. Μέχρι το μεσημέρι θα έχω γυρίσει.»

«Καλά αγάπη μου.» Του είπε και τον φίλησε. «Να προσέχεις. Θα σε σκέφτομαι.»

Κατέβηκε πάλι κάτω. Πήγαν και οι τέσσερις στο Parking των Επισκεπτών. Εκεί τους περίμεναν δύο Μαύρα, θωρακισμένα SUV, με τα διακριτικά του Βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού.

Μπήκαν μέσα και σε πέντε λεπτά, ήταν στην Βάση. Άλλωστε ήταν μόλις τρία χιλιόμετρα από εκεί.

Η Βάση ήταν εξ' ολοκλήρου υπόγεια. Στο έδαφος φαινόταν μόνο η Είσοδος ενός Φυλακίου, το οποίο φυλασσόταν από ένοπλους φρουρούς. Μπήκαν μέσα. Διέκρινε έναν Ανελκυστήρα Προσώπων και μία Είσοδο που οδηγούσε προφανώς σε ένα υπόγειο Γκαράζ. Κατέβηκαν από τα αυτοκίνητα και κατευθύνθηκαν στον Ανελκυστήρα. Μπήκαν μέσα και κατέβηκαν με ταχύτητα, τουλάχιστον δέκα επίπεδα.

Πήγαν στο Γραφείο της Beata.

«Αν δεν κάνω λάθος, υπηρέτησες στο κλιμάκιο του ΝΑΤΟ στην Αθήνα. Και είχες διαβαθμίσεις ασφαλείας, για διαχείριση Άκρως Απόρρητων.»

«Ακριβώς.» Επιβεβαίωσε. «Οι διαβαθμίσεις ίσχυαν μέχρι πριν από δύο χρόνια.»

«Θαυμάσια. Αυτό μας διευκολύνει. Αυτό που θα πρέπει να κάνουμε τώρα, είναι να υπογράψεις ένα NDA (Non-Disclosure Agreement) και μετά να σου πάρουμε λίγο αίμα. Θα κάνουμε ένα τεστ DNA, για να σιγουρευτούμε. Όσο περιμένουμε τα αποτελέσματα, θα σου εξηγήσω αρκετά πράγματα. Είμαστε σύμφωνοι;»

Ο Max, συμφώνησε. Η Beata, τύπωσε το NDA και του έδωσε να το υπογράψει. Το διάβασε και το υπόγραψε. Μετά μία Γιατρός, ήρθε και έκανε την αιμοληψία.

Μόλις τελείωσαν, η Beata του πρόσφερε φυσικό χυμό Πορτοκάλι και κάθισαν στο Καθιστικό που είχε στο Γραφείο της για να είναι πιο άνετα.

«Και τώρα μπορούσε να αρχίσουμε την ενημέρωση σου. Πρώτα θα σε ενημερώσω για την οικογένεια σου. Την Δευτέρα τους επισκέφτηκε ένας συνεργάτης μας από την Βρετανική Πρεσβεία. Η σύζυγος σου είχε πάρει άδεια και ήταν στο Σπίτι. Το ίδιο και η κόρη σου. Τους είπε ότι θα απασχοληθείς σε ένα απόρρητο Project και ότι για τουλάχιστον ένα χρόνο δεν θα έχετε επικοινωνία. Τους διαβεβαίωσε ότι είσαι καλά. Επίσης τους έδωσε το τηλέφωνο του σε περίπτωση που χρειασθούν κάτι. Η σύζυγος σου δεν είχε ιδιαίτερο θέμα. Η κόρη σου ήταν λίγο στενοχωρημένη, αλλά έδειξε ότι το διαχειριζόταν. Οπότε όλα είναι καλά. Θα τους βοηθήσουν ιδιαίτερα και τα χρήματα, πιστεύω.»

«Χαίρομαι.» Είπε. «Και εγώ αυτό νομίζω. Άλλωστε το τελευταίο χρονικό διάστημα, δεν τα πηγαίναμε και τόσο καλά με την σύζυγο μου.»

«Πριν συνεχίσουμε με το Project, θα πρέπει να σου πω πρώτα ορισμένα πράγματα για την Μάγκυ. Η Μάγκυ, είναι

πολύ αξιόλογος άνθρωπος. Επίσης είμαι σε θέση να γνωρίζω, ότι εάν το θελήσει προορίζεται για αρκετά υψηλά ιστάμενα καθήκοντα. Δεν μπορώ να σου πω ακόμη λεπτομέρειες, αλλά δεν είναι τυχαία η συνάντηση σας, ούτε η έντονη έλξη που νοιώσατε από την πρώτη στιγμή ο ένας για τον άλλο. Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι εκείνη στην θέση σου, αλλά αυτό δεν είναι δυνατόν λόγω της καταγωγής της. Θα ήθελα να την προσέξεις ιδιαίτερα. Θα παίξει έναν πολύ καθοριστικό ρόλο στην ζωή σου.»

«Σε ευχαριστώ πολύ για όλα αυτά. Και εμένα μου έχει κάνει μεγάλη εντύπωση το θέμα Μάγκυ. Και φυσικά, θα την προσέξω. Δεν χρειαζόταν καν να μου το επισημάνεις.»

«Πολύ καλά. Μπορούμε τώρα να μπούμε στο κυρίως θέμα μας. Πρώτα θα ήθελα να αναλύσω λίγο την στρατηγική μας. Θα πρέπει να ξέρεις ότι ανέκαθεν, η Μεγάλη Βρετανία αλλά νομίζω και οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες είχαν μία πολύ διαφορετική προσέγγιση στα θέματα Έρευνας. Διαμετρικά αντίθετη πολλές φορές με την προσέγγιση των ΗΠΑ. Και αυτό ισχύει και για την έρευνα που κάνουν τα διάφορα τμήματα των Ενόπλων Δυνάμεων. Ποτέ δεν σκέφτηκαν και ποτέ δεν χρησιμοποίησαν την έρευνα για την ανάπτυξη υπερόπλων. Οποιουδήποτε είδους. Η τεχνολογία χρησιμοποιούνταν πάντα για σκοπούς πρόληψης. Ακριβώς το αντίθετο από αυτό που κάνουν οι ΗΠΑ. Από τα μέσα του 20^{ου} Αιώνα και μετά, η Βρετανία κατάλαβε ότι ήταν καλύτερα από πλευράς στρατηγικής και τακτικής, να διεξαγάγει την έρευνα που χρηματοδοτούσε το κράτος, υπό τον στρατιωτικό μανδύα. Περισσότερα κονδύλια, λιγότερες ερωτήσεις και ακόμη λιγότερος έλεγχος. Σε αυτό βέβαια βοηθάει και το Βρετανικό Πολιτικό Σύστημα. Έτσι άρχισαν να μεταφέρονται τα μεγαλύτερα ερευνητικά κέντρα στον έλεγχο των Ενόπλων Δυνάμεων. Κυρίως στο Βασιλικό Ναυτικό. Το Βασιλικό Ναυτικό πάντα ήταν καλύτερα οργανωμένο σε θέματα Μυστικών Υπηρεσιών καθώς και σε θέματα Έρευνας. Σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία των μεγάλων ερευνητικών κέντρων είναι κάτω από τον πλήρη έλεγχο του Βασιλικού Ναυ-

τικού. Όπως αυτή η Βάση. Είναι μία από τις μεγαλύτερες και σπουδαιότερες παγκοσμίως.

»Εδώ διεξάγονται μερικά από τα σπουδαιότερα Project, κυρίως βιολογικού και γενετικού χαρακτήρα. Ένα εξ' αυτών έχει σαν θέμα την πλήρη αποκωδικοποίηση του DNA. Ακόμη την κατευθυνόμενη αναβάθμιση του ανθρώπινου DNA, με απώτερο σκοπό την εξέλιξη και ανάπτυξη του ανθρώπινου γένους. Σου τα είπα αυτά, για να σου απαντήσω ακόμη καλύτερα στην ερώτηση που μου έκανες. Θα μπορούσαμε κάλλιστα να ήμασταν ένα Ιδιωτικό Ερευνητικό Κέντρο. Το ότι ανήκουμε στο Βασιλικό Ναυτικό, μας λύνει τα χέρια με πολλούς τρόπους. Έχουμε πολύ περισσότερα κεφάλαια. Τα διαχειριζόμαστε όπως θέλουμε. Έχουμε πολύ λιγότερους ελέγχους και δεν κινδυνεύουμε να γίνουν γνωστά ή να μας κλέψουν τα αποτελέσματα της έρευνας μας.»

«Οφείλω να πω, ότι ο τρόπος που το θέτεις, έχει πολλά οφέλη. Ποτέ δεν το είχα σκεφτεί, με αυτή την προοπτική.»

«Και δεν υπήρχε λόγος να το σκεφτείς. Όλα αυτά σου τα λέω, επειδή θέλω να είμαστε εντελώς ξεκάθαροι μαζί σου. Επίσης ξέρω ότι έχεις ασχοληθεί πολύ χρόνο με την έρευνα και οι απόψεις σου επί ορισμένων θεμάτων, θα μπορούσαν να θεωρηθούν ακραίες.»

«Αυτό είναι σωστό.» Επιβεβαίωσε ο Max. «Επίσης δεν είχα ποτέ την καλύτερη γνώμη για την ανάμιξη των Στρατιωτικών σε θέματα Έρευνας.»

«Και αυτό είναι σωστό. Ίσως γιατί έχεις στο μυαλό σου, το Αμερικάνικο μοντέλο. Καμία σχέση με μας. Για αυτό άλλωστε σου έκανα τις διευκρινίσεις. Να συνεχίσω όμως. Νομίζω ότι μέσα σε όλα αυτά που έχεις ασχοληθεί, ήταν και το κομμάτι του DNA.»

«Ναι. Αλλά όχι τόσο εξειδικευμένα. Το είχα μελετήσει λίγο, στα πλαίσια της Επεμβατικής θεωρίας.»

«Πολύ ωραία. Εμείς έχουμε προχωρήσει λίγο παραπάνω. Θα σου κάνω μία πρώτη εισαγωγή. Νομίζω ότι την βασική δομή του DNA, την θυμάσαι έτσι δεν είναι;»

«Νομίζω πως ναι, αν εννοείς Πυρηνικό DNA, Μιτοχονδριακό DNA, Junk DNA, Eve DNA κλπ.»

«Μπράβο. Ακριβώς αυτή. Θα γνωρίζεις λοιπόν και για τις περίφημες “Ατέλειες” στο DNA. Κάθε άνθρωπος έχει περίπου 400 ατέλειες στον Γενετικό του Κώδικα. Οι περισσότερες ασθένειες σχετίζονται με τουλάχιστον δύο από αυτές. Ακόμη δεν ξέρω εάν έχεις ακούσει κάτι και για το περίφημο “Shadow DNA”.»

«Κάτι έχω διαβάσει αλλά δεν το καλοθυμάμαι.»

«Υπάρχει μία θεωρία, που λέει ότι εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πριν, οι άνθρωποι είχαν DNA όχι με δύο, αλλά με δώδεκα έλικες. Κάποιοι ή κάτι επενέβη στην εξέλιξη τους και υποβαθμίστηκαν σε DNA με δύο έλικες. Υπάρχουν δέκα επί πλέον έλικες, οι οποίες αποσυνδέθηκαν ή απενεργοποιήθηκαν αιώνες πριν. Έχουμε ήδη βρει ίχνη τους σε ισχυρά ηλεκτρονικά μικροσκόπια. Επειδή φαίνονται σαν σκιές, έχουν ονομασθεί “Shadow DNA» Για τις ιδιότητες του DNA δώδεκα, βέβαια δεν θα μιλήσουμε τώρα. Το δικό μας Project με την Κωδική ονομασία “Αρχέτυπο”, έχει δύο σκοπούς και επιδιώξεις.

»Πρώτα να αποκαταστήσει τις “Ατέλειες” στο Ανθρώπινο DNA. Να βρει δηλαδή τους χαμένους κρίκους και να αποκαταστήσει τις αλυσίδες του DNA. Έτσι αυτόματα, εξαλείφονται και οι γενετικές αρρώστιες που σχετίζονται με αυτές. Και είναι πάρα πολλές, πίστεψε με. Όταν θα το πετύχουμε αυτό, με μία γονιδιακή θεραπεία, θα μπορέσουμε να θεραπεύσουμε τις περισσότερες αρρώστιες.»

«Νομίζω ότι τώρα κατάλαβα το πλεονέκτημα των Ερευνητικών Κέντρων που ελέγχονται από Ένοπλες Δυνάμεις.» Είπε ο Max. «Και διόρθωσε με όπου κάνω λάθος. Επειδή δεν είναι Ιδιωτικές και δεν υπάρχει ο παράγοντας ανταγωνισμός και εμπορικό κέρδος, μπορεί αυτή η γονιδιακή θεραπεία να δοθεί, δωρεάν στον πληθυσμό και να μην γίνει αντικείμενο αισχρής εκμετάλλευσης, όπως γίνονται άλλα προϊόντα έρευνας.»

«Χαίρομαι πάρα πολύ για την αναλυτική σκέψη σου. Καλύτερα δεν θα μπορούσες να το πεις. Μπράβο. Ακριβώς έτσι είναι.

»Ο δεύτερος σκοπός μας είναι η εξεύρεση του τρόπου αναβάθμισης σε DNA δώδεκα. Σκέψου ότι ένας άνθρωπος με DNA δώδεκα, θα έχει πρόσβαση σε δέκα φορές περισσότερη πληροφορία στο DNA του. Ακόμη θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει περισσότερο μέρος του εγκεφάλου του και να αναπτύξει πολλές επί πλέον ικανότητες. Σε γενικές γραμμές αυτοί είναι οι δύο κύριοι σκοποί και στόχοι του προγράμματος μας.»

«Κατανοητά όλα αυτά. Ο δικός μου ρόλος ποιος θα είναι;» Την ρώτησε.

«Πολύ καλή ερώτηση. Όπως σου έχω πει, έχουμε ένα δίκτυο πληροφοριών. Κυρίως σε ιατρικά θέματα. Είμαστε επίσης, παράτυπα εάν θέλεις να το πεις, συμβεβλημένοι με μεγάλα ιατρικά διαγνωστικά εργαστήρια σε όλη την Ευρώπη, τα οποία μας διαβιβάζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα ορισμένες πληροφορίες. Κυρίως για στατιστικούς λόγους. Οι πληροφορίες αυτές είναι ανώνυμες. Μόνον όταν αποκλίνουν πολύ από το συνηθισμένο, έχουν επί πλέον στοιχεία. Στην δική σου περίπτωση πριν από δύο χρόνια, είχες κάνει ορισμένες εξειδικευμένες εξετάσεις. Σωστά;»

Ο Max, το επιβεβαίωσε.

«Σε αυτές τις εξετάσεις, ανιχνεύτηκε κάτι που μας έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση. Θα θυμάσαι, ότι το διαγνωστικό κέντρο, είχε ζητήσει με την πρόφαση ενός πιθανού λάθους, να επαναλάβεις τις εξετάσεις, χωρίς κόστος. Λάθος φυσικά δεν υπήρχε. Απλά θέλαμε να επιβεβαιώσουμε τις πρώτες μετρήσεις. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που σου πήραμε σήμερα αίμα. Αυτή την στιγμή που μιλάμε, κάνουμε μία σειρά από εξειδικευμένους ελέγχους. Εάν επιβεβαιωθούν και σήμερα τα αποτελέσματα, είμαστε στα πρόθυρα μίας μεγάλης και πολύ καλής εξέλιξης. Μίας εξέλιξης που θα μας γλυτώσει από πολλά χρόνια έρευνας. Λεπτομέρειες ακόμη δεν μπορώ να σου πω. Θα περιμένουμε λίγο, μέχρι να μου φέρουν τα αποτελέσματα.»

Η Beata, συνέχισε με άλλες πιο επουσιώδεις λεπτομέρειες. Είχαν περάσει σχεδόν δύο ώρες, όταν μία συνεργάτης της Beata, της έφερε τα αποτελέσματα. Τα κοίταξε προσεκτικά και το πρόσωπο της φωτίστηκε. Γύρισε και τον κοίταξε.

«Καλύτερα, δεν θα μπορούσαν να είναι.» Του είπε χαμογελώντας. «Τώρα μπορώ να σου πω, ποιος θα είναι ο ρόλος και η συνεισφορά σου στο Project.

»Όπως είπαμε και προηγουμένως, κάθε άνθρωπος έχει περίπου 400 "ατέλειες" στον Γενετικό του Κώδικα. Ο δικός σου λοιπόν, έχει ελάχιστες. Λιγότερες από δώδεκα. Αυτό σημαίνει ότι εκεί που σε ορισμένα σημεία στο DNA των άλλων ανθρώπων υπάρχουν "ατέλειες", στον δικό σου Κώδικα απλά δεν υπάρχουν. Και αυτό μας γλυτώνει από δεκαετίες έρευνας. Αυτό που θα πρέπει να κάνουμε είναι η αντιπαράθεση του Κώδικα και απομόνωση των σημείων των "ατελειών". Και επειδή στην δική σου περίπτωση, η επιδιόρθωση αυτών των "ατελειών" είναι φυσική, είναι πολύ καλύτερη από την λύση που θα δίναμε εμείς. Για να καταλάβεις καλύτερα τα χρονικά μεγέθη, σε αυτό το Project, ασχολούμαστε δώδεκα χρόνια. Η ομάδα που ασχολείται με τις "ατέλειες", αποτελείται από δώδεκα κορυφαίους γενετιστές. Ξέρεις πόσες "ατέλειες" έχουμε επιδιορθώσει μέχρι σήμερα;»

«Πόσες;» Ρώτησε με την σειρά του ο Max.

«Καμία.» Απάντησε με στόμφο η Beata. «Για την ακρίβεια, νομίζαμε ότι είχαμε βρει την λύση σε δύο. Αλλά τελικά είχαμε κάνει λάθος. Και έρχεσαι εσύ σήμερα και μας δίνεις την λύση σε τουλάχιστον 380, από αυτές. Και αυτό σημαίνει αμέσως, την θεραπευτική λύση σε 150 κατ' ελάχιστον ασθένειες, που σχετίζονται με το ατελές DNA. Πιστεύω ότι κατανοείς την σπουδαιότητα της ανακάλυψης μας.»

Ο Max, δεν απάντησε αμέσως. Προσπαθούσε να επεξεργαστεί και να κατανοήσει, όλα αυτά που άκουγε. Και τα μισά από όλα αυτά που έλεγε η Beata, να ήταν αλήθεια, το θέμα πραγματικά ήταν τεράστιο και πολύ σημαντικό. Αμέσως στο μυαλό του γεννήθηκαν σκέψεις που δεν τον φόβισαν ακριβώς,

αλλά τον προβλημάτισαν. Εάν ήταν αλήθεια όλα αυτά, τότε είχε πολύ μεγάλη σημασία για αυτούς. Τι τον προφύλασσε και τι τον εξασφάλιζε ότι δεν θα γινόταν πειραματόζωο σε ένα υπόγειο της Βάσης; Κατά πόσο ήταν αλήθεια η ελεύθερη βούληση του; Αποφάσισε να αιφνιδιάσει την Beata και να τις κάνει ευθέως αυτές τις ερωτήσεις. Όχι, ότι θα του έδινε ειλικρινείς απαντήσεις, αλλά πίστευε από την αντίδραση της, θα καταλάβαινε τουλάχιστον ορισμένες από τις προθέσεις της.

«Θα σου μιλήσω απόλυτα ειλικρινά.» Της είπε. Και της εξέφρασε ωμά τις ανησυχίες του. Η Beata, αντέδρασε ήρεμα χωρίς να του εμπνεύσει καμία ανησυχία.

«Νομίζω, ότι βλέπεις πολλές ταινίες συνομωσίας.» Του είπε σχεδόν γελώντας. «Μην ανησυχείς. Δεν είμαστε ούτε καταχθόνιοι, ούτε κακοί, ούτε ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Θέλουμε να κατανοήσεις τον σκοπό μας. Θέλω να σε διαβεβαιώσω και θέλω να με πιστέψεις ότι ο σκοπός μας είναι πέρα για πέρα ανθρωπιστικός. Και τίποτα παραπάνω. Όλες και όλοι είμαστε πρώτα επιστήμονες και μετά στρατιωτικοί. Και όταν λέω στρατιωτικοί, θα σου εξηγήσω πως γίναμε. Πιστεύω, ότι για να σε εμπιστευτεί κάποιος, θα πρέπει να τον εμπιστευτείς πρώτα εσύ. Και μαζί σου θα κάνω κάτι, που δεν το έχω κάνει με κανένα συνεργάτη μου. Θα σου εκμυστηρευτώ ορισμένες πληροφορίες, τις οποίες κανονικά δεν θα έπρεπε να σου τις πω ποτέ.

»Πρώτον. Όλες και όλοι μας, που μετέχουμε στις ερευνητικές μου ομάδες, είμαστε μεν στρατιωτικοί, αλλά δεν έχουμε πάει ποτέ σε στρατιωτική σχολή και δεν έχουμε κάνει ποτέ στρατιωτική εκπαίδευση. Τον βαθμό μας, τον πήραμε με απονομή από την Ανώτατη Διοίκηση. Και είναι ο ισοδύναμος βαθμός της θέσης μας. Και αυτό γιατί έτσι βολεύει το σύστημα, από πλευράς διαχείρισης. Αυτό το ξέρουν ελάχιστοι. Είναι Άκρως Απόρρητο και πολύ δύσκολο να το βρεις σαν πληροφορία. Εάν συνεργαστείς μαζί μας θα πάρεις και εσύ τον βαθμό του Πλοιάρχου του Βασιλικού Ναυτικού. Και για να ακριβολογούμε, επειδή έχω ελέγξει τον φάκελο σου, νομίζω ότι θα είσαι

ο μόνος ανάμεσα μας που θα έχεις κάνει στρατιωτική εκπαίδευση.

»Δεύτερον. Και αυτό είναι επτασφράγιστο μυστικό. Όταν σου το πω, θα το ξέρουν εσύ και άλλοι τρεις. Εμένα συμπεριλαμβανομένης. Πόσο χρονών με κάνεις;”

«Όχι πάνω από πενήντα.» Της απάντησε με βεβαιότητα.

«Πολύ θα το ήθελα.» Του είπε χαμογελώντας. «Πριν όμως σου αποκαλύψω την πραγματική μου ηλικία, θα σου πω ορισμένα πράγματα για εμένα. Γεννήθηκα σε ένα άγνωστο χωριό της Σκωτίας. Σε μία εποχή που ήταν δύσκολο για μία γυναίκα ακόμη και να σκεφτεί να σπουδάσει. Όχι να το κάνει κιόλας. Έγινα με πολύ κόπο, επιστήμονας σπουδάζοντας Ιατρική και Βιολογία. Με πολύ πόλεμο από το Σύστημα. Ασχολήθηκα με την έρευνα, σε διάφορα συστήματα του ανθρώπινου σώματος. Έκανα πολλά πειράματα, πολλές φορές χρησιμοποιώντας το ίδιο μου το σώμα, ελλείψει συνεργατών. Στο Βασιλικό Ναυτικό είμαι τα τελευταία είκοσι χρόνια. Με στρατολόγησε ένας παλιός μου συνεργάτης καθηγητής, που δεν ζει πλέον. Μου έδωσαν κατ’ εντολή του τον βαθμό του Ναυάρχου, για να ηγηθώ της Βάσης. Και τώρα προσπάθησε ξανά να μαντέψεις πόσων χρονών, είμαι;» Τον ξαναρώτησε.

«Από όσα μου είπες, να υποθέσω ότι είσαι πολύ παραπάνω από πενήντα ετών. Και επίσης, ότι η εμφάνιση σου είναι αποτέλεσμα κάποιας πειραματικής γονιδιακής θεραπείας. Ή κάτι τέτοιο.»

«Μου αρέσεις, πραγματικά. Έχεις πολύ εύστροφο μυαλό. Επίσης μου αρέσει, το ότι δεν βάζεις περιορισμούς στην γνώση. Και αυτό είναι πολύ καλό.»

«Είμαι πάρα πολλά χρόνια στην έρευνα διαφόρων φαινομένων.» Της απάντησε. «Εάν έβαζα φραγμούς, δεν θα μπορούσα να έχω αποτελέσματα. Γενικά είμαι ανοιχτόμυαλος και προσπαθώ να αναλύω αυτά που ακούω. Και δεν πιστεύω σε δόγματα και δεδομένα.»

«Αυτό ακριβώς εννοούσα. Και για αυτό πιστεύω ότι θα είσαι ο ιδανικός συνεργάτης. Και να διευκρινίσω και να τονίσω το συνεργάτης. Όχι πειραματόζωο.»

«Αυτή η διευκρίνιση με χαροποιεί ιδιαίτερα.» Της απάντησε ικανοποιημένος.

«Το φαντάστηκα. Και εγώ θα είχα κάνει παρόμοια σκέψη, στην θέση σου. Μην ανησυχείς λοιπόν. Και επανέρχομαι στην αρχική ερώτηση μου. Πόσων χρονών είμαι;»

«Δεν νομίζω να μπορούσα να απαντήσω. Ή για την ακρίβεια, ότι και να πω, καταλαβαίνω ότι θα πέσω έξω. Οπότε καλύτερα να δώσεις εσύ την απάντηση στην ερώτηση σου.»

«Καλώς. Είμαι 157 χρόνων. Καταλαβαίνεις τώρα, πόσο δύσκολο ήταν να σπουδάσω το 1880.»

«Με έχεις εντυπωσιάσει. Και δεν τολμώ να ρωτήσω, πως το κατάφερες.»

«Επειδή σου αποκάλυψα το μυστικό μου, θα σου πω ακόμη ορισμένα πράγματα. Όχι σε βάθος όμως. Εάν συνεργαστούμε, σίγουρα θα σου πω περισσότερα. Άλλωστε θέλω να μοιρασθώ πολλά πράγματα με ανθρώπους που με καταλαβαίνουν. Έχεις εν μέρει δίκιο στην Γονιδιακή θεραπεία. Κυρίως όμως οφείλεται στην Ανταλλαγή της Ύλης. Έναν όρο σχετικά άγνωστο. Είναι μία διαδικασία πολύπλοκη, στην οποία υπεισέρχονται πολλοί παράγοντες, όχι μόνον βιολογικοί. Μεγάλο ρόλο παίζουν και τα χαρακτηριστικά του πλανήτη που κατοικείς. Στην Γη, για παράδειγμα η χρονική διάρκεια της Ανταλλαγής της Ύλης, είναι περίπου επτά χρόνια. Το ανθρώπινο σώμα κατά μέσο όρο, αντέχει περίπου για έντεκα με δώδεκα, ανταλλαγές της ύλης. Έτσι ζούμε περίπου εβδομήντα-επτά με ογδόντατέσσερα χρόνια. Φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις. Σε κάποιο άλλο πλανήτη που η Ανταλλαγή της Ύλης θα ήταν μεγαλύτερη, αυτόματα θα ζούσαμε περισσότερο. Έχει άμεση σχέση με την ιδιοσυχνότητα και την συχνότητα ταλάντωσης του εκάστοτε πλανήτη. Θα θυμάσαι πιστεύω, αναφορές στην Παλαιά Διαθήκη, για ανθρώπους που πριν πολλά χρόνια, δεν προσδιορίζει πόσα, υπήρχαν άνθρωποι όπως ο Μαθουσάλας, οι οποί-

οι ζούσαν 700 και 900 χρόνια. Αυτό είναι εφικτό αλλά όχι και τόσο εύκολο. Στην δική μου περίπτωση στα πρώτα τριάντα χρόνια της ζωής μου, πειραματίστηκα μαζί με έναν καθηγητή μου σε ορισμένες τεχνικές, οι οποίες είχαν σαν σκοπό την μεταβολή του ρυθμού της ανταλλαγής της ύλης. Πέτυχα να τον αλλάξω και να τον προσδιορίσω προς το παρόν στα εικοσιπέντε χρόνια. Αντί για επτά. Ο Καθηγητής μου δεν ήταν τόσο τυχερός και δεν δούλεψε για αυτόν η διαδικασία. Έχει πεθάνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια.»

«Φαντάζομαι, πόσα πράγματα θα έχεις δει.» Της είπε εντυπωσιασμένος.

«Αρκετά. Αλλά όχι πάντα, ενδιαφέροντα. Άλλωστε ο εικοστός Αιώνας δεν ήταν και ο καλύτερος. Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, αρκετή δυστυχία κλπ. Ελπίζω μόνον να φτιάξουν τα πράγματα. Και πιστεύω τώρα να καταλαβαίνεις, τα πραγματικά μου κίνητρα.»

«Και βέβαια. Πρώτα όμως, θα ήθελα να σε ευχαριστήσω πάρα πολύ για την εμπιστοσύνη σου. Και πραγματικά τώρα έχω μία καλύτερη εικόνα, για όλα αυτά.»

«Και δεν έχεις δει, τίποτα ακόμη. Πίστεψε με ότι αξίζει πραγματικά τον κόπο. Τι λες λοιπόν, θα συνεργαστούμε;» Τον ρώτησε με πραγματικό ενδιαφέρον.

«Πριν σου δώσω την οριστική μου απάντηση, θα ήθελα να μου πεις επακριβώς τις υποχρεώσεις και τις δεσμεύσεις που θα έχω.»

«Φυσικά. Η κύρια υποχρέωση θα είναι η απασχόληση σου, για μία τουλάχιστον πλήρη ημέρα την εβδομάδα στις εδώ εγκαταστάσεις μας. Η ημέρα δεν θα είναι η ίδια κάθε εβδομάδα. Θα εξαρτάται από την πορεία των ερευνών, καθώς και την διάρκεια επεξεργασίας των δεδομένων της εκάστοτε περιόδου. Μπορεί να χρειασθεί να απασχοληθείς και δεύτερη ημέρα, αλλά δεν είναι και τόσο πιθανό. Την ακριβή ημέρα θα την ξέρεις, τουλάχιστον μία με δύο ημέρες πριν. Τις υπόλοιπες ημέρες μπορείς να τις διαθέσεις όπως θέλεις. Δεν θα πρέπει όμως να απομακρυνθείς, πέραν της απόστασης των δώδεκα ωρών με

αεροπλάνο. Δηλαδή 5.000 χιλιομέτρων. Και αυτό για να είσαι διαθέσιμος σε πρώτη ζήτηση. Την ημέρα που θα έρχεσαι εδώ, δεν θα πρέπει το πρωί να έχεις κάνει Σεξ, ή να έχεις καταναλώσει αλκοολούχα ποτά. Και αυτό γιατί εξασθενεί το γενετικό υλικό καθώς και το αλκοόλ επηρεάζει το αίμα. Σε περίπτωση που χρειάζεται ή θέλεις να ταξιδέψεις εκτός Turks and Caicos, θα ήθελα να με ενημερώνεις. Δεν απαιτείται άδεια, αλλά απλή ενημέρωση. Σε περίπτωση επίσης που για οποιοδήποτε λόγο δεν μπόρεσες να αποφύγεις το πρωινό Σεξ, πάλι θα μας ενημερώνεις. Το σπέρμα θέλει τουλάχιστον τρεις με τέσσερις ώρες για να ανανεωθεί. Δεν θα πρέπει να κάνεις χρήση ναρκωτικών, ηρεμιστικών ή άλλων ψυχοτρόπων ουσιών. Επίσης δεν θα καπνίζεις. Δεν θα λαμβάνεις καμία φαρμακευτική ουσία, εάν δεν σου την έχουμε χορηγήσει εμείς. Οποιαδήποτε ουσία. Παυσίπονων συμπεριλαμβανομένων. Η ενημέρωση και η επικοινωνία μεταξύ μας, είναι πολύ σημαντική. Την ημέρα της απασχόλησης σου, αρχικά θα κάνουμε λήψη υγρών, γενετικού υλικού και ότι άλλο χρειασθεί. Επίσης θα γίνονται μετρήσεις ή χορήγηση αντίστοιχων ουσιών. Μεγάλο μέρος της ημέρας θα καταναλώνεται σε συσκέψεις και συναντήσεις συμβουλευτικού χαρακτήρα.

»Τα οφέλη τώρα. Για σένα το κύριο όφελος, είναι η συνεισφορά σου στην ανθρωπότητα. Θα έχεις μία πολύ καλή αμοιβή, της τάξης των 250.000 στερλινών το χρόνο. Θα έχεις επίσης, τον βαθμό του Πλοιάρχου του Βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού, με όλα όσα ο βαθμός συνεπάγεται. Τυπικά θα είσαι ο Πρώτος Σύμβουλος Διοίκησης σε θέματα Οργάνωσης και Διαχείρισης, της Βάσης.

»Η συνεργασία μας αρχικά, θα ορισθεί για ένα χρόνο. Μετά η ανανέωση της, θα εξαρτηθεί από ορισμένους παράγοντες. Ακόμη και να μην ανανεώσουμε την συνεργασία μας, τα οφέλη θα τα κρατήσεις. Συν τον βαθμό εάν το επιθυμείς. Εάν όχι θα αποστρατευθείς, για να μην έχεις υποχρεώσεις.»

Η Beata, σταμάτησε να μιλάει και τον κοίταξε στα μάτια. Ο Max, τα σκέφτηκε γρήγορα όλα αυτά. Μετά την κοίταξε στα

μάτια και εκείνος. Φαινόταν ειλικρινής και κάτι του έλεγε να την εμπιστευτεί. Η συμφωνία ήταν πολύ καλή. Φυσικά ήξερε ότι σίγουρα υπήρχαν θέματα που δεν του τα είχε πει. Από την άλλη πλευρά, το Project, ήταν πολύ ενδιαφέρον και θα μάθαινε πολλά πράγματα. Και οι δεσμεύσεις δεν ήταν και τόσο τραγικές. Η διαίσθηση του, έλεγε να συμφωνήσει. Και αυτό έκανε.

Έδωσε αμέσως στην Beata, την θετική του απάντηση. Εκείνη σηκώθηκε από την θέση της, αρκετά συγκινημένη, του έσφιξε το χέρι και μετά τον αγκάλιασε. Για Σκωτσέζα, ήταν πολύ διαχυτική. Κατόπιν τον ενημέρωσε, για την πορεία των διαδικασιών από εδώ και πέρα.

Αύριο θα ήταν η πρώτη ημέρα της απασχόλησης του. Θα τον παραλάμβανε στις εννέα η ώρα το πρωί, ένα αυτοκίνητο του Project. Σήμερα η Beata, θα κανόνιζε τα διαδικαστικά. Θα έφτιαχνε τον φάκελο του και θα τον διαβίβαζε στην Ανώτατη Διοίκηση. Αύριο θα του παρέδιδε τα διαπιστευτήρια του, ταυτότητα πρόσβασης κλπ. Θα έκαναν το Kick-off Meeting και θα του εξηγούσαν όλες τις διαδικασίες και θα τον ενημέρωναν, για την πορεία του Project. Μετά θα γινόταν η πρώτη λήψη υγρών και γενετικού υλικού. Κατόπιν οι επόμενες μετρήσεις και ότι άλλο θεωρούσαν αναγκαίο. Το βράδυ θα γυρνούσε πίσω στην Έπαυλη του και θα ήταν ελεύθερος.

Ήταν πλέον περασμένες δύο το μεσημέρι, όταν τελείωσε την συνάντηση του με την Beata. Τον χαιρέτησε και ένα αυτοκίνητο της Βάσης, ανέλαβε να τον πάει πίσω στην Έπαυλη του.

Όταν έφθασε, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να καλέσει την Μάγκυ, στο κινητό της. Του είπε ότι είναι στο Γραφείο της.

Πήγε και την βρήκε. Κούκλα όπως πάντα. Φορούσε άσπρο, εφαρμοστό πουκάμισο, κοντή μαύρη φούστα και κόκκινες 12ποντες γόβες.

Μόλις τον είδε, πετάχτηκε πάνω, τον αγκάλιασε και τον φίλησε με πάθος.

«Μου έλειψες!» Του είπε.

«Και εμένα πολύ!» Της απάντησε και εκείνος.

Η Μάγκυ, εξακολουθούσε να τον φιλάει. Ο Max, ερεθίστηκε πολύ από το άγγιγμα του κορμιού της. Χωρίς να το πολυσκεφτεί, σήκωσε την φούστα της και την έβαλε να καθίσει στο Γραφείο της. Μετά έκανε το μικροσκοπικό κιλοτάκι της στην άκρη, κατέβασε το παντελόνι του και μπήκε απότομα μέσα της.

Η Μάγκυ, έβγαλε μία κραυγή ηδονής. Κατόπιν συνέχισε να τον φιλάει πιο άγρια και πιο παθιασμένα. Τα αισθήματα που ένοιωθαν τώρα, ήταν άγρια σχεδόν πρωτόγονα. Με τα χέρια του, της τράβηξε τα μαλλιά, μαζί με το κεφάλι της προς τα πίσω. Άρχισε να την δαγκώνει στο λαιμό. Μετά έβγαλε έξω το στήθος της και άρχισε να δαγκώνει τις ρόγες της. Ταυτόχρονα μπαινόβγαινε μέσα της με όλη του την δύναμη. Η Μάγκυ, βογκούσε και γρύλλιζε από την πολύ ηδονή. Ευτυχώς που το Γραφείο της ήταν αυτόνομο και ξεχωριστό από το Main Lobby. Πάντα όμως υπήρχε το ενδεχόμενο να μπει κάποιος μέσα. Και αυτός ο κίνδυνος έκανε το Σεξ, ακόμη πιο ερεθιστικό.

Η συνεύρεση τους ήταν πολύ δυνατή για να κρατήσει πολύ. Πρώτη τελείωσε ουρλιάζοντας από την ηδονή η Μάγκυ. Και μετά από λίγο, ο Max. Με μία βίαιη κίνηση, μπήκε όσο πιο βαθύτερα μέσα της μπορούσε και τελείωσε. Η Μάγκυ, μόλις ένοιωσε το καυτό σπέρμα του μέσα της, τελείωσε ξανά. Μετά σωριάστηκε στον Καναπέ του μικρού Σαλονιού του Γραφείου της. Έκλεισε τα μάτια, προσπαθώντας να βρει την αναπνοή της.

Έκανε αρκετά λεπτά, μέχρι να το πετύχει. Όταν άνοιξε τα μάτια της και πάλι, κοίταξε τον Max, που καθόταν δίπλα της και την κοιτούσε με λατρεία.

Τακτοποίησε το πουκάμισο και την φούστα της και γύρισε προς το μέρος του.

«Αγάπη μου, τι ήταν αυτό;» Τον ρώτησε εντυπωσιασμένη.

«Αυτό μωρό μου, ήταν Σεξ!» Της απάντησε χαμογελώντας.

«Άστα, αυτά. Αν αυτό ήταν Σεξ, εγώ τι έκανα τόσα χρόνια;» Του είπε ξανά, γελώντας.

«Ξέρω και εγώ. Αυτό πάντως ήταν Σεξ. Λίγο έντονο βέβαια, αλλά Σεξ. Με πολύ αγάπη και πάθος.»

«Ήσουν υπέροχος, καταπληκτικός. Δεν έχω νοιώσει ποτέ έτσι ξανά. Ξεπέρασες και τον ίδιο τον εαυτό σου.»

«Χαίρομαι που σου άρεσε. Και δεν έχεις δει τίποτα ακόμη. Στο υπόσχομαι.» Έσκυψε και την φίλησε.

«Μετά από αυτό, καταλαβαίνεις βέβαια, ότι έχεις βρει τον μπελά σου, έτσι;»

«Τι εννοείς, ακριβώς;»

«Εννοώ, ότι δεν μπορώ να ζήσω πλέον χωρίς εσένα. Μέχρι χθες ίσως με πολύ προσπάθεια, να μπορούσα να σε αποχωριστώ. Από σήμερα, όμως ξέχασε το. Δεν πρόκειται να γλυτώσεις από μένα.» Του είπε χαμογελώντας. «Και σοβαρολογώ, ξέρεις.»

«Και ποιος σου είπε ότι θέλω να γλυτώσω.» Της είπε και μετά την αγκάλιασε και την φίλησε τρυφερά.

«Αγάπη μου, γλυκιά. Το σκέφτεσαι όμως να έμπαινε κάποιος και να μας έβλεπε. Πλάκα θα είχε.»

«Ε, και. Ήμασταν ωραίο θέαμα, δεν ήμασταν; Το πολύ να περίμενε να τελειώσουμε. Και αν ήταν και καμιά ωραία κοπέλα, θα την βάζαμε και αυτή στο παιχνίδι.»

«Α, να χαθείς διεστραμμένε.» Του είπε κοροϊδευτικά και του έδωσε μία χαϊδευτική μπουνιά στον ώμο.

«Και μία που είπα ωραία κοπέλα, αλήθεια που είναι η Σούζαν;»

«Σου άρεσε η φίλη μου, έτσι δεν είναι; Την έστειλα σπίτι της. Θα την δούμε το βράδυ. Αν και τώρα θα το ξανασκεφτώ. Δεν νομίζω να το διακινδυνέψω, να σου αρέσει περισσότερο από μένα και να σε χάσω τελικά.»

«Ελπίζω να κάνεις πλάκα και να μην σοβαρολογείς. Δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στις χίλιες, να συμβεί κάτι τέτοιο. Δεν θέλω με τίποτα να έχεις ανασφάλειες, σε αυτό το ζήτημα.»

«Ηρέμησε γλυκιέ μου. Ασφαλώς και κάνω πλάκα. Έχω καταλάβει τα αισθήματα σου και δεν ανησυχώ. Εγώ δεν ήμουν που προσκάλεσα την Σούζαν στο κρεβάτι μας;”

«Ακριβώς. Υπάρχει ξέρεις ένας απλός κανόνας σε όλα αυτά. Ότι κάνουμε, το κάνουμε μαζί. Και το κάνουμε γιατί το θέλουμε.»

«Συμφωνώ, απόλυτα μαζί σου. Άλλωστε, σου έχω μιλήσει για τα ήθη του Νησιού.»

«Ωραία, τώρα που το ξεκαθαρίσαμε, πότε θα δούμε την Σούζαν;» Της είπε πάλι αστειευόμενος.

«Άντε πάλι με την Σούζαν. Το βράδυ, είπαμε. Τώρα εάν θα κάνουμε Σεξ μαζί της, θα το σκεφτώ.» Του απάντησε στον ίδιο τόνο.

«Σοβαρά όμως τώρα. Πως πήγε με την Μακ Άρθουρ;»

«Πολύ καλά, είναι συμπαθέστατη. Αρχίζω από αύριο. Αύριο θα με χάσεις όλη μέρα. Αλλά μην στεναχωριέσαι. Το Project, θα με απασχολεί μόνον μία ημέρα την εβδομάδα. Όλες οι υπόλοιπες ημέρες θα είναι δικές μας.»

«Πολύ καλό, αυτό. Χαίρομαι. Και ποια ημέρα θα είναι αυτή;»

«Δεν είναι σταθερή. Θα εξαρτάται από την πορεία του Project. Αλλά θα το ξέρω μία με δύο ημέρες πριν.»

«Τέλεια. Να υποθέσω ότι δεν μπορείς να μου πεις περισσότερα, ε.»

«Δυστυχώς. Είναι Άκρως Απόρρητα, ξέρεις.»

«Λύσε μου όμως μία απορία, αν μπορείς. Ξέρω ότι Βάση είναι Στρατιωτική και ότι η Μακ Άρθουρ είναι Ναύαρχος. Είναι φίλες με την μητέρα μου και με τον πατέρα μου, επίσης. Την μητέρα μου την επισκέπτεται συχνά. Ξέρω επίσης ότι δεν απασχολείται πολιτικό προσωπικό στην Βάση. Ούτε ένας. Εσένα πως σε έχουν δικαιολογήσει;»

Ο Max, τώρα κατάλαβε, πως η Beata ήξερε τόσα πολλά για την Μάγκυ και την οικογένεια της. Προφανώς ήθελε να προστατεύει τα νώτα της.

«Πολύ σωστά ξέρεις. Ποιος όμως σου είπε ότι είμαι πολιτικό προσωπικό. Επέτρεψε μου να συστηθώ ξανά. Max Headroom, Πλοίαρχος του Βρετανικού Βασιλικού Ναυτικού. Στις διαταγές σας.» Είπε χαμογελώντας.

«Α, δεν μου τα είχες πει αυτά.» Του είπε γελώντας.

«Να σου πω. Επειδή η ιδιότητα μου έχει σχέση με Μυστικές Υπηρεσίες, δεν το διαλαλώ. Το λέω μόνον όταν πρέπει και όπου πρέπει. Για τους υπόλοιπους είμαι απλώς Σύμβουλος Επιχειρήσεων με εξειδίκευση στην Οργάνωση μέσω της Τεχνολογίας.»

«Κατάσκοπος, δηλαδή. Λατρεύω τους κατασκόπους ξέρεις. Τώρα που το σκέφτομαι και ο James Bond, Πλοίαρχος του Βασιλικού Ναυτικού δεν είναι;»

«Ναι, συνάδελφος.» Είπε και εκείνος γελώντας. «Και λυπάμαι που θα στο χαλάσω, αλλά κατάσκοπος δεν είμαι. Τουλάχιστον όχι σαν αυτούς που βλέπεις στις ταινίες. Πιο πολύ συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών θα έλεγα.»

«Δεν πειράζει. Και αυτό μου κάνει. Καλά κάνεις και κρατάς το μυστήριο. Αρέσει στις γυναίκες, ξέρεις. Πάντως δεν πρόκειται να πω τίποτα σε κανέναν. Στην Σούζαν, αλήθεια θα το πούμε; Τρελαίνεται για στρατιωτικούς ξέρεις.»

«Εσύ, τι λες; Να το πούμε;» Την ρώτησε.

«Τώρα που το σκέφτομαι, ξανά, καλύτερα όχι. Θα κολλήσει ακόμη περισσότερο πάνω σου και δεν θα ξεκολλάει με τίποτα. Θα καταλήξουμε να μένουμε και οι τρεις μαζί.»

«Ωραία, λοιπόν. Δεν της λέμε τίποτα. Θα κρατήσουμε το μυστήριο. Αλλά ήθελα να σε ρωτήσω κάτι, που μου είπε η Μακ Άρθουρ σχετικά με σένα και την οικογένεια σου.»

«Ευχαρίστως, αν και υποψιάζομαι τι είναι.»

«Με λίγα λόγια, μου είπε ότι το Στέμμα, σας προορίζει για μεγάλα πράγματα, λόγω της ευγενικής καταγωγής της μητέρας σου. Και κυρίως εσένα.»

«Ναι, αλήθεια είναι. Σου έχω ήδη πει μερικά. Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή. Η μητέρα μου όντως έχει ευγενική καταγωγή. Τίτλους, πύργο, εκτάσεις και τα συναφή. Ανέκαθεν όμως δεν έδινε σημασία. Κατά καιρούς, της έχουν κάνει πολλές προτάσεις, τις οποίες πάντα τις απέρριπτε ευγενικά. Όταν αποφασίσαμε να εγκατασταθούμε εδώ, η Βασίλισσα της πρότεινε να αναλάβει Κυβερνήτης. Η μητέρα μου με το πρόσχημα

της υγείας της, αρνήθηκε. Τότε ήμουν ακόμη μικρή σε ηλικία και δεν μου έκαναν πρόταση. Από τότε έχουμε αλλάξει δύο Κυβερνήτες. Έχω μάθει ότι του χρόνου, θα φύγει ο Κυβερνήτης που έχουμε. Τώρα πλέον είμαι στην κατάλληλη ηλικία, για να μου γίνει πρόταση. Μια που είμαι η μόνη ευγενής, στα νησιά, είμαι η πρώτη υποψήφια. Και νομίζω ότι, πολύ δύσκολα θα μπορέσω να αρνηθώ. Εάν η πρόταση μου γίνει από την Υπουργό της Κοινοπολιτείας, κάτι μπορεί να γίνει. Εάν όμως μου γίνει κατ' ευθείαν από την Βασίλισσα, δεν θα μπορέσω να αρνηθώ. Άρα υπάρχει πιθανότητα του χρόνου να είμαι Κυβερνήτης των Νησιών.»

«Άσχετα, από όλα αυτά, εσύ τι θέλεις;» Την ρώτησε.

«Καλή ερώτηση. Το έχω σκεφτεί πολύ ξέρεις. Κάποτε ήμουν αρνητική. Νομίζω ότι δεν είμαι πλέον. Έχω πολύ καλή σχέση με τον νυν Κυβερνήτη και τον έχω βοηθήσει αρκετές φορές. Τα νησιά είναι μικρά και δεν έχουν πολλά θέματα. Από την άλλη μεριά, θα μπορούσα να βελτιώσω πολλά πράγματα, κυρίως στην καθημερινότητα των κατοίκων. Αυτό κυρίως, είναι που με ελκύει. Μου αρέσει να βοηθάω τους συνανθρώπους μου, ξέρεις. Και σίγουρα έχω πολύ περισσότερες γνωριμίες από ότι έχει ο νυν Κυβερνήτης. Η μητέρα μου για να καταλάβεις, έχει ακριβώς τον ίδιο τίτλο και σχεδόν την ίδια μόρφωση με την νυν Υπουργό Εξωτερικών Υποθέσεων της Κοινοπολιτείας. Και έχω πολύ καλή σχέση μαζί της.»

«Καταλαβαίνω, ότι είσαι θετική, λοιπόν.»

«Θα ήθελα να μου πεις και εσύ την γνώμη σου, επάνω σε αυτό.»

«Πιστεύω, ότι από πλευράς στρατηγικής θα πρέπει να το κάνεις. Καταλαβαίνω επίσης, ότι δεν σου αρέσουν οι πολιτικοί. Αλλά αυτή η θέση είναι διαφορετική. Δεν έχει φθορά, έχει λίγα καθήκοντα. Τα νησιά είναι ιδανικά, χωρίς προβλήματα και εάν προσπαθήσεις, μπορείς να τα κάνεις πολύ καλύτερα. Και χωρίς ιδιαίτερο κόπο. Και φυσικά, από την δική μου πλευρά, θα έχεις την αμέριστη συμπαράσταση μου.»

«Ευχαριστώ πάρα πολύ, αγάπη μου. Είσαι υπέροχος. Και πρόλαβες την ερώτηση μου.»

«Μόνον ένα πράγμα, μην μου ζητήσεις.»

«Τι;»

«Να πάμε να ζήσουμε στην Αγγλία. Δεν θα το αντέξω.»

«Θεός φυλάξοι. Ούτε και εγώ. Αν και αυτός είναι ένας από τους λόγους, που δεν θα ήθελα να δεχτώ μια τέτοια θέση.»

«Νομίζω ότι είναι στο χέρι σου, τι θα δεχτείς και τι όχι. Εάν έχεις ξεκαθαρίσει, από την αρχή τις θέσεις και τις επιδιώξεις σου, δεν θα έχεις θέματα.»

«Έχεις δίκιο. Έτσι πρέπει να είναι. Και με την δική σου βοήθεια, θα είναι όλα πολύ πιο εύκολα.»

«Το κανονίσαμε λοιπόν. Τα συγχαρητήρια μου. Και πότε με το καλό.»

«Ευχαριστώ πολύ. Μάλλον για την ερχόμενη Άνοιξη το βλέπω.»

«Τέλεια. Και τώρα έχω πεινάσει, ξέρεις.»

«Και εγώ. Να τελειώσω κάτι σε δύο λεπτά και φεύγουμε. Σήμερα θα σε πάω σε ένα παραθαλάσσιο εστιατόριο στην άλλη άκρη του Νησιού. Και θα πάμε μόνοι μας.»

Ο Max, συμφώνησε. Η Μάγκυ, τελείωσε τις εκκρεμότητες της και φύγανε.

Πήγαν όντως σε ένα πολύ γραφικό εστιατόριο με Πολυνησιακή Κουζίνα δίπλα στο κύμα. Έφαγαν παραδοσιακά πιάτα και ήπιαν ένα περίεργο ντόπιο ποτό σαν κρασί. Ήταν γλυκό και το έφτιαχναν από φρούτα. Η Μάγκυ, γελώντας του είπε να μην πιεί πολύ γιατί χτυπάει στο κεφάλι. Ακόμη του είπε, ότι οι ντόπιοι λένε ότι είναι ιδιαίτερα αφροδισιακό. Ο Max, ήπιε αρκετό. Και μάλλον η Μάγκυ, είχε δίκιο. Σε λίγο άρχισε να έχει μία πολύ έντονη επιθυμία για Σεξ.

Έφυγαν από το Εστιατόριο και επειδή δεν κρατιόντουσαν έκαναν Σεξ, στο αυτοκίνητο. Μετά έκαναν ξανά όταν έφτασαν στην Έπαυλη του.

Αποκαμωμένοι κοιμήθηκαν και ξύπνησαν μετά τις οκτώ το απόγευμα. Είχε ήδη βραδιάσει.

Δεν είχαν ξυπνήσει καλά καλά, όταν πήρε τηλέφωνο η Σούζαν. Η Μάγκυ, της είπε να έρθει από εκεί.

Σε λίγο έφθασε. Και ήταν μέσα στην πρόκληση. Φορούσε ένα ριχτό κοντό φόρεμα, με μεγάλα ανοίγματα στο στήθος και στην πλάτη. Δεν φορούσε σουτιέν και με την κίνηση της, αποκαλυπτόταν το μεγαλύτερο μέρος από το υπέροχο πληθωρικό στήθος της. Μερικές φορές και όλο. Και το σύνολο ολοκλήρωναν, υπέροχα χρυσά δεκατετράποντα πέδιλα.

Μόλις μπήκε μέσα, πήγε κατ' ευθείαν σε εκείνον και τον φίλησε. Μετά ρώτησε την Μάγκυ, πως ήταν η μέρα τους.

Η Μάγκυ, επίτηδες, της έκανε την περιγραφή τονίζοντας τις πιπεράτες λεπτομέρειες.

«Επίτηδες το κάνεις, για να με ερεθίσεις.» Της είπε η Σούζαν.

«Ερεθίστηκες γλυκιά μου;» Την ρώτησε κοροϊδευτικά.

«Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο;» Της απάντησε με τρεμάμενη φωνή.

«Πόσο;» Την ρώτησε ξανά η Μάγκυ, παίζοντας το παιχνίδι της.

«Θέλεις να δεις;» Την ρώτησε προκλητικά.

Μετά την πλησίασε, σήκωσε το φόρεμα της, κατέβασε το μικροσκοπικό στρίνγκ κιλοτάκι της και της έδειξε.

Η Μάγκυ, δεν άντεξε άλλο και την άγγιξε με το χέρι της στο επίμαχο σημείο. Ήταν και εκείνη πολύ ερεθισμένη.

Σε λίγο κατέληξαν να κάνουν έναν άγριο και παθιασμένο έρωτα. Και όταν τελείωσαν, έβαλαν και τον Max, στο παιχνίδι. Και ξαναέκαναν έρωτα. Αρκετές φορές.

Όταν τελείωσαν, η Σούζαν πρότεινε να πάνε για ποτό. Πήγαν σε ένα παραθαλάσσιο Μπαράκι στο Νότιο άκρο του νησιού.

Εκεί της Σούζαν, της ήρθε να κάνει νυχτερινό κολύμπι. Πήγαν σε μία απόμερη άκρη της παραλίας και η Σούζαν αλλά και η Μάγκυ, έβγαλαν τα ρούχα τους, έμειναν εντελώς γυμνές και άρχισαν να παίζουν με την θάλασσα. Ο Max, επειδή δεν ήταν και τόσο φίλος με το υγρό στοιχείο, δεν τις ακολούθησε.

Τελείωσαν το κολύμπι και τα παιχνίδια τους και βγήκαν από την θάλασσα. Και φυσικά μετά είχαν όρεξη για άλλου είδους παιχνίδια. Έκαναν πάλι έρωτα, στην ακρογιαλιά αυτή την φορά.

Αργά μετά τα μεσάνυχτα, γύρισαν στην Έπαυλη του.

Κουρασμένοι όλοι, έπεσαν για ύπνο.

10. Project "Αρχέτυπο"

Την άλλη μέρα το πρωί, τον ξύπνησε το ξυπνητήρι του κινητού του, στις οκτώ.

Ήταν η πρώτη ημέρα στο Project και έπρεπε να ετοιμασθεί. Αισθανόταν θαυμάσια. Από όλες τις πλευρές.

Δίπλα του κοιμόντουσαν βαθιά οι δύο υπέροχες υπάρξεις. Και φυσικά ολόγυμνες.

Έσκυψε, έδωσε και στις δύο από ένα φιλί και μετά πήγε στο μπάνιο να ετοιμασθεί.

Κατόπιν ντύθηκε απλά και κατέβηκε στην Κουζίνα. Από ότι του είχε πει η Beata, δεν υπήρχε Κώδικας Ντυσίματος. Τουλάχιστον όχι για αυτόν. Οπότε μπορούσε να φορέσει ότι ήθελε, φτάνει να ένοιωθε άνετα.

Έκανε ένα τσάι, έφαγε και λίγο κέικ με φρούτα και περίμενε.

Εννέα ακριβώς, με την γνωστή Βρετανική ακρίβεια, ήρθε να τον πάρει το αυτοκίνητο της Βάσης. Σήμερα τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Τα αυτοκίνητα ήταν δυο. Ένα κανονικό και ένα SUV, συνοδείας. Η οδηγός του ήταν μία γλυκύτατη κοπελίτσα, υπαξιωματικός. Τον χαιρέτησε στρατιωτικά και του εξήγησε ότι την έλεγαν Έλεν και θα ήταν από εδώ και στο εξής η προσωπική του οδηγός.

Την ευχαρίστησε, μπήκε στο αυτοκίνητο και σε πέντε λεπτά ήταν στην Βάση.

Ο Φρουρός της Πύλης, τον χαιρέτησε και εκείνος και μπήκαν στο Υπόγειο Parking. Ο χώρος ήταν δαιδαλώδης και τεράστιος. Ούτε και κατάλαβε πόσα επίπεδα είχαν κατέβει. Κάποια στιγμή σταμάτησαν.

Κατέβηκαν από τα αυτοκίνητα και προχώρησαν στον Ανελκυστήρα. Η Έλεν, του εξήγησε ότι πρώτα θα πήγαιναν στο Γραφείο της Ναυάρχου Μακ Άρθουρ.

Έφθασαν στο Γραφείο της Beata. Τον υποδέχτηκε πάλι εγκάρδια και τον ρώτησε πως ήταν. Της απάντησε θαυμάσια.

Αρχικά του έδωσε τα αποδεικτικά της νέας του στρατιωτικής ταυτότητας. Ταυτότητα, κάρτες πρόσβασης για όλες τις περιοχές της Βάσης, πιστοποιητικά της θητείας του και σε ένα κρυπτογραφημένο στικάκι, ψηφιακά αντίγραφα όλων αυτών καθώς και του πλήρους φακέλου του. Μετά του παρέδωσε το υπηρεσιακό του περίστροφο με τρία κουτιά σφαίρες. Και μετά ένα ειδικά τροποποιημένο Smartphone για επικοινωνίες μέσα και έξω από την βάση. Μια και ήταν της τεχνολογίας, πέρασαν αρκετή ώρα για να του εξηγήσει τον τρόπο λειτουργίας των διάφορων συστημάτων και υποσυστημάτων της Βάσης.

Διευκρίνισε ότι ο βαθμός ασφάλειας του, ήταν Β. Δηλαδή μόλις ένα επίπεδο κάτω από της Beata. Επίσης είχε πρόσβαση σε όλους τους χώρους της Βάσης. Του συνέστησε όμως την προσοχή, στην χρήση όλων αυτών. Τουλάχιστον το αρχικό χρονικό διάστημα που δεν ήξερε επαρκώς τα συστήματα. Όποτε ήθελε μπορούσε να ρωτήσει. Η Έλεν, θα ήταν συνέχεια κοντά του και θα έπαιζε επίσης το ρόλο του Υπασπιστή του. Και η διαβάθμιση ασφαλείας της ήταν αρκετά υψηλή. Θα ήταν ένας πολύτιμος βοηθός.

Στην ιεραρχία της Βάσης, ήταν Νούμερο τρία. Μετά την Beata και τον Υποδιοικητή της Βάσης, έναν Αρχιπλοίαρχο ο οποίος ήταν και ο Επικεφαλής της Ασφάλειας.

Η Beata, του επεσήμανε ότι δεν θα έπρεπε για κανένα λόγο να μάθει οποιοσδήποτε άλλος, τον πραγματικό του ρόλο. Αυτόν τον ήξεραν μόνον ο ίδιος, η Beata και ο Υποδιοικητής. Για όλους τους άλλους μέσα στην Βάση, ήταν ο Πρώτος Σύμβουλος Διοίκησης σε θέματα Οργάνωσης και Διαχείρισης. Και για τους έξω από την Βάση, ήταν ένας Σύμβουλος Επιχειρήσεων.

Τα διάφορα τμήματα του Project, ήταν έτσι δομημένα και εξειδικευμένα, ούτως ώστε κανένας να μην έχει την πλήρη εικόνα, του τι γίνεται. Άλλο τμήμα έκανε την λήψη δεδομένων, άλλο την επεξεργασία, άλλο την ενοποίηση των αποτελεσμάτων. Την τελική μορφοποίηση την έκανε η αυστηρά επιλεγμένη ολιγομελής ομάδα της Beata. Στην οποία από σήμερα θα ήταν και εκείνος μέλος.

Μετά, του εξήγησε το σημερινό του πρόγραμμα και φώναξε την Έλεν για να τον οδηγήσει στο Γραφείο του.

Το Γραφείο του ήταν στο Εικοστό-δεύτερο Επίπεδο. Ένα επίπεδο πιο κάτω από της Beata. Όλες οι πόρτες είχαν έλεγχο πρόσβασης με κάρτα και ανιχνευτή παλάμης. Η Έλεν, του εξήγησε ότι οι ανιχνευτές παλάμης ήλεγχαν ταυτόχρονα και την θερμοκρασία του σώματος, για ευνόητους λόγους. Τρεις αποτυχημένες προσπάθειες, κλείδωναν αυτόματα το συγκεκριμένο επίπεδο και σήμαιναν συναγερμό.

Το Γραφείο του, ήταν ένα μεγάλο φωτεινό Γραφείο, χωρισμένο σε δύο μεγάλους χώρους. Ο πρώτος χώρος ήταν ο χώρος που καθόταν η Έλεν. Ο δεύτερος και μεγαλύτερος χώρος, ήταν το δικό του Γραφείο. Είχε ένα μεγάλο διπλό Γραφείο, Καθιστικό με διθέσιους καναπέδες και πολλές βιβλιοθήκες με συστήματα ασφάλειας.

Επίσης διέθετε σύστημα επικοινωνίας, Υπολογιστή, Εκτυπωτή και μία Smart TV 50” με πρόσβαση στο διαδίκτυο. Όλα βέβαια με ασφαλή πρόσβαση και πίσω από ένα ισχυρό τοίχος προστασίας (Firewall).

Μέχρι να τον φωνάξουν για τις αρχικές μετρήσεις, περιεργάστηκε λίγο όλο αυτό τον εξοπλισμό.

Σε λίγο η Έλεν, τον ειδοποίησε ότι έπρεπε να πάνε στα εργαστήρια. Τα εργαστήρια άρχιζαν από το Εικοστό-Πέμπτο Επίπεδο. Στην διαδρομή του εξήγησε και τον χρωματικό κώδικα που ακολουθούσαν καθώς και τον τρόπο να βρίσκεις τον προορισμό σου, χωρίς να χάνεσαι.

Το σημερινό πρόγραμμα του, ήταν πιο ελαφρύ, μια που ήταν η πρώτη φορά. Περιελάμβανε μία σειρά από λήψεις διάφορων σωματικών υγρών. Σε αυτά περιλαμβανόταν αιμοληψία, δείγμα νωτιαίου μυελού και σπέρματος. Εάν χρειαζόταν, θα του έπαιρναν και δείγματα ιστών από διάφορα μέρη του σώματος του. Αργότερα θα κάνανε παρακεντήσεις για την λήψη δειγμάτων από εσωτερικά όργανα του σώματος του.

Μετά, θα γινόντουσαν οι πρώτες μετρήσεις, θα ακολουθούσε ελαφρύ Γεύμα και θα είχε την Πρώτη συνάντηση με την

ομάδα της Beata. Σε αυτή θα όριζαν τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας, σχετικά με το κομμάτι που τον αφορούσε.

Αναλόγως των πρώτων αποτελεσμάτων, θα εξαρτιόταν οι επόμενες λήψεις, με σκοπό να υπάρχει επαρκής ποσότητα υλικού για να καλύψει την λειτουργία της ομάδας για την επόμενη εβδομάδα.

Το πρόγραμμα ακολουθήθηκε κατά γράμμα. Διαδοχικά έγιναν όλες οι λήψεις των σωματικών του υγρών. Του σπέρματος συμπεριλαμβανομένου.

Μετά από λίγη ώρα, άρχισαν οι μετρήσεις. Ορισμένες τις ήξερε. Τις περισσότερες όχι. Και δεν ήταν η ώρα να κάνει ερωτήσεις. Τουλάχιστον όχι τώρα.

Έφθασε η ώρα του Γεύματος. Συγκεντρώθηκαν όλοι σε μία ευρύχωρη τραπεζαρία. Τους υψηλόβαθμους αξιωματικούς τους σερβίριζε προσωπικό. Οι υπόλοιποι σερβιριζόντουσαν από μπουφέ. Η Κουζίνα ήταν καθαρά Βρετανική. Εκείνος έφαγε μαζί με την Beata και τον Υποδιοικητή. Η Beata, επί τη ευκαιρία, τον σύστησε στον Υποδιοικητή.

Μετά πήγαν στο Γραφείο της Beata, για να της πει τις πρώτες εντυπώσεις του. Οι οποίες ήταν θετικές, φυσικά.

Ακολούθησε το πρώτο γενικό meeting με την συμμετοχή του. Κατάλαβε ότι η συμμετοχή του είχε ανατρέψει τον τρόπο που λειτουργούσε η ομάδα του Project, μέχρι εκείνη την στιγμή. Έπρεπε να αναθεωρήσουν τα πάντα. Αρχικά η Beata, τον σύστησε στην ομάδα. Η ομάδα αποτελούταν από δώδεκα κορυφαίους επιστήμονες με πολλά διδακτορικά. Κάλυπταν διάφορες ειδικότητες. Από Γενετική, Βιολογία, Τεχνολογίες Πληροφορικής κλπ.

Κατόπιν η Beata, έκανε μία ανασκόπηση του τρόπου που εργαζόντουσαν μέχρι τότε. Το κάθε μέλος της ομάδας έκανε την τοποθέτηση του. Τώρα έπρεπε να καταλήξουν σε μία νέα κοινή προσέγγιση και μεθοδολογία. Μετά από αρκετή συζήτηση και προβληματισμούς, κατέληξαν στα εξής:

»Αρχικά θα έπρεπε να γίνει συστηματική καταγραφή και επεξεργασία του DNA του Max. Κατόπιν θα έπρεπε να ανι-

χνευθούν και να αναλυθούν επακριβώς οι τουλάχιστον 380 “μη - ατέλειες” του DNA του.

»Όταν θα τελείωνε αυτό, θα έπρεπε να καθορισθεί ο τρόπος της εισαγωγής αυτών των “διορθώσεων” σε ένα πειραματικό DNA.

»Κατόπιν θα έπρεπε αυτό το πρώτο διορθωμένο DNA, να εισαχθεί σε εθελοντή ή εθελοντές για να μελετηθεί η συμπεριφορά του.

Χρονικός ορίζοντας για όλα αυτά δεν μπορούσε να ορισθεί. Δεν είχε ξαναγίνει ποτέ κάτι τέτοιο και όλες οι διαδικασίες έπρεπε να ορισθούν εξ’ αρχής. Ο όγκος των δεδομένων για επεξεργασία, ήταν επίσης τεράστιος.

Επειδή είχαν ενημερωθεί για τις γνώσεις και την εμπειρία του, κυρίως στα Συστήματα Υπολογιστών, η επικεφαλής επιστήμων του τομέα των Υπολογιστικών Συστημάτων, τον ενημέρωσε ότι στο Data Center της Βάσης, φιλοξενούσαν μερικά από τα ισχυρότερα υπολογιστικά συστήματα που υπήρχαν παγκοσμίως. Ήταν εγκατεστημένοι δώδεκα Υπερυπολογιστές τύπου Cray XK7, συνολικής υπολογιστικής ισχύος 600 PFLOPS. (600 Δισεκατομμύρια εκατομμυρίων υπολογισμών κινητής υποδιαστολής το δευτερόλεπτο.) Ασύλληπτο νούμερο. Η δυνατότητες αποθήκευσης ήταν ανάλογες. Αυτό το έκανε το ισχυρότερο επεξεργαστικό κέντρο στον Δυτικό Κόσμο. Επίσης φιλοξενούσαν δύο από τους συνολικά τέσσερις, Οργανικούς Μοριακούς Κβαντικούς Υπολογιστές, που υπήρχαν σε όλο τον κόσμο. Οι άλλοι δύο ήταν εγκατεστημένοι σε Άκρως Απόρρητες Μονάδες Έρευνας του Στρατού των ΗΠΑ. Όλα αυτά τα Συστήματα θα τα χρησιμοποιούσαν για τους υπολογισμούς που θα χρειαζόντουσαν. Και ήταν λογικό, εάν σκεφτείς ότι το ανθρώπινο γονιδίωμα περιέχει τρία Δισεκατομμύρια Νουκλεοτίδια (που εκφράζονται με αντίστοιχα Γράμματα) γενετικού Κώδικα.

Εντυπωσιάσθηκε από όλα αυτά και ζήτησε από την Ευγενική Επιστήμων, κάποια στιγμή να προγραμματίσει μία επίσκεψη του στο Data Center. Εκείνη συμφώνησε με χαρά. Επίσης τόνισε ότι η βοήθεια του και οι απόψεις του, θα ήταν πολύτι-

μες για την έρευνα. Του εξήγησε ακόμη, ότι είχαν αναπτύξει, ένα εξειδικευμένο καινούργιο λειτουργικό σύστημα τόσο για τους Υπερυπολογιστές, όσο και για τους Κβαντικούς. Τον ενημέρωσε ακόμη, ότι εντός των προσεχών ημερών, είχε προγραμματίσει να εγκαταστήσουν ειδική Κονσόλα Διαχείρισης και Ελέγχου των Υπολογιστικών Συστημάτων του Data Center, στο Γραφείο του. Έτσι θα μπορούσε, με την αντίστοιχη εκπαίδευση βέβαια, να έχει εικόνα και πρόσβαση στα Συστήματα, ανά πάσα στιγμή. Επίσης θα μπορούσε να ασχοληθεί και ο ίδιος, εάν το επιθυμούσε.

Ο Max, την ευχαρίστησε πολύ, για όλα αυτά.

Στην συνέχεια καθόρισαν τις αρχικές διαδικασίες και η πρώτη συνάντηση τους, τελείωσε.

Η ώρα είχε πάει οκτώ το βράδυ. Η Beata, του ανακοίνωσε ότι ολοκληρώθηκε η πρώτη ημέρα της συμμετοχής του. Και ήταν όντως, πολύ φορτωμένη ημέρα. Τον ευχαρίστησε και τον απελευθέρωσε.

Η Έλεν, με το υπηρεσιακό αυτοκίνητο, τον γύρισε πίσω στην Έπαυλη του.

Πριν επικοινωνήσει με την Μάγκυ, προτίμησε να καθίσει να κάνει μία ανασκόπηση των όσων είχαν γίνει καθώς και να βάλει σε τάξη τις σκέψεις του.

Έφερε στο μυαλό του, όλα τα γεγονότα των τελευταίων οκτώ ημερών. Οι αλλαγές ήταν χαώδεις. Το τίμημα που είχε κληθεί να πληρώσει βαρύ. Η ανταμοιβή του όμως, καθώς και η ηθική ικανοποίηση για την προσφορά του στο κοινωνικό σύνολο, πολύ μεγαλύτερη. Και άξιζε τον κόπο, τελικά.

Επιτέλους το μέλλον, προβλεπόταν λαμπρό και όχι μόνον για εκείνον.

ΤΕΛΟΣ